

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 2 (59), март 2016 г.

ISSN 2367 - 7759

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за Защита на личните данни отчете пред Народното събрание дейността си през 2015 г.	3
Комисията за Защита на личните данни отбеляза Денят за защита на личните данни	6
Европейската комисия и САЩ се споразумяха за нова рамка за трансатлантическите потоци от данни: EU-US Privacy Shield	7
Заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	8
Създава се Национално звено за обработване на резервационните данни на пътуващите с авиолиниите	11
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	13
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	14
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	15
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	93
СТАТИИ И КОМЕНТАРИ	109
Решенията на Съда на Европейския съюз - вътрешно право на Съюза	109
Правни аспекти на съгласието за обработка на личните данни в дигитална среда	115
Предизвикателства, свързани със защитата на личните данни при ползване на “облачни” (cloud) услуги	125
Противодействие на мрежови сканиращи кибератаки с изградена хибридна защитна стена	133

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТЧЕТЕ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ДЕЙНОСТТА СИ ПРЕЗ 2015 Г.

На 28 януари 2016 г. Комисията за защита на личните данни внесе в деловодството на Народното събрание Годишния отчет за дейността си през 2015 година. Отчетът е депозиран съгласно чл. 7, ал. 6 от Закона за защита на личните данни и обхваща периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.

Комисията за защита на личните данни отчита и анализира цялостната си дейност, произтичаща от правомощията ѝ, като поставя акцент на изпълнението на дефинираните за 2015 г. приоритети. В Годишния отчет са представени контролната и административно-наказателната дейност на Комисията, направен е анализ и е предоставена статистика на постъпилите жалби от физически лица, предоставена е информация за изразените становища, както и за процесът по регистрация на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. Отразени са дейностите по линия на международното сътрудничество, провеждането на обучения в областта на защитата на личните данни и изпълнението на проекти, финансирани по европейски програми. Отчетени са административният капацитет и финансовото състояние на Комисията през 2015 г.

За 2015 г. Комисията за защита на личните данни отчита реализирането на залегналите в Годишния отчет за 2014 г. цели и приоритети:

- Стартира работата по изготвянето на методика за извършване на секторни проверки, която ще постави основите на бъдещата контролна дейност по сектори;
- Успешно изпълни дейности, насочени към реализиране на приоритета на Република България – пълно присъединяване към Шенгенското пространство;
- Засили международната си активност на всички нива с цел максимален принос в работата на европейските органи за защита на данните, формиране на европейските политики и утвърждаване ролята на Република България като активен член на ЕС.

В Годишния отчет дейността на КЗЛД през 2015 г. е представена по следните основни направления:

– **Регистрацията на администратори на лични данни:** През 2015 г. са изградени нови функционалности към електронния регистър на администраторите на лични данни (eРАЛД), които значително облекчават и улесняват гражданите и бизнеса в комуникацията с КЗЛД и са усъвършенствани административните електронни услуги, които Комисията предоставя (чрез сайта на електронното правителство КЗЛД вече осигурява 9 електронни услуги за гражданите и бизнеса).

– **Жалби на граждани и контролна дейност:** През отчетния период са получени 567 жалби. Като цяло се забелязва трайна и устойчива тенденция при общия брой на жалбите (2013 г. е 550, през 2012 г. – 548, а през 2011 г. – 458). Изключение прави 2014 г., когато броят на жалбите нарасна двойно (1100) заради злоупотребите с данни в изборния процес. През 2015 г. КЗЛД приключват производствата, стартирали през 2014 г. по 545 жалби срещу политически субекти с твърдения за злоупотреби с лични данни. Общият брой жалби, разгледани през отчетния период е 817.

– **Контролна дейност:** Контролът се осъществява чрез извършване на предварителни, текущи и последващи проверки, които приключват с изготвяне на констативен акт, при нужда се издава задължително предписание, а при установяване на административно нарушение на разпоредби от ЗЗЛД се образува административнонаказателно производство по реда на Закона за административните нарушения и наказания. През 2015 г. са назначени **654** проверки, а общият брой

извършени проверки (в т.ч. и приключили такива, назначени през 2014 г.) е **687**. През 2015 г. са издадени 12 задължителни предписания и са съставени 20 акта за установяване на административни нарушения (АУАН). Издадени са 19 наказателни постановления, като 5 от тях са въз основа на съставени АУАН от края на 2014 г.

– **Изразяване на становища:** През отчетния период са предоставени над 200 писмени консултации на граждани. През 2014 г. те са били 374 бр. Намалелият брой запитвания на граждани с искане за консултации се дължи на повишена информираност на обществото по въпросите на защитата на личните данни. През 2015 г. КЗЛД продължава превантивната си дейност чрез политиката по изразяване на становища по всякакви въпроси, имащи отношение към защитата на личните данни. Значително по-голям е броят на изразените становища през 2015 г. (92 броя) в сравнение с предходните години (79 – през 2013 г., и 80 – през 2014 г.). Това говори за сериозна тенденция администраторите на лични данни да предприемат предварителна консултация с КЗЛД с цел недопускане нарушения на императивни норми на закона.

– **Международна дейност:** КЗЛД отчита изключително силна година, през която продължава активното участие в работата на съвместни надзорни органи и работни групи към Европейската комисия, Съвета на ЕС и Европейския надзорен орган по защита на данните. Отчетени са дейности, свързани с прилагане на достиженията на правото от Шенген, както и с подготовката за българското председателство на Съвета на ЕС през 2018 г. През 2015 г. представители на КЗЛД се включват в работата на международни конференции в областта на защитата на личните данни. По инициатива и с активното участие на КЗЛД, в София се провежда международна конференция „Доверие, неприкосновеност и сигурност на личните данни в цифровия свят“, в която участват над 150 представители на институции и органи на Европейския съюз, на национални органи за защитата на личните данни от страни – членки на ЕС и региона, държавни институции, неправителствени организации, български и чуждестранни академични среди, представители на бизнеса.

– **Институционално взаимодействие:** КЗЛД отчита участие в различни междуетадовствени експертни работни групи, вкл. такива, свързани с промяна на законодателството. Отчетена е съвместна работа с Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията; Държавна агенция „Национална сигурност“; Национална агенция за приходите; Комисията за регулиране на съобщенията; Научноизследователския институт по криминалистика и криминология; Института по публична администрация и др.

– **Обучение на администратори на лични данни:** През 2015 г. са проведени 18 обучения на администратори на лични данни, в които са обучени 535 участници. За период от 2 години е удвоен броят на обучителните семинари, организирани от Комисията и броя на обучените лица.

– **Проектна дейност:** 2015 г. е поредната година, в която Комисията развива активна проектна дейност. Успешно завършват 2 от проектите на Комисията, финансирани от Оперативна програма „Административен капацитет“. Изпълнението на единия от проектите е свързано с предоставяне на усъвършенствани административни електронни услуги, а по линия на другия са обучени 58 служители от администрацията на КЗЛД.

– **Административно обслужване:** Завишено е търсенето на контакт с КЗЛД чрез Центъра за информация и контакти (през отчетния период е предоставена устна консултация и е оказано съдействие по 4269 запитвания на граждани и администратори). През 2015 г. в Комисията не са постъпвали жалби, сигнали, оплаквания или възражения, свързани с нередности и пропуски в административното обслужване от страна на служителите на КЗЛД.

В три основни направления са представени целите и приоритетите на КЗЛД за 2016 г., като при тяхното дефиниране е взето предвид финализирането на новата европейска правна рамка за защита на данните и произтичащите от това засилени отговорности на органите за защита на личните данни. Комисията за защита на личните данни си поставя следните цели за предстоящия отчетен период:

1. Засилена международна активност по всички нива и направления и обезпечаване изпълнението на международни задължения

За постигане на тази цел Комисията си поставя следните приоритети в дейността по защита на личните данни:

- Подготовка на Република България за въвеждането на новата европейска правна рамка в национален план и синхронизирането на националното законодателство с нея, както по отношение на публичния и частния сектор, така и по отношение на секторите „Полиция“ и „Правосъдие“.

- Задължително обучаване и подготовка от страна на КЗЛД на служителите по защита на данните (след въвеждането на тази фигура в националното законодателство) при администраторите на лични данни.

- Максимален принос във формирането на европейските политики и изграждането на нови структури и утвърждаването на Република България като активен член на ЕС.

- Продължаване на подготовката за българското председателство през 2018 г. във формат „Защита на личните данни“ и създаването на необходимите предпоставки за избор на КЗЛД за домакин на 40-ата международна конференция на органите по защита на данните и неприкосновеността на личния живот през есента на 2018 г.

- Продължаване на усилията в областта на защитата на личните данни за присъединяване към Шенген и запазването на достиженията на Шенген в усложнената международна обстановка.

2. Координиран подход по направления с висока степен на обществена значимост

За постигане на тази цел Комисията си поставя следните приоритети в дейността по защита на личните данни:

- Активни действия по наблюдаване и подпомагане работата на системата за регистриране на бежанците и търсещите убежище ЕВРОДАК във връзка с извънредно засиления бежански поток през страната.

- Засилване на установеното вече добро сътрудничество с МВР за осигуряване плавния преход към завишените изисквания на новия Регламент за ЕВРОПОЛ, който ще влезе в сила от 2017 г.

- Извършване на секторна проверка в сектор „Образование“ съобразно приета с решение на КЗЛД Методика за извършване на секторни проверки, респ. създаване на условия за еднообразно прилагане на правилата за защита на данните и формулиране на добри практики в този сектор.

- Установяването на ясни правила при обработването на лични данни в хода на осъществявано видеонаблюдение, респ. създаване на гаранции за физическите лица – обект на видеонаблюдение.

- Публикуване и поддържане в актуален вид на Портала за отворени данни на публична информация от обществен интерес, събирана, създавана и поддържана от КЗЛД.

3. Политика на активен диалог с гражданите и администраторите на лични данни

За постигане на тази цел Комисията си поставя следните приоритети в дейността по защита на личните данни:

- Инициране на национална кампания за разясняване на новите стандарти за защита на личното пространство, произтичащи от новата европейска правна рамка, както сред администраторите на лични данни, така и сред физическите лица.

- Разгръщане на информационна дейност сред целеви групи от обществото съобразно техния социален и образователен статус при отчитане на очакванията на обществото, очертани в рамките на социологическото проучване в областта на защитата на личните данни, проведено през 2015 г.

- Разгръщане на активна обучителна програма сред администраторите на лични данни по

отношение завишените изисквания в областта на защитата на личните данни и завишената отговорност на АЛД при неспазване на правилата за обработване на лични данни.

– Активен принос към успешното финализиране на инициативата на българското правителство за въвеждане на комплексно административно обслужване в национален мащаб.

В годишния отчет се посочва, че целите и произтичащите от тях приоритети ще бъдат реализирани посредством непрекъсната политика на повишаване на професионалната подготовка и специализираната експертиза на администрацията на КЗЛД. Провеждането на задълбочена и целенасочена политика за развитие на човешките ресурси е много важна предпоставка за обезпечаване изпълнението на всички направления на дейност, които ще произтекат за Комисията за защита на личните данни от влизането в сила на новата правна рамка на европейско ниво.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТБЕЛЯВА ДЕНЯТ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари 2016 г. Комисията за защита на личните данни отбелязва за 10-ти пореден път Денят за защита на личните данни. На тази дата през 1981 година европейските държави, които споделят формулираните от Съвета на Европа основни принципи за защита на човешките права, получават възможност да се присъединят към Конвенция № 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни. Конвенцията е първият международен акт за защита на личните данни на физическите лица и въвежда правните принципи и норми, възприети и прилагани и към днешна дата от ЕС и държавите-членки. Правото на защита на личните данни е прокламирано в Хартата на основните права на ЕС като една от основните свободи на личността, наред с правото на свобода и сигурност, зачитането на личния живот, свободата на мисълта, правото на информация, на образование и на убежище. Настоящата 2016 година е важна за защита правата на гражданите на ЕС, защото въвежда нови европейски стандарти, които ще предоставят на гражданите по-голям контрол върху личните им данни в дигиталния свят, като в същото време осигурят по-голяма яснота и правна сигурност, както и намаляване на бюрократичната тежест за бизнеса.

КЗЛД е държавна институция, чиято мисия е подчинена на гражданите и техните права, затова за пореден път и тази година избра да отбележи този ден с инициативи в полза на обществеността. Повишаването на обществената информираност по въпросите на защитата на личните данни и диалога на Комисията с обществеността е сред нейните постоянни приоритети. И тази година акцент в събитието бе диалогът на КЗЛД с гражданите и администраторите на лични данни. По традиция денят

бе обявен за „Ден на отворените врати“. Открита бе приемна в сградата на комисията, за прием на граждани и администратори на лични данни, желаещи да получат експертна помощ и актуална информация по въпроси, свързани със защитата на личните данни. Посетилите приемната граждани и представители на бизнеса задаваха въпроси, свързани с международни трансфери на данни, защита на данните в интернет, мониторинг и контрол на работното място и др.

По повод Деня за защита на личните данни, КЗЛД обяви и следните инициативи, които ще бъдат реализирани през 2016 г. и 2017 г.:

- Обявяване на годишна награда за журналистика, която ще бъде връчвана ежегодно на журналисти с най-голям принос за популяризиране на правото на гражданите за защита на личните данни. Първата награда ще бъде връчена на 28 януари 2017 г.

- Стартиране на конкурс за детско и ученическо творчество (рисунка, есе, стихотворение) на тема „Какво другите знаят за мен“. Връчването на наградите ще бъде на 1 юни 2016 г. по повод 14-годишнината от създаването на КЗЛД и Международния ден на детето.

- Провеждане на съвместна среща с ЦИК и политическите субекти, регистрирани в ЦИК за участие в последните парламентарни избори, с цел отчитане на доброто взаимодействие и значително намаления ръст на жалби и сигнали във връзка с обработването на лични данни в изборния процес (496 жалби във връзка с произвеждането на изборите за Европейски парламент през 2014 г., 47 жалби при изборите на Народно събрание и 14 жалби при произвеждането на местните избори през 2015 г.).

Комисията за защита на личните данни избра Денят за защита на личните данни, за да депозира пред Народното събрание Годишния отчет за дейността си през 2015 г.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ И САЩ СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА НОВА РАМКА ЗА ТРАНСАТЛАНТИЧЕСКИТЕ ПОТОЦИ ОТ ДАННИ: EU-US PRIVACY SHIELD

На 6 октомври 2015 г. Съдът на Европейския съюз обяви за невалидно Решение 2000/520/ЕО на Комисията от 26 юли 2000 относно адекватността на защитата, гарантирана от споразумението Safe Harbour. В резултат на това спешно започнаха дискусии с американските власти, с цел намиране на политически, правни и технически решения, които позволяват пренос на данни на територията на Съединените щати, при зачитане на основните права. На 2 декември 2015 г., Колегия от членове на ЕК обсъди напредъка на преговорите със САЩ и комисар Юрова получи мандат да продължи преговорите за договаряне на ново споразумение, което да защитава основните права на европейските граждани при прехвърляне на лични данни в Съединените щати и да осигури правна сигурност за бизнеса.

На 2 февруари 2016 г. Европейската комисия одобри постигнатото политическо споразумение и даде мандат на заместник-председателя Ансип и на комисар Юрова да подготвят необходимите стъпки за въвеждане в действие на новото споразумение. В прессъобщение на Европейската комисия от същата дата се заявява, че споразумението отразява изискванията, определени от Съда на ЕС в неговото решение от 6 октомври 2015 г., с което се обявява за невалидно споразумението Safe Harbour. Новият режим ще осигури по-строги задължения на фирмите в САЩ, с цел защита на

личните данни на европейците, както и по-силен мониторинг от страна на Министерството на търговията и Федералната търговска комисия на САЩ, включително чрез засилено сътрудничество с европейските органи за защита на данните. Новият режим включва поемане на отговорност от страна на САЩ, че възможностите държавните органи да получат достъп до личните данни, предавани в рамките на новото споразумение, ще бъдат предмет на ясни условия, ограничения и надзор, предотвратяващи общ достъп. Във връзка с това, европейците ще имат възможност да подават жалби и запитвания към специално създаден за целта омбудсман.

Новото споразумение включва следните елементи:

- **Строги задължения за компаниите, обработващи лични данни на европейци и дисциплина при изпълнението:** американските фирми, искащи да внасят лични данни от Европа ще трябва да се ангажират с сериозни отговорности за това как обработват личните данни как гарантират правата на физическите лица. Министерството на търговията ще контролира чрез Федералната търговска комисия, че компаниите публикуват своите задължения, което ги прави приложими според законодателството на САЩ. В допълнение, всяка компания, работеща с лични данни, трансферирани от Европа, трябва да заяви, че ще спазва решенията на европейските органи за защита на личните данни.

- **Ясни гаранции и задължения за прозрачност относно достъпа на правителството на САЩ:** За първи път САЩ дават писмени уверения на ЕС, че достъпът на публичните власти за целите на правоприлагането и националната сигурност ще бъде предмет на ясни ограничения, гаранции и механизми за надзор. Тези изключения трябва да бъдат използвани само в степен, съответстваща на принципите за необходимост и пропорционалност. В САЩ ще бъде изключено безразборното масово наблюдение на личните данни, прехвърлени в САЩ в рамките на новия режим. За да се следи редовно функционирането на споразумението ще се извършва годишен съвместен преглед, който ще включва и въпроса за достъпа за целите на националната сигурност. Прегледът ще се извършва от Европейската комисия и Министерството на търговията на САЩ и за неговото изготвяне ще бъдат включвани национални експерти в областта на разузнаването на САЩ, както и европейските органи за защита на данните.

- **Ефективна защита на правата на европейските граждани с няколко възможности за обезщетяване:** Всеки гражданин, който счита, че с неговите данни е злоупотребено при новото споразумение, ще има няколко възможности за обезщетяване. Компаниите ще имат крайни срокове за отговор на жалби. Европейските органи по защита на личните данни ще могат да отнасят жалби до Министерството на търговията и Федералната търговска комисия. В допълнение, алтернативното разрешаване на спорове ще бъде безплатно. За жалбите, свързани с евентуален достъп от страна на националните разузнавателни органи, ще бъде създаден нов Омбудсман.

В прессъобщението от 2 февруари 2016 г. се заявява, че Европейската комисия дава мандат на заместник-председателя Ансип и на комисаря Юрова да изготвят проект на „решение за адекватност“ през следващите седмици, което ще бъде прието от Колегията, след получаване на препоръките на Работна група по член 29 и след консултация с комитет, съставен от представители на държавите-членки. В същото време, САЩ ще направи необходимата подготовка за въвеждането на новата рамка, механизмите за мониторинг и новия Омбудсман.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 2 и 3 февруари 2016 се състоя заседание на РГ 29. Представители на КЗЛД бяха председателят – Венцислав Караджов, който е и заместник-председател на Работната група и Мария Матева – член на Комисията.

Основна тема на заседанието бе въпросът за последиците от Решението на Съда на Европейски съюз, с което се обявява за невалидно споразумението Safe Harbour и последвалото ново споразумение за трансфер на лични данни от ЕС към САЩ. На 16 октомври 2015 г. в свое прессъобщение Работната група заяви, че след обявяването за невалидно на споразумението Safe Harbour, трябва да се проведат преговори за постигане на ново споразумение, отчитащо слабостите на предишното. Обявен бе транзитен период, в който ще се работи по договаряне на нов механизъм, регламентиращ трансферите

на лични данни. На 2 февруари 2016 г. Европейската комисия обяви, че е финализирано договарянето на споразумение за трансатлантическия пренос на лични данни от ЕС към САЩ – EU-US Privacy Shield. Следваща стъпка е приемането на решение на Европейската комисия за адекватност на този нов инструмент.

На 3 февруари се състоя среща на РГ 29 с един от основните преговарящи - комисар Юрова, която предостави информация за новото споразумение, договорено между ЕС и САЩ, което ще замести Safe Harbour. Комисар Юрова направи представи новите елементи на инструмента:

1. Достъпът до лични данни на гражданите на ЕС ще бъде ограничен само до това, което е пропорционално и необходимо. Белият дом се ангажира с изявление, че това ще е факт и защитата на лични данни ще се отнася не само за гражданите на САЩ, но и тези на ЕС.

2. Ще има годишен преглед на споразумението и в случай на нарушаването му, то ще бъде спряно.

3. Ще има нов административен механизъм. САЩ създават нова институция - Омбудсман, който ще приема и разглежда всички жалби на гражданите на ЕС. Омбудсманът ще е независим от службите за сигурност.

4. Уговорен е механизъм за подаване на жалби. Те ще се разглеждат от Федералната Търговската комисия на САЩ, но нейните решения не подлежат на обжалване.

5. Всеки ще има право на обезщетение, в случай на нарушаване на правата му.

6. Ще има и нов арбитражен модел, който ще разглежда всички спорни въпроси.

7. Органите по защита на данните ще имат права да преглеждат трансферите до САЩ.

8. Всички администратори на лични данни на територията на ЕС, които предлагат услуги, свързани с трансфер на данни до САЩ, ще попадат под новата регулация.

9. Органите по защита на данните, ще имат възможност да подпомагат гражданите при изготвяне и представяне на техните случаи пред арбитража.

На срещата бяха поставени въпроси, свързани с правната сила на този документ, крайния срок за приемане на решение на Европейската комисия за адекватност, както и дали новите средства за защита по това споразумение ще могат да се ползват и при другите трансфери, които са базирани на други механизми като договорните клаузи и корпоративните правила. Повдигнат бе въпросът за изготвянето на процедура, на базата на която органите по защита на данните ще могат да подават жалба до Омбудсмана, както и да представят своя анализ на конкретна ситуация.

Новият инструмент ще влезе в сила след приемането на решение за адекватност, а първият му преглед ще бъде през следващата година.

EU-US Privacy Shield е инструмент, различен от Safe Harbour. Той е на практика процес, тъй като ще бъде прегледан всяка година. В него има нови елементи - административни мерки, омбудсман, арбитраж. Обезщетенията на лицата също ще бъдат гарантирани. Ще бъде изготвено Ръководство за европейските граждани за това как точно да упражняват правата си по този нов инструмент.

На заседанието Работната група обсъди прессъобщение относно новото споразумение. В него се заявява, че в изявлението от 16 октомври са дефинирани последиците, които се очертават на европейско и национално ниво в резултат от обявяването за невалидно на решението за Safe Harbour и са призовани държавите-членки и европейските институции спешно да започнат дискусии с американските власти, с цел намиране на политически, правни и технически решения, които позволяват пренос на данни на територията на Съединените щати, при зачитане на основните права. Във всеки случай, тези решения трябва да бъдат подпомагани от ясни и задължителни механизми и да включват като минимум задължения за надзор на достъпа, осъществяван от публичните органи, прозрачност, пропорционалност, право на правна защита и защита на данните.

В своето прессъобщение Работната група приветства приключването на преговорите между ЕС и САЩ относно въвеждането на EU-US Privacy Shield и посочва, че това отговаря на крайния срок, който е определила в изявлението си от 16 октомври. Работната група очаква да получи съответните документи, за да се запознае със споразумението и да прецени дали в него са отчетени опасенията по отношение на международните трансфери на лични данни, изразени в мотивите на Решението на Съда на ЕС за Safe Harbour.

Работната група е провела изслушвания и дискусии с представители на бизнеса, академичните среди, висши държавни служители и гражданското общество в ЕС и САЩ, с цел получаване на пълно и изчерпателно разбиране на въздействието на трансфера на лични данни от ЕС към САЩ. В резултат на това е извършила своята оценка в светлината на европейската съдебна практика в областта на основните права, в която се поставят следните четири изисквания относно основните гаранции по отношение на разузнавателните дейности:

1. Обработването трябва да се основава на ясни, точни и достъпни правила: това означава, че всеки, който е надлежно осведомен, трябва да е в състояние да предвиди какво може да се случи с неговите данни там, където те се прехвърлят;

2. Да се докажат необходимост и пропорционалност по отношение на конкретните легитимни цели: трябва да се намери баланс между целта, за която са събрани и достъпени данните (обикновено тази цел е националната сигурност) и правата на физическите лица

3. Трябва да съществува независим механизъм за надзор, който е едновременно ефективен и безпристрастен: това може да е съдебен или друг независим орган, който има компетентност да извършва необходимите проверки.

4. На физическите лица трябва да бъдат осигурени ефективни средства за защита: всеки трябва да има право да защити правата си пред независим орган.

В своето прессъобщение Работната група по чл. 29 подчертава, че тези гаранции трябва да се спазват при извършване на трансфер на лични данни от ЕС към САЩ и към трети страни, както и между държавите-членки на ЕС. След пресконференцията на Европейската комисия от 2 февруари 2016 г. относно споразумението EU-US Privacy Shield Работната група заявява готовността си да анализира резултатите от преговорите в светлината на изброените по-горе европейски основни гаранции. Едновременно с това тя ще анализира до каква степен това ново споразумение ще осигури правна сигурност на другите инструменти за трансфер. Също така, ще бъде проучено дали разпоредбите на споразумението зачитат правомощията на органите за защита на данните, както е посочено в член 28 от Директива 95/46 / ЕО.

В своето прессъобщение Работната група припомня, че трансфери на лични данни от ЕС към САЩ не могат да се извършват въз основа на обявеното за невалидно решение за Safe Harbour. Едновременно с това, все още могат да бъдат използвани като механизми за трансфер на лични данни стандартните договорни клаузи и задължителните корпоративни правила.

На заседанието бе обсъдено и последното развитие на преговорите по приемането на новата европейска правна рамка за защита на данните. Очакванията са, че Регламентът и Директива ще бъдат приети официално през май-юли тази година, а преходният период за тяхното прилагане ще бъде около 2 години след влизането им в сила. Приет бе План за действие в преходния период на осъществяване на реформата. Отделено бе внимание на въпроса за публикуването и публичното достойние на ръководствата и указанията, отнасящи се до администраторите на лични данни. Споделени бяха механизми за синхронизация и комуникационна стратегия, както и за получаване на обратна информация от администраторите на лични данни за техните проблеми, особено по отношение на докладването на изтичане на данни от тяхна страна. Обсъдени бяха въпроси, свързани със сътрудничеството между органите за защита на данните и тяхната готовност да работят координирано.

СЪЗДАВА СЕ НАЦИОНАЛНО ЗВЕНО ЗА ОБРАБОТВАНЕ НА РЕЗЕРВАЦИОННИТЕ ДАННИ НА ПЪТУВАЩИТЕ С АВИОЛИНИИТЕ

На 10 февруари 2016 г. Народното събрание гласува на второ четене промените в Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, с които се създава национална правна уредба на получаването и обработването на резервационни данни на пътниците в Република България, превозвани по въздух.

Използването на информацията за пътниците, събирана от авиопревозвачите, е важен инструмент за осъществяване на превенция, установяване и разследване на престъпления и наказателно преследване на извършителите. Анализът на резервационните данни на пътниците (PNR - Passenger Name Records) подпомага идентификацията на високорискови пътници, в контекста на борбата с тероризма, трафика на наркотици, трафика на хора, сексуалната експлоатация на деца и други тежки престъпления. Регламентирането на получаването и обработването на резервационните данни е актуална необходимост не само с оглед предприемането на мерки за противодействие на международния тероризъм и други тежки престъпления, но и за охрана на границите.

Към момента на ниво Европейски съюз е в ход диалог по създаване национални PNR звена и европейска PNR система. Предложението на ЕС за Директива за събиране и обработване на резервационни данни за пътниците е част от мащабната програма за осигуряване на по-добра защита на европейските граждани от заплахи срещу тяхната сигурност. Въпреки липсата на правна уредба, ЕС е подписал споразумения със Съединените американски щати, Канада и Австралия за предоставянето на резервационни данни на пътниците. На 23 март 2015 г. във Вашингтон е подписано и Споразумение между правителството на Република България и правителството на Съединените американски щати относно обмен на информация за пътниците.

Резервационните данни на пътниците представляват информация, предоставена от пътниците и събирана и съхранявана от въздушните превозвачи. Те включват информация, като дата на резервация/издаване на билета, планирани дати на пътуването, имена на пътника, дата на раждане, адрес и координати за връзка, информация за често пътуващ пътник, информация за плащането, данни за пълния маршрут на предвиденото пътуване, пътническа агенция или пътнически агент, данни от самолетния билет и др. Част от резервационните данни са предварителните данни (API – Advanced Passenger Information) - вид и номер на документа, националност, държава на издаване, дата на валидност, фамилно име, собствено име, пол, дата на раждане, въздушен превозвач, номер на полета, дата на отпътуване, дата на пристигане, място на отпътуване, място на пристигане, време на отпътуване, време на пристигане, както и общия брой превозвани пътници.

Законът урежда създаването в ДАНС на Национално звено за получаване и обработване на резервационни данни на пътниците в Република България, превозвани с авиолинии. Уредени са целите, за които могат да се обработват данните - предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на тероризъм и на други тежки престъпления, а по отношение на предварителните данни, които са част от резервационните данни - и за целите на граничния контрол.

Въздушните превозвачи са длъжни за своя сметка, самостоятелно или чрез упълномощен доставчик на услуги, да предават на Националното звено резервационни данни за пътниците за всички полети до, във или от Република България. Определени са сроковете за предаване на тези данни - 48 часа преди обявеното време за излитане и непосредствено преди полета. Дефинирани са методите да предаване на данните - по електронен път, като се използват протоколите и поддържаните формати, одобрени от Международната организация за гражданско въздухоплаване, или при невъзможност - по всеки съгласуван между въздушния превозвач и агенцията начин, гарантиращ защита на данните. Предвидени са наказания за въздушните превозвачи при неизпълнението на задълженията им по закона, а именно - за непредоставяне на данните или за частичното им предоставяне; за предоставянето им в срок, по начин или във формат, различен от предвидения.

Националното звено предоставя незабавно предварителните данни на Главна дирекция „Гранична полиция“ на МВР за целите на граничния контрол.

Резервационните данни на пътниците се съхраняват от Националното звено за срок пет години от датата на тяхното получаване, след което биват заличавани, като заличаването се отнася и до съответните копия и архиви. След изтичане на три месеца от предаването на резервационните данни на пътниците от въздушните превозвачи, Националното звено ги деперсонализира чрез маскиране. Деперсонализирани данни могат да се предоставят на компетентните органи при наличието на определени предпоставки.

Предварителните данни се заличават от компетентните органи на Главна дирекция „Гранична полиция“ в срок до 24 часа от получаването им, освен когато са необходими за упражняване на правомощията им по закон. Въздушните превозвачи, превозващи пътници до и от територията на Република България, заличават предварителните данни за пътниците в срок 24 часа от пристигането на транспортното средство на територията на страната.

Националното звено може да съпоставя резервационни данните с данни, съдържащи се в информационни фондове на ДАНС, МВР и Агенция „Митници“, и да обработва получените резултати. При съвпадения по предварително определени критерии, Националното звено предоставя незабавно данните и резултатите от тяхното обработване на следните структури съобразно тяхната компетентност: Националния контратерористичен център, Агенция „Митници“, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ на МВР и Главна дирекция „Гранична полиция“ на МВР.

Резервационни данни и резултати от тяхното обработване могат да бъдат предоставяни и на следните структури съобразно тяхната компетентност: органите на досъдебното производство и съда, Националната разузнавателна служба, Агенция „Митници“, Главна дирекция „Национална полиция“ на МВР, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ на МВР, Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ на МВР, специализираните и териториалните дирекции на ДАНС.

В закона са уредени два начина за предоставяне на данните от Националното звено на компетентните органи:

- незабавно - при съвпадение по предварително определени критерии;

- след запитване до Националното звено. В този случай, предоставянето на данните и резултатите от тяхното обработване се извършва след мотивирано писмено запитване до Националното звено за всеки конкретен случай, при спазване на принципа „необходимост да се знае“. В случай на непосредствена заплаха, запитването може да бъде направено и устно, но в срок от 24 часа то трябва да бъде предоставено и в писмена форма.

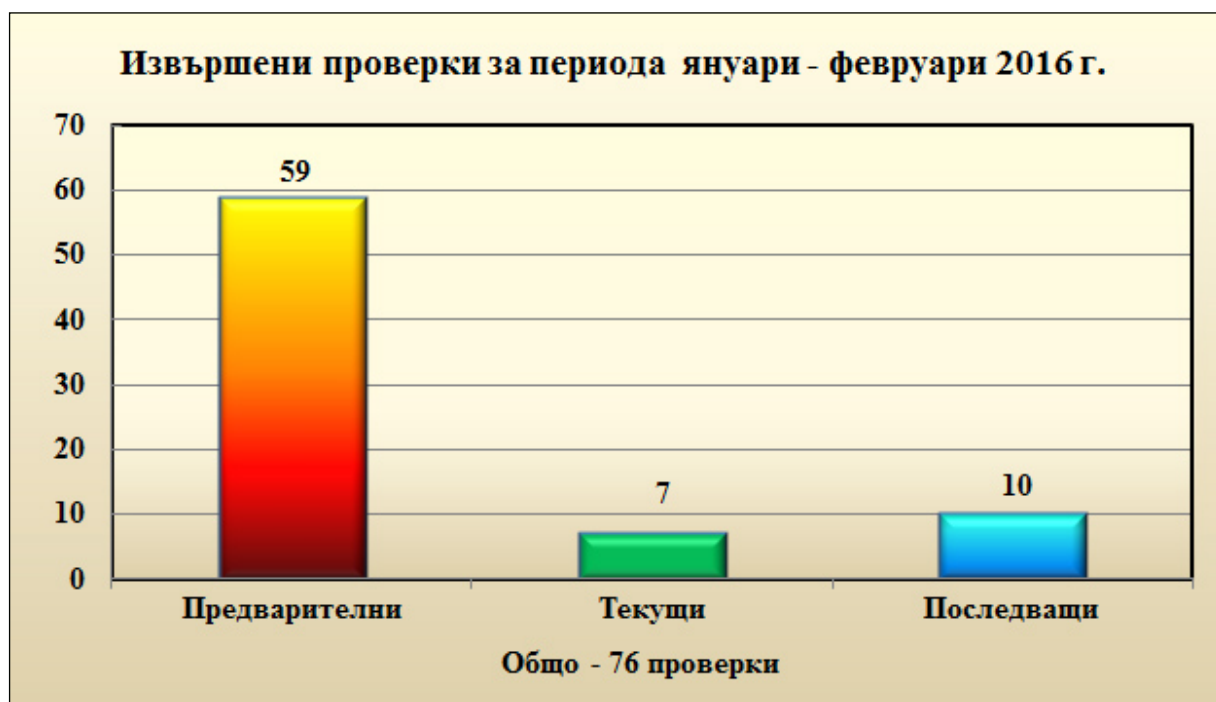
Държавна агенция „Национална сигурност“ се задължава да води регистър на получените и предоставените резервационни данни, на заличаването им, на осъществения достъп и на писмените запитвания на органите, имащи право на това.

Законът регламентира, че обработването на резервационните данни на пътниците от Националното звено и от компетентните органи, трябва да се извършва в съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Въздушните превозвачи са длъжни да информират пътниците за предаването на техните резервационни данни на Националното звено. Забранено е обработването на данни, различни от дефинираните като резервационни (вкл. чувствителни лични данни), като при получаване на такива, същите се заличават. Упражняването на правата на физическите лица във връзка с обработването на резервационните данни се извършва при условията и по реда на Закона за ДАНС и на Закона за защита на личните данни.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2016 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците януари и февруари 2015 са извършени общо 88 проверки. Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 59 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 12 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 5 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 2 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2016 г.

През периода януари-февруари 2016 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 1181 потребителски профила на АДД. От тях 1154 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 27 – на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 351566 потребителски профила – 320808 на АДД, подали заявления за регистрация и 30758 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- **вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 810 нови АДД**, с което общият брой на вписаните АДД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 279226;
- **освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 32 АДД**, с което общият брой на освободените от регистрация става 27703;
- **заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 14 АДД**, с което общият брой на заличените администратори става 315.

КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АДД. Общият брой на прекратените производства по освобождаване остава 1966, а общият брой на отказите остава 2464.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 120 АДД.

През периода са обработени 1147 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЕ № Ж-236/2015 г. гр. София, 05.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева, на заседание, проведено на 16.12.2015 г., обективизирано в протокол № 55, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-236/23.06.2015 г., подадена от В.Х.Г.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от В.Х.Г., адресирана до министър-председателя на Република България, Комисията за жалби и петиции към Народното събрание и Комисията за защита на личните данни. Жалбата съдържа разнообразни твърдения, оплаквания и констатации, касаещи трудния и скъп живот в България и високите сметки, които получава от монополисти на пазара. По-специално внимание отделя на „Ч.Е.Б.” АД. Оплаква се от грубо и некоректно отношение на служителите им. Заявява, че те не са регистрирани като администратори на лични данни.

С писмо изх. № П-6804/19.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за приложимостта на Закона за защита на личните данни и дейността на Комисията за защита на личните данни. Уведомена е, че съгласно чл. 29, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), исканията трябва да съдържа естеството на искането, т.е. да индивидуализира, в какво се състои твърдяното нарушение и какво очаква от Комисията, с оглед компетентностите ѝ. Информирана е, че „Ч.Е.Б.” АД е регистриран като администратор на лични данни. Предоставен ѝ е срок, в който да отстрани нередовността. Писмото е получено от жалбоподателката на 31.08.2015 г.

В.Х.Г. не е изпратила отговор до Комисията за защита на личните данни.

Жалба с рег. № Ж-236/23.06.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Жалбата не съдържа естеството на искането и така е в нарушение на чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от ПДКЗЛДНА. Въпреки дадените указания, В.Х.Г. не потвърждава жалбата си и не отстранява нередовностите. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 2 и от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не съдържа естеството на искането оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-236/23.06.2015 г., подадена от В.Х.Г.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-242/2015 г.
гр. София, 05.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева, на заседание, проведено на 16.12.2015 г., обективизирано в протокол № 55, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-242/30.06.2015 г., подадена от Д.Т.Р.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от Д.Т.Р., подадена до Комисия за защита на личните данни, Комисия за регулиране на съобщенията, Комисия за защита на потребителите, Омбудсмана на Република България и до „М.” ЕАД. В жалбата си твърди, че прехвърлил телефонен номер на името на сестра си. Платени са всички сметки и е подписан нов договор със сестра му - Р.Р. на 15.01.2015 г. На 29.06 2015 г. е получено съобщение (СМС), с който новият титуляр е уведомен, че има неплатени задължения на предишния ползвател. Смята отправения СМС за заплаха спрямо новия титуляр на услугата и нарушение на ЗЗЛД.

С писмо изх. № П-6805/19.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за приложимостта на Закона за защита на личните данни и дейността на Комисията за защита на личните данни. Информирани са за легалното определение на лични данни, съдържащо се в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. В текста на съобщението адресирано до ползвателя на телефонната услуга не се съдържат лични данни, които могат да идентифицират личността на предишния титуляр на сметката. Ако смята, че има нарушение на ЗЗЛД от страна на администратора на лични данни, то следва да представи допълнителни доказателства и да уточни искането. Уведомен е, че съгласно чл. 29, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), исканията трябва да съдържа естеството на искането, т.е. да индивидуализира, в какво се състои твърдяното нарушение и какво очаква от Комисията, с оглед компетентностите ѝ. Писмото е получено от жалбоподателя на 02.09.2015 г. Изпратено е и по електронна поща.

Д.Т.Р. не е изпратил отговор до Комисията за защита на личните данни.

Жалба с рег. № Ж-242/30.06.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Жалбата не съдържа естеството на искането и така е в нарушение на чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от ПДКЗЛДНА. Въпреки дадените указания, Д.Т.Р. не отстранява нередовностите. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 2 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, не съдържа естеството на искането оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-242/30.06.2015 г., подадена от Д.Т.Р.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-24/2015 г.
София, 18.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.12.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-24/27.01.2015 г., подадена от Г.И.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Г.И.С., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от Държавен фонд „Земеделие“.

Жалбоподателката информира, че във връзка с кандидатстване по мярка 311 е предоставила на Държавен фонд „Земеделие“ личните си данни и допълва, че по подаденото от нея заявление фондът е отказал финансиране. Г-жа Г.И.С. твърди, че от Държавен фонд „Земеделие“ са „разгласили тази информация“, като са предоставили на журналист от вестник Труд информация за трите й имена, уникален регистрационен номер, име на едноличен търговец, проекти с които е кандидатствала по мярка 311 и допълва, че информацията е използвана от медията тенденциозно за статия публикувана във вестника на 11.12.2014 г.

Жалбоподателката счита, че „разгласяването на тази информация“ от Държавен фонд „Земеделие“ нарушава правата й по Закона за защита на личните данни и моли Комисията да извърши проверка по случая и да санкционира фонда в качеството му на администратор на лични данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс и с оглед обстоятелството, че жалбата е подадена по електронен път и същата не е надлежно подписана с електронен подпис, до жалбоподателката е изпратено писмо с указания за потвърждаване на жалбата. В указания от законодателя срок жалбата е потвърдена, надлежно подписана и изпратена по пощата до КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Държавен фонд „Земеделие“ и „Медиа Холдинг“ АД – в качеството му на собственик на вестник Труд са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от Държавен фонд (ДФ) „Земеделие“ изразяват становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Оспорват твърденията на жалбоподателката и твърдят, че не са предоставяли на вестник Труд информация за физическото лице Г.И.С.

От фонда информират, че ЕТ „Г.С.-7“ е кандидат за подпомагане по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски райони“ по Програмата за развитие на селските райони и допълват, че заявлението за подпомагане, заедно с изискуемите приложения е прието от ДФ „Земеделие“ с ИД 02/311/00938 от 17.05.2013 г., същото е разгледано и със Заповед № 03-РД/1256 от 20.06.2014 г. финансовата помощ е отказана. Сочат, че „на 09.12.2014 г. по електронната поща на ДФЗ е постъпило запитване от г-н Н. от в. Труд, относно това дали заявените за подпомагане активи от ЕТ „Г.И.С. -7“ са одобрени за подпомагане, респективно каква е одобрената финансова помощ“. Допълват, че отговорите на запитването са изпратени по електронна поща и не разкриват информация за физическото лице Г.И.С. и не съдържа информация, която може да бъде квалифицирана като „лични данни“ по смисъла на ЗЗЛД. От ДФЗ са категорични, че не са предоставяли на в. Труд информация за трите имена на

жалбоподателката, регистрирана като ЕТ „Г.С.-7“, нито за идентификационни номер на проекта, нито за уникалния регистрационен номер индивидуализиращ кандидата.

Към становището са приложени относими по случая доказателства, в това число и разпечатки на водената по електронен път кореспонденция между представители на фонда и в. Труд.

От „Медиа Холдинг“ АД е изразено становище за недопустимост на жалбата. От дружеството информират, че в брой на в. Труд от 11.12.2014 г. на стр. 1 и 3 е публикувана статия озаглавена „Гергана иска яхта за селски туризъм“ и допълват, че „имената и проекта, с който е кандидатствала жалбоподателката са използвани за изготвяне на журналистически материал във вестника и са научени от редакторите на вестника във връзка с изпълнение на служебните им задължения“. В хода на производството от дружеството предоставят заверено копие на стр. 1 и 3 от брой на в. Труд от 11.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Има за предмет неправомерно обработване на лични данни - трите имена на жалбоподателката, уникален регистрационен номер, име на едноличен търговец, проекти с които е кандидатствала по мярка 311, чрез действия по предоставянето им от Държавен фонд „Земеделие“ на в. Труд. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. Жалбата се насочени към ДФ „Земеделие“, който безспорно притежава качествата на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че фондът е изпълнил задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подал е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 197214 със заявени регистри „Персонал“, „Бенефициенти“, „Видеонаблюдение“, „Пропускателен режим“ и „Административно-наказателна дейност“.

Предвид предмета на жалба Комисията намира за неоснователни доводите на „Медиа Холдинг“ АД за недопустимост на жалбата, предвид обстоятелството, че предмет на жалбата е обработването в хипотезата на предоставяне на лични данни на жалбоподателката от ДФ „Земеделие“ на в. Труд, а не обработването на данните на жалбоподателката от страна на дружеството, собственик на вестника.

С оглед съдържащите се в административните преписка доказателства Комисията намира жалбата за процесуално допустима - подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозирана в законоустановения срок по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, до компетентен да се произнесе орган.

На проведено на 14.10.2015 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Г.И.С., ответна страна – Държавен фонд „Земеделие“, в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна – „Медиа Холдинг“ АД. Насрочено е открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени.

Жалбоподателката е уведомена, че ответната и заинтересованата страна са депозирали писмени становища с приложени към тях относими доказателства и ѝ е указана възможността да се запознае със съдържанието им. С оглед изложените в жалбата твърдения и съобразно разпределянето на доказателствената тежест в процеса на г-жа Г.И.С. е указана необходимостта да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

На заседание проведено на 20.11.2015 г. жалбата е поставена за разглеждане по същество, но предвид необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна, разглеждането на жалбата по същество е отложено за 02.12.2015 г. и на Държавен фонд „Земеделие“ е предоставена възможност да изразят писмено становище относно подадена от жалбоподателката декларация. Страните са уведомени за насроченото за 02.12.2015 г. заседание и им е указана възможността да се запознаят със събраните по преписката доказателства и изразените по жалбата становища.

В указания от Комисията срок от Държавен фонд „Земеделие“ е депозирано писмено становище в което сочат, че „предоставената от ДФ „Земеделие“ информация на „Медиа Холдинг“ АД е използвана за изготвяне на процесната статия“. От ДФ „Земеделие“ считат, че „медиите не са трето лице по смисъла на посочените разпоредби (параграф 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД) и текста на декларацията“.

В хода на производството г-жа Г.И.С. депозита писмено становище в което са изложени аргументи за основателност на жалбата относно нарушения на ЗЗЛД от страна на ДФ „Земеделие“

На проведено на 02.12.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт М., който оспорва жалба и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна и недоказана.

Заинтересованата страна – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-24/27.01.2015 г. е неоснователна и недоказана.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на лични данни - трите имена на жалбоподателката, име на едноличен търговец, информация за проекти с които е кандидатствала пред ДФ „Земеделие“ по мярка 311 и уникален регистрационен номер на кандидата, чрез действия по предоставянето им от Държавен фонд „Земеделие“ на в. Труд.

Страните не спорят, че жалбоподателката като ЕТ „Г.С.-7“ е била кандидат за подпомагане по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски райони“ по Програмата за развитие на селските райони и е подала в ДФ „Земеделие“ заявление ИД 02/311/00938 от 17.05.2013 г. за подпомагане по проект „Разходка с лодка – насърчаване на туризма в селските райони чрез популяризиране на крайморски и подводни туристически дестинации“. Със заповед № 03-РД/1256 от 20.06.2014 г. на ДФ „Земеделие“ финансовата помощ е отказана.

Страните не спорят, че в брой на в. Труд от 11.12.2014 г. на стр. 1 и 3 е публикувана статия озаглавена „Гергана иска яхта за селски туризъм“.

Не е спорно, а и видно от приложените доказателства, между г-н Н. – репортер на вестник „Труд“ и ДФ „Земеделие“ е водена кореспонденция по електронен път на 09 и 10.12.2014 г., относно

изискана справка дали фондът е одобрявал проекти на ЕТ „Г.С.-7“ посочени в запитването, какъв е размера на изплатените субсидии, респективно какви са били причините за отхвърляне на инвестициите.

Видно от съдържанието на кореспонденцията, в частност от съдържанието на отговорите на ДФ „Земеделие“ е, че не съдържат лични данни за жалбоподателката, като единствената информация посочена в тях е наименованието на едноличния търговец кандидатствал за подпомагане, а именно ЕТ „Г.С.-7“, както и информация, че проекта на кандидата не е получил финансиране.

От събраните по административната преписка доказателства и в частност от съдържанието на статията не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката чрез действия по предоставянето им от ДФ „Земеделие“ на в. Труд. Твърденията на жалбоподателката за неправомерно обработване на личните й данни са оспорени от ответната страна. Същите са недоказани от г-жа Г.И.С. и въпреки предоставената на жалбоподателката правна възможност да представи доказателства в подкрепа на твърденията си и указанията, дадени в тази насока, такива не са ангажирани. В тази връзка и с оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса се налага извода, че подадената жалба е неоснователна с оглед обстоятелството, че твърденията на жалбоподателката, че ДФ „Земеделие“ е предоставило на в. Труд личните й данни, а именно трите имена, уникален регистрационен номер и проекти с които е кандидатствала по мярка 311, са недоказани.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба рег. № Ж-24/27.01.2015 г., подадена от Г.И.С. срещу Държавен фонд „Земеделие“, като неоснователна и недоказана.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-68/2015 г.

София, 18.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.07.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-68/25.02.2015 г., подадена от Х.К.Р., Г.Т.Р., Е.Д.Д. и С.В.К. срещу „С.Т. и К.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Х.К.Р., Г.Т.Р., Е.Д.Д. и С.В.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от „С.Т. и К.“ ЕООД.

Жалбоподателите информират, че през ноември 2014 г. сключили договори за предоставяне на туристическа услуга с „С.Т. и К.“ ЕООД и предоставили доброволно личните си данни на дружеството. Твърдят, че не са уведомени, нито писмено, нито устно за целите за които ще се обработват личните им данни, ще бъдат ли предоставяни същите на трети лица и за какви цели и допълват, че в подписаните с дружеството договори не е посочени регистрирано ли е дружеството като администратор на лични данни.

Жалбоподателите твърдят, че без тяхно знание и съгласие личните им данни са предоставени от дружеството на трето лице застраховател, с което от тяхно име и за тяхна сметка е сключена застраховка.

Жалбоподателите твърдят, че дружеството неправомерно обработва личните им данни за целите на директния маркетинг и два месеца след приключване на пътуването продължават да получават оферти за предлагани от дружеството други туристически услуги.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс и с оглед обстоятелството, че жалбата е подадена по електронен път и същата не е надлежно подписана с електронен подпис, до жалбоподателите са изпратени писма с указания за потвърждаване на жалбата. В указания от законодателят срок жалбата е потвърдена, надлежно подписана и изпратена по пощата до КЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „С.Т. и К.“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. От дружеството оспорват твърденията на жалбоподателите и сочат, че личните им данни са обработени законосъобразно и в съответствие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Закона за туризма. Допълват, че в изпълнение на чл. 72 от Закона за туризма дружеството е сключило от името на жалбоподателите застраховка „медицински разходи при болест и злополука на туриста“, като „своевременно“ на жалбоподателите са предоставени Общите условия на ЗАД „А.“ за този вид застраховка, „които са качени и на интернет-страницата на „С.Т. и К.“ ЕООД.

Към становище не са приложени доказателства.

Становище за неоснователност на жалбата е депозирано и от ЗАД „А.“

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-68/25.02.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същата има за предмет обработване на лични данни на жалбоподателите, чрез действия по предоставянето им на от дружеството на трето лице – застраховател, без знанието и съгласието на жалбоподателите, както и обработване на личните им данни за директен маркетинг. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „С.Т. и К.“ ЕООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни. ЗАД „А.“ АД е обработило личните данни на жалбоподателите в качеството си на обработващ личните данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 403199 и № 14305.

На проведено на 08.07.2015 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: Х.К.Р., Г.Т.Р., Е.Д.Д. и С.В.К., ответна страна – „С.Т. и К.“ ЕООД и заинтересована страна – ЗАД „А.“. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от страните са изискани допълнителни доказателства.

В отговор от „С.Т. и К.“ ЕООД е предоставено копие на договор № 92110046NA20 сключен между „С.Т. и К.“ ЕООД и ЗАД „А.“, в едно с приложен към него Анекс № 1/16.12.2014 г.

От страна на жалбоподателите е представено копие на застрахователни полици от ЗАД „А.“ и разпечатки от получени на електронен адрес електронни писма.

На проведено на 29.07.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателите – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

„С.Т. и К.“ ЕООД – редовно уведомено, представлява се от управителя на дружеството - г-жа А. и адвокат Т., които оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение.

ЗАД „А.“ – редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-68/25.02.2015 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

В конкретния случай страните не спорят, че между жалбоподателите и „С.Т. и К.“ ЕООД - туроператор са налице сключени договори за предоставяне на туристическа услуга, както и че за целите на договора жалбоподателите доброволно са предоставили личните си данни на дружеството. Не е спорно, че във връзка с предлаганата услуга жалбоподателите са застраховани и на същите е представена застрахователна полица № 1806E0000234513 и № 1806E0000234512 от ЗАД А. със сключена застраховка „медицински разходи и репатриране“ с дата на застрахователните полици 12.12.2014 г. и срок на застраховката 31.12.2014 г. – 03.01.2015 г.

Предвид разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от Закона за туризма и обстоятелството, че предлаганата туристическа услуга касае пътуване извън страната и туристите – жалбоподателите не са предоставили валидна полица за сключена дългосрочна застраховка „медицински разходи при болест и злополука на туриста“ се налага извода, че за „С.Т. и К.“ ЕООД е налице условие за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателите за целите на сключена застраховка, а именно обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Комисията намира за неоснователни твърденията на жалбоподателите, че е налице неправомерно обработване на личните им данни за целите на директния маркетинг.

Съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в § 1, т. 15 от ДР на ЗЗЛД, „директен маркетинг“ е предлагане на стоки и услуги на физически лица по пощата, телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги. Съгласно чл. 34 а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД физическото лице има право да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг. На правото на физическото лице кореспондира разписаното в чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД задължение на администратора на лични данни да уведоми лицето за правото му за възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг.

В конкретния случай и с оглед събраните доказателства не се установи обработване на личните данни на жалбоподателите за целите на директния маркетинг. Жалбоподателите не са ангажирали доказателства е подкрепа на твърденията си, а предвид обстоятелството, че представените от тях разпечатки на електронни писма съдържат само електронен адрес на един от жалбоподателите, без друга информация, идентифицираща лицето, следователно не съдържат лични данни на жалбоподателите счита, че не е налице обработване на лични данни на жалбоподателите за директен маркетинг.

С оглед съдържанието на сключените между жалбоподателите и „С.Т. и К.“ ЕООД договори за туристическа услуга се налага извода, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД а именно да уведоми лицата и да им предостави информация за: целите на обработване на личните им данни; получателите и категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; данни за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните и последиците от отказа за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Предвид разпределянето на доказателствената тежест в процеса и обстоятелството, че дружеството не е ангажирало доказателства в обратна насока се налага извода, че „С.Т. и К.“ ЕООД е нарушило разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД. В тази връзка и с оглед характера на нарушението и обстоятелството, че същото е първо за администратора на лични данни с цел превенция и защита на правата на физическите лица по ЗЗЛД, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на администратора на лични данни за спазване на разпоредбата на чл. 19 от ЗЗЛД.

Госпожа Мария Матева – член на КЗЛД, не споделя изцяло възприетото от Комисията решение и изразява особено мнение, като счита, че предвид съдържанието на сключените с жалбоподателите индивидуални договори „С.Т. и К.“ ЕООД е изпълнило задължението си по чл. 19 от ЗЗЛД и е предоставило на лицата посочената в разпоредбата информация, следователно не е налице нарушение на цитираната законова разпоредба.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-68/25.02.2015 г., подадена от Х.К.Р., Г.Т.Р., Е.Д.Д. и С.В.К. срещу „С.Т. и К.“ ЕООД, за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава задължително предписание на „С.Т. и К.“ ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление ***** в качеството му на администратор на лични данни и в изпълнение на разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД, да включи в Общите условия на дружеството и сключваните от дружеството индивидуални договори за туристическа услуга отделна клауза, която да съдържа информация за: целите на обработване на личните данни на физическите лица; получателите и категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; данни за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните и последиците от отказа за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни и информация за срока на съхранение на личните данни.

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от получаване на решението и указва на администратора на лични данни след изпълнение на предписанието да уведоми Комисията за защита на личните данни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цветелин Софрониев /п/****О.М. Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-302/2015 г.****София, 18.01.2016 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.12.2015 г. , на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-302/ 05.08.2015 г. , подадена от Е.И.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Е.И.К. жалба, в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните й данни и използването им без нейно знание и съгласие за сключване на договори за кредит с „К.Е.“ ЕООД и с „К.“ ООД.

Жалбоподателката информира, че от направена справка в Централния кредитен регистър към Българска народна банка установила, че личните й данни са използвани за сключен с „К.Е.“ ЕООД договор за паричен заем за сума в размер на 1 000 лв. (хиляда лева), както и за сключен с „К.“ ООД договор за кредит. Жалбоподателката е категорична, че няма договорни отношения с дружествата и твърди, че е налице злоупотреба с личните й данни.

Към жалбата е приложено копие на справка № БНБ-69960/22.07.2015 г. от Централния кредитен регистър към Българска народна банка.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „К.Е.“ ЕООД и „К.“ ООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от „К.Е.“ ЕООД изразяват становище и молят Комисията да постанови спиране на образуваното административно производство. От дружеството информират, че на жалбоподателката са отпуснати кредити въз основа на: договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 774, сключен на 24.04.2014 г. ; договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 1138, сключен на 15.07.2014 г. и договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 2042, сключен на 08.12.2014 г. , като всички документи във връзка с отпускане на кредитите са оформени от А.З. – кредитен консултант на дружеството. Допълват, че към датата на депозиране на становището кредитите са погасени, като е активен само кредита по договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 2042, сключен на

08.12.2014 г. за сумата от 1 000 лв.

От дружеството излагат съмнения за евентуално извършени от техни служители престъпления във връзка с отпускане на кредита и сочат, че по случая тече прокурорска проверка.

Към становището са приложени относими доказателства.

В хода на производството г-жа Е.И.К. информира, че за случая е подала жалба № 338200-5130/22.07.2015 г. в 7-мо РПУ СДВР и допълва, че личната ѝ карта е била открадната от дома ѝ от лицето А.З.

С оглед твърденията на жалбоподателката от 07-РУП на СДВР е изисквана информация за образуваното производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор П-9713/16.11.2015 г. от 06-то РУП-СДВР уведомяват, че по случая е образувана прокурорска преписка, извършена е предварителна проверка и преписката е докладвана на Софийска районна прокуратура, но разследването по случая не е приключило.

От страна на „К.“ ООД не изразяват становище по случая.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от Е.И.К. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратори на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „К.Е.“ ЕООД и „К.“ ООД, които безспорно притежават качеството на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 367156 и идент. № 293379.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за спиране на образуваното административно производство Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, административният орган спира административното производство, когато в хода на производството се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаване на акта.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че между жалбоподателката и „К.Е.“ ЕООД са сключени три договора, а именно договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 774, сключен на 24.04.2014 г. ; договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 1138, сключен на 15.07.2014 г. и договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 2042, сключен на 08.12.2014 г. Два от кредитите са погасени, активен е кредита по договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс“ № 2042, сключен на 08.12.2014 г. Безспорно е, че жалбоподателката е била и страна по сключен с „К.“ ООД договор за паричен заем № 102891, който към настоящия момент не е активен. Г-жа Е.И.К. твърди, че личните ѝ данни са използвани за сключване на договорите с „К.Е.“ ЕООД и „К.“ ООД без нейно знание и съгласие, като подобни

съмнения са изложени и от страна на „К.Е.“ ЕООД. За случая е сезирана Софийска районна прокуратура и в 06-то РУП-СДВР е образувана прокурорска преписка по подадена от ж-жа Е.И.К. жалба № 338200-5130/22.07.2015 г. , разследването по която не е приключило.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт. КЗЛД не е компетентния орган да изследва истинността на подписа, положен върху оспорените договори за мобилни услуги. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-302/05.08.2015 г. , подадена от Е.И.К. за допустима и конституираща като страни в административното производство: жалбоподател - Е.И.К. и ответни страни – „К.Е.“ ЕООД и „К.“ ООД, в качеството им на администратори на лични данни.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира административното производство, до отпадане на основанието за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-404/2015 г.

София, 18.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.12.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-404/23.09.2015 г., подадена от И.Р.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от И.Р.К. жалба, в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните й данни и обработването им без нейно знание и съгласие от „Х.Т.“ ЕООД, „У.К.“ ЕООД, „В.“ ЕООД, „Л.“ ЕООД и „Т.“ ЕООД.

Жалбоподателката информира, че от удостоверение изх. № 1594-09-208/09.09.2015 г. от Национална агенция за приходите (НАП) – Териториална дирекция – София установила, че дружествата са обработили личните й данни, като в подадени справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) са декларирали, че в периода 01.01.2013 г.

– 31.12.2014 г. са изплатили на г-жа И.Р.К. суми и същата е получила доходи от продажба или замяна на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със Закона за управление на отпадъците (ЗУО).

Жалбоподателката е категорична, че няма отношения с дружествата, твърди че никога не е предавала „ОЧЦМ с битов или какъвто и да е друг характер“. В допълнение г-жа И.Р.К. твърди, че никога не е подписвала декларации за произход, съгласно изискванията на ЗУО и не е предоставяла личната си карта за справка за имена и единен граждански номер. Г-жа И.Р.К. счита, че дружествата са злоупотребили с личните ѝ данни и са съставили документи с невярно съдържание, които са предоставили на НАП.

Към жалбата е приложено копие на удостоверение изх. № 1594-09-208/09.09.2015 г. от Национална агенция за приходите – Териториална дирекция – София.

Жалбата е адресирана и до Софийска районна прокуратура.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Х.Т.“ ЕООД, „У.К.“ ЕООД, „В.“ ЕООД, „Л.“ ЕООД и „Т.“ ЕООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства. До дружествата, на посочените в Търговския регистър адреси, са изпратени писма съответно с изх. № П-8966/28.10.2015 г., П-8967/28.10.2015 г., П-8969/28.10.2015 г., П-8971/28.10.2015 г. и П-8964/28.10.2015 г., по описа на Комисията и същите са се върнали в цялост в Комисията с отбелязване на пощенските клейма „непознат на адреса“. В тази връзка дружествата са уведомени по реда на чл. 61, ал. 3 от Административно-процесуалния кодекс за образуваното административно производство.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и предвид твърденията на жалбоподателката за извършени документни престъпления, от Софийска районна прокуратура е изискана информация за образуваното производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор от прокуратурата уведомяват, че по случая е образувана пр.преписка № 40258/2015 г. и с постановление от 01.10.2015 г. на наблюдаващия прокурор на органите на СДВР е възложено извършването на проверка, която към настоящия момент не е приключила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от И.Р.К. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратори на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „Х.Т.“ ЕООД, „У.К.“ ЕООД, „В.“ ЕООД, „Л.“ ЕООД и „Т.“ ЕООД, които безспорно притежават качеството на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са подали заявления за регистрация с вх. № 1354900 за „Л.“ ЕООД, № 1354903 за „У.К.“ ЕООД, № 1354731 за „Т.“ ЕООД и № 1354902 за

„Х.Т.“ ЕООД. „Х.Т.“ ЕООД е регистрирано като администратор на лични данни с идент № 402516 и заявени три регистъра.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК за спиране на образуваното административно производство Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, административният орган спира административното производство, когато в хода на производството се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаване на акта.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателката са обработени от дружествата във връзка с подадени до НАП справки по ЗДДФЛ с вх. № 01000153085840/26.04.2015 г. от „Х.Т.“ ЕООД, № 22000143490919/30.04.2014 г. от „У.К.“ ЕООД, № 014471400347602/18.09.2014 г. от „В.“ ЕООД, № 014471500348484/29.05.2015 г. от „Л.“ ЕООД и № 22000153500254 и № 22000143490890 от „Т.“ ЕООД. Жалбоподателката твърди, че личните й данни са обработени от дружествата без нейно знание и съгласие. Счита, че са изготвени документи с невярно съдържание, за което е сезирала Софийска районна прокуратура. По случая е образувана прокурорска преписка № 40258/2015 г., разследването по която не е приключило.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-404/23.09.2015 г., подадена от И.Р.К. за допустима и конституираща като страни в административното производство: жалбоподател - И.Р.К. и ответна страни — „Х.Т.“ ЕООД, „У.К.“ ЕООД, „В.“ ЕООД, „Л.“ ЕООД и „Т.“ ЕООД, в качеството им на администратори на лични данни.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира административното производство, до отпадане на основанията за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-413/2015 г.
София, 18.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.12.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-413/02.10.2015 г., подадена от Г.К.Д. срещу Л.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Г.К.Д., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни – три имена и единен граждански номер и личните данни на П.Д.Д. от Л.Г.

Жалбоподателката информира, че на 23.09.2015 г. била извикана в РПУ- Сливен, във връзка с подадена срещу нея жалба от Л.Г. и допълва, че без нейно знание и съгласие г-жа Л.Г. е посочила в жалбата трите й имена и единен граждански номер, както и лични данни на майка й П.Д.Д. Жалбоподателката счита, че е налице нарушение на Закона за защита на личните данни и моли Комисията да провери как г-жа Л.Г. „се е сдобила“ с личните им данни и „да и бъде потърсена отговорност, как без нейно знание и съгласие ги вписва по жалби“.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-413/02.10.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице – Л.Г., което не е администратор на лични данни, следователно липсва пасивно легитимирана страна в производството, поради което Комисията не може да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Видно от съдържанието на жалбата е, че се касае за обработване на лични данни на жалбоподателката от физическо лице за лични цели, а именно за подаване на жалба в РУП-Сливен. В тази връзка и с оглед разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, съгласно която ЗЗЛД не се прилага за

обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности, се налага извода, че предмета на жалбата е извън приложното поле на ЗЗЛД и компетентността на Комисията.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД извън приложното поле на Закона за защита на личните данни, респективно извън компетентността на КЗЛД е разглеждането на жалби насочени срещу действия по обработване на лични данни, извършени от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-413/02.10.2015 г., подадена от Г.К.Д. срещу Л.Г., поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-301/2015 г.

гр. София, 19.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева на заседание, проведено на 16.12.2015 г., обективизирано в протокол № 55, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-301/04.08.2015 г., подадена от К.Д.В.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката К.Д.В. съобщава, че в края на месец юли 2015 г. била извикана на работното си място- УМБАЛ „С.И.Р.” гр. София и била насочена да си извади справка от Централния кредитен регистър поддържан от БНБ. От справката установила, че освен кредит към „С.” ЕАД, който тя действително е теглила и е редовно обслужван фигурира и паричен заем от „К.Е.” ЕООД от 17.03.2015 г., който тя не е теглила. Счита, че е налице злоупотреба с нейните лични данни. Моли по жалбата ѝ да бъде извършена проверка и виновните да понесат отговорност. Има приложена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Жалбата е адресирана до Комисия за защита на личните данни, 6-то РУП-София и Управление „Банков надзор” към БНБ.

С писмо изх. № П-6912/24.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6909/24.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е уведомен за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства, в 3-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да предостави заверено копие от административната преписка по жалбата на К.Д.В.

С писмо изх. № П-6910/24.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа К.Д.В. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от разследващи органи производството по жалбата ще бъде спряно до произнасянето им.

С писмо изх. № П-6911/24.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, 06 РУП-София са информирани за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7088/ 31.08.2015 г. От БНБ изпращат заверено копие от административната преписка образувана по жалбата на г-жа К.Д.В. Преписката включва писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД, становище от „К.Е.” ЕООД, договор за паричен заем за продукта „Експрес Аванс” № 2476 с приложения.

С писмо изх. № П-8751/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана повторно за образуваното административно производство. Уведомена е, че на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД всички лица, които обработват лични данни са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6911/24.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, 06-РУП София са уведомени за образуваното административно производство пред КЗЛД. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалби са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. П-8878/ 23.10.2015 г. от Столичната дирекция на вътрешните работи, 06-РУП. Информират, че по жалбата на К.Д.В. има заведена преписка с вх. № 338200-4539/15 г. и пр. пр с № 34262/15 г. по описа на СРП.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-800/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 2476/17.03.2015 г. и погасителен план към него, предложение за сключване на договор за паричен заем, декларация за съгласие от К.Д.В., копие от лична карта на К.Д.В., разходен касов ордер за сума от 500 лева по кредит № 2476, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, относно отпускането на кредит, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма при търговската дейност на „К.Е.” ЕООД, доказателство за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ,

Жалбата, подадена от К.Д.В. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-301/04.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, К.Д.В. прилага нейна справка, че е кредитополучател с дата 03.08.2015 г. Това е датата на узнаване, че с нейните лични данни е извършена злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си К.Д.В. сочи, че е била насочена от работодателя си-УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД да бъде й издадена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р. ЕАД, също трябва да бъдат конституирани като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-301/04.08.2015 г. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката К.Д.В., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на К.Д.В. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ СЛ-40/15 г.
София, 25.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 13.01.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № СЛ-40/31.08.2015 г., подадена от Ц.С.Д., чрез адв. П.Н. срещу „Т.С.” ЕАД.

Госпожа Ц.С.Д. уведомява, че в началото на 2015 г. „Т.С.” ЕАД е започнало срещу нея заповедно производство (Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 09.04.2015 г.), заявявайки претенция за плащане на доставена от дружеството топлинна енергия, в резултат на което е образувано ч.гр.д. № 12884/2015 г. по описа на 113 състав на Софийски районен съд.

Госпожа Ц.С.Д. счита, че е извършена злоупотреба с лични данни от страна на „Т.С.” ЕАД, с цел създаване на фиктивни задължения, поради което е възразила срещу издадената Заповед за изпълнение на парично задължение и е сезирала съответните органи на МВР и КЗП. Въпреки това „Т.С.” ЕАД не се е отказало от претенциите си към жалбоподателката, не я е уведомило за начина, по който се е снабдило с личните ѝ данни, нито е престанало да ги ползва.

В жалбата си госпожа Ц.С.Д. декларира, че от януари 2001 г. живее в Лондон и че никога не е ползвала услугите на „Т.С.” ЕАД, не е била клиент на дружеството, нито му е предоставяла личните си данни. Сочи се, че жалбоподателката никога не е живяла, придобивала или обитавала имот, в град София, за ползването на топлинна енергия в който, да дължи заплащане на дружеството.

Госпожа Ц.С.Д. счита, че „Т.С.” ЕАД е нарушило закона, извършвайки злоупотреба, като се е снабдило и използва личните ѝ данни без правно основание, без съгласието ѝ и в нейн ущърб – с цел неоснователно обогатяване.

Жалбоподателката уведомява, че през 2013 г. е сменила адресната си регистрация в село Климентово, където е закупила имот и където - в секретариата на кметството, се е получила Заповедта за изпълнение на парично задължение, адресирана до нея.

Госпожа Ц.С.Д. уведомява, че не е обитавала жилището на адрес *****, посочено в заповедта, нито познава останалите лица, към които тя е насочена.

С писмо рег. № П-8429/15.10.2015 г. от „Т.С.” ЕАД е изискано становище по описания случай, ведно с относимите доказателства.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № С-776/29.10.2015 г. „Т.С.” ЕАД сочи, че в качеството му на администратор на лични данни за него е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на госпожа Ц.С.Д., а именно за реализиране законните интереси на дружеството, изразяващо се в събиране на вземания за доставена, но незаплатена топлинна енергия.

Сочи се, че за защита на своите законни права и интереси „Т.С.” ЕАД се е снабдило с документ за собственост върху топлоснабдения имот, за който е доставяло топлинна енергия при наличие на облигационни отношения според Общите му условия.

Дружеството уведомява, че разполага с близка справка, издадена от Агенция по вписванията, от която се е снабдило с ЕГН-то на Ц.С.Д. и която е използвало като доказателство, че именно тя е един от собствениците на имот, находящ се в *****.

От „Т.С.” ЕАД изтъкват, че като собственик на процесното жилище, госпожа Ц.С.Д. има качеството на клиент на топлинна енергия и страна по облигационно отношение, независимо на чие име се води партидата в дружеството, имаща вътрешносчетоводно значение. Според дружеството е установено принципното съществуване на облигационно правоотношение между страните, от

договор за продажба на топлинна енергия, чието съдържание е уредено в ОУ, утвърдени от КЕВР и обвързващи жалбоподателката, дори и без да ги е приела изрично, съгласно специалната разпоредба на чл. 150, ал. 3 от Закона за енергетиката.

С писмо рег. № П-9612/12.11.2015 г. госпожа Ц.С.Д. представя на вниманието на КЗЛД допълнителни доказателства, установяващи факта, че никога не е живяла в град София и следователно според нея никога не е била абонат на „Т.С.” ЕАД, поради което не му е предоставяла личните си данни. Приложени са удостоверения за промени на постоянен и настоящ адрес, свидетелстващи, че от 1996 до 29.04.2013 г. жалбоподателката е била с адрес град Русе, а от тази дата – до настоящия момент е с адрес в село Климентово.

Приложена е и справка от ИКАР от 10.11.2015 г., в уверение, че Ц.С.Д. няма собствени имоти в град София, както и Удостоверение за идентичност на лице с различни имена, издадено на 16.09.2015 г. от Община Русе.

На свое редовно заседание, проведено на 02.12.2015 г. КЗЛД приема жалба рег. № СЛ-40/31.08.2015 г., подадена от Ц.С.Д. срещу „Т.С.” ЕАД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „Т.С.” ЕАД като ответна страна в производството и взема решение от дружеството да се изиска заверено копие от документа за собственост по отношение на имот ***** , с който се е снабдило и който легитимира Ц.С.Д. като негов съсобственик.

С писмо рег. № С-955/30.12.2015 г. от „Т.С.” ЕАД прилагат заверено копие от документа за собственост върху имота, находящ се в ***** (Договор за продажба на държавен недвижим имот от 24.11.1989 г.), от който е видно, че като съсобственик е вписана госпожа Ц.С.Н. Приложена е и компютърна справка от Агенция по вписванията, видно от която Ц.С.Н. с ЕГН ***** е вписана като титуляр на вещно право върху посочения имот.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № СЛ. 40/31.08.2015 г., както и изразените в хода на административното производство становища, сочат, че според заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 09.04.2015 г. „Т.С.” ЕАД обработва личните данни на жалбоподателката в обем три имена, единен граждански номер и адрес.

Служебна справка, извършена в сайта на Софийски районен съд потвърждава, че към момента срещу жалбоподателката и останалите съсобственици на имота, находящ се в ***** е образувано ч.гр.д. № 12884/2015 г. с взыскател „Т.С.” ЕАД.

От установената фактическа обстановка, предвид приложения Договор за продажба на държавен недвижим имот от 24.11.1989 г., може да се приеме, че жалбоподателката е съсобственик, заедно с лицата А.Н.Г., З.Й.Г. и Н.А.Н. в недвижим имот - апартамент, находящ се в гр. София, още повече че жалбоподателката представя по преписката Удостоверение за идентичност на лице с различни имена, издадено на 16.09.2015 г. от Община Русе, в уверение на това, че Ц.С.Н. и Ц.С.Д. са имена на едно и също лице.

Апартамент ***** е топлоснабден, поради което следва да се приеме, че между жалбоподателката и „Т.С.” ЕАД са налице договорни отношения за предоставяне на услугата - топлинна енергия.

Според чл. 106а от Закона за енергетиката и енергийната ефективност (отм.), за възникване на облигационно отношение, имащо за предмет покупко-продажба на топлоенергия за битови нужди не е необходимо сключване на писмен договор и отношенията по чл. 106а, ал. 1 ЗЕЕЕ (отм.) възникват по силата на закона от момента, в който за определено лице възникне качеството потребител на топлинна енергия, определено в нормата на чл. 106а, ал. 4 ЗЕЕЕ (отм.) След отмяната на ЗЕЕЕ, същите обществени отношения се регулират със Закона за енергетиката, по силата на който (чл. 149 и сл.) отношенията по повод продажба на топлинна енергия от доставчик на потребители в сграда-етажна собственост се уреждат с писмен договор между страните. Действително ЗЕ урежда нов ред за продажба на топлинна енергия, предвиждащ изискването за сключване на писмен договор, но не е предвидено обратно действие на нормата на чл. 149 от ЗЕ, установяващо изискването на писмена форма на договора, поради което същата действа занапред и следва да се приеме, че за заварените

абонати не се изисква сключване на писмен договор с доставчика на топлинна енергия, тъй като облигационното отношение вече е възникнало.

В процесния случай не са ангажирани доказателства, че към момента на образуване на ч.гр.д. № 12884/2015 г. по описа на 113 състав на Софийски районен съд – 12.03.2015 г. и към момента на издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК - 09.04.2015 г., госпожа Ц.С.Д. е изгубила качеството си на съсобственик по отношение на топлоснабдения имот, което право е функционално свързано с придобиването на качеството „потребител на топлинна енергия” и възникването на облигационно правоотношение с „Т.С.” ЕАД.

Приложената справка от ИКАР, в уверение, че Ц.С.Д. няма собствени имоти в град София е издадена на 10.11.2015 г. – с дата по-късна от момента, към който топлоснабдителното дружество е предявило претенциите си към жалбоподателката за потребена, но незаплатена топлинна енергия.

Облигационните отношения между страните са възникнали не от сключване на индивидуален договор между тях, а на база Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т.С.” ЕАД на потребител в град София.

В чл. 1 от Общите условия е уговорено, че продажбата на топлинна енергия се урежда от Общите условия. В т. 64 и сл. от Общите условия е дадено определение на понятието купувач на топлинна енергия и на кого се води партидата.

Наличието на договорни отношения, дори и без наличието на сключен индивидуален договор е условие за допустимост при обработването на лични данни, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. Законодателят е определил, че е достатъчно наличието само на едно от условията за допустимост.

За администратора на лични данни в конкретния случай е налице още едно от условията за допустимост, а именно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. От заповедта за изпълнение на парично задължение и от образуваното ч.гр.д. № 12884/2015 г. по описа на 113 състав на Софийски районен съд може да се заключи, че между страните е налице спор за дължими суми за потребена услуга - топлоснабдяване.

На основание изложеното следва да се приеме, че обработването на личните данни на Ц.С.Д. от „Т.С.” ЕАД чрез съхраняване и употреба, образуване на различни съдебни производства, включително и това по чл. 410 от ГПК е допустимо и законосъобразно, извършено е при наличие на условия за допустимост на обработването и при спазване на принципите, на които следва да се основава то.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба с рег. № СЛ-40/31.08.2015 г., подадена от Ц.С.Д. срещу „Т.С.” ЕАД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-195/15 г.
София, 25.01.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 13.01.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-195//27.05.2015 г., подадена от И.Д.Б. срещу „У.К.З.Б.” ЕООД и „У.К.Б.” АД.

Господин И.Д.Б. уведомява, че на 07.04.2014 г. между него и „У.К.Б.” АД са сключени Договор за банков потребителски кредит на физическо лице, усвояван чрез овърдрафт по разплащателна сметка; Договор за предоставяне на услугата „Булбанк Онлайн”; Договор за отпускане на потребителски паричен кредит и Договор за включване в програма „Модула”. Във връзка с описаните договори, жалбоподателят е предоставил на банката личните си данни, включително номера на GSM –а и имейл адреса си.

Излагат се твърдения за получено на 12.03.2015 г. телефонно обаждане от лице, легитимирало се като представител на „У.К.З.Б.” ЕООД, което предлага на И.Д.Б. застраховка „ING-Подкрепа-защита при злополука”. Въпреки обясненията на застрахователния брокер по телефона, жалбоподателят твърди, че категорично е заявил желание подробно да се запознае с предлаганата услуга, поради което е помолил информацията за нея да му бъде изпратена в писмен вид. Вместо да получи поисканата информация на хартиен носител, седмица след обаждането И.Д.Б., чрез куриер получава пакет с документи, изпратени от ING застраховане и представляващи поздравително писмо за сключване на застраховка „ING-Подкрепа-защита при злополука”, застрахователен сертификат, както и общи условия за този вид застраховка. Сертификатът е подписан от ING-Животозастраховане като застраховател и „У.К.З.Б.” ЕООД и съдържа данни за застрахователя, данни за застрахованото лице, данни за застраховката, както и лични декларации за предоставяне и обработка на лични данни, за запознаване и приемане на общите условия на застраховката и декларация относно дължимата премия по застраховката.

Господин И.Д.Б. счита, че при „сключването на договора” за застраховка от страна на застрахователния брокер не са спазени изискванията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Той твърди нарушение на чл. 10 от същия закон, според който преди потребителят да бъде обвързан от предложение или договор от разстояние, доставчикът следва да го е уведомил своевременно за всички условия на договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние и да е предоставил информацията по чл. 8 и 9 на хартиен или друг траен носител, достъпен за потребителя.

Според жалбоподателят, използвайки личните му данни и банковата му сметка, застрахователният брокер е сключил застрахователен договор от негово име с едно трето лице – застраховател, правейки данните му достояние на това трето лице, без неговото знание и изрично съгласие.

С писма рег. № П-7515 и П-7516/11.09.2015 г., от „У.К.З.Б.” ЕООД и „У.К.Б.” АД са изискани писмени становища по случая.

От „У.К.З.Б.” ЕООД депозират становище рег. № П-7750/23.09.2015 г., в което потвърждават, че на 12.03.2015 г. техен представител се е свързал по телефона с господин И.Д.Б., с предложение да бъде сключена застраховка „ING-Подкрепа-защита при злополука”, но твърдят, че по време на разговора е изразено волеизявление за сключване на валиден застрахователен договор, като той ясно и недвусмислено дава съгласието си застраховката да бъде активирана и да му бъде изпратена „до поискване” на уточнен, отново по време на разговора, адрес. Твърди се, че представителят на дружеството изрично обръща внимание на господин И.Д.Б. и му предоставя подробности и по въпросите, свързани с предоставянето на лични данни от негова страна.

Според „У.К.З.Б.” ЕООД разговорът е категоричен и от страна на И.Д.Б. не просто е проявен

интерес да се ползва от услугите, предоставени от дружеството, във връзка с предмета му на дейност, а нещо повече – налице е възлагане за сключване на застрахователен договор в качеството му на застрахован, като за изготвяне на нужните застрахователни документи възниква необходимост дружеството да предостави данните на физическото лице на избрания от него застраховател.

Според застрахователния посредник извършеното обработване на лични данни е законосъобразно и само поради факта, че е осъществено в съответствие с предвиденото в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД условие, доколкото обработването е било необходимо за изпълнение на действия, предхождащи сключването на договор и предприети по искане на господин И.Д.Б. Наред с това се изтъква и наличие на съгласие на лицето – самостоятелно основание за допустимост на обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Становището на „У.К.Б.” АД, постъпило под рег. № П-7787/23.09.2015 г. информира, че клиентът И.Д.Б. е предоставил съгласието си по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 62, ал. 5 от ЗКИ, като е потвърдил, доброволния му характер и е оторизирал банката да обработва, пренася и използва - по своя преценка, цялата или част от предоставената информация по настоящи и предходни договорни отношения помежду им и на други финансови институции в страната и ЕАС, в случаите, когато те принадлежат към същата банкова група или са свързани с банката лица на територията на РБ или извън нейните предели, при спазване на поверителния характер на информацията, съгласно действащото законодателство.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от И.Д.Б. срещу „У.К.З.Б.” ЕООД и „У.К.Б.” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „У.К.З.Б.” ЕООД и „У.К.Б.” АД – администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 02.12.2015 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-195//27.05.2015 г., подадена от „У.К.З.Б.” ЕООД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „У.К.З.Б.” ЕООД и „У.К.Б.” АД като ответна страна в производството. Взето е решение от „У.К.З.Б.” ЕООД да се изиска запис на телефонния разговор, проведен на 12.03.2015 г. между дружеството и господин И.Д.Б., а от „У.К.Б.” АД - информация за начина, по който са уредени взаимоотношенията му с „У.К.З.Б.” ЕООД, респективно заверено копие от акта с който тези отношения са регламентирани.

С писмо рег. № П-10752/15.12.2015 г. от „У.К.З.Б.” ЕООД прилагат запис на изисквания телефонен разговор, който свидетелства, че при позвъняване на телефонния номер на жалбоподателя, застрахователният брокер на дружеството се е представил с имената си, посочил е вида на осъществяваната от него дейност и питайки удобно ли е да бъде проведен, господин И.Д.Б. е приел разговора.

Телефонният разговор съдържа информация за продукта „ING-Подкрепа-защита при злополука”, който се предлага на И.Д.Б. в качеството му на клиент на „У.К.Б.” АД и съвместно с партньора на брокера - „ING-Животозастраховане”. Записът на разговора свидетелства за изразено от жалбоподателя съгласие да бъде информиран за характеристиките на предлаганата му застраховка. В разговора е разяснено, че при съгласие за сключване на предлаганата застраховка, на клиента ще бъдат изпратени – в писмен вид, чрез куриер – на удобен за него адрес, застрахователната полица и общите условия на застраховката. Посочено е, че по отношение на застраховката - макар и активна, клиентът има право в едномесечен срок да се запознаване с условията ѝ и да прецени дали те отговарят на изискванията му, а в случай че не го удовлетворяват да се откаже от продукта – още през първия месец, на номер, посочен в полицата, при възстановяване на платената застрахователна премия.

С писмо рег. № П-10812/17.12.2015 г. от „У.К.Б.” АД депозират Договор от 01.03.2014 г., сключен между дружеството и „У.К.З.Б.” ЕООД, ведно с Приложение 1 – Процедура относно предлагане на застраховка „ING-Подкрепа-защита при злополука” към същия.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-195/27.05.2015 г., подадена от И.Д.Б. срещу „У.К.З.Б.” ЕООД и „У.К.Б.” АД сочат, че клиентът на банката И.Д.Б. е предоставил съгласието си по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 62, ал. 5 от ЗКИ, като е потвърдил, доброволния му характер и е оторизирал „У.К.Б.” АД да обработва, пренася и използва по своя преценка цялата или част от предоставената информация по настоящи и предходни договорни отношения помежду им и на други финансови институции в страната и ЕАС, в случаите, когато те принадлежат към същата банкова група или са свързани с банката лица на територията на РБ или извън нейните предели, при спазване на поверителния характер на информацията, съгласно действащото законодателство.

Същевременно, Договор от 01.03.2014 г., сключен между дружеството и „У.К.З.Б.” ЕООД, ведно с Приложение 1 – Процедура относно предлагане на застраховка „ING-Подкрепа-защита при злополука” към същия, свидетелства, че отношенията между двете дружества са надлежно уредени.

От телефонния разговор, проведен между господин И.Д.Б. и представителя на „У.К.З.Б.” ЕООД личи, че жалбоподателят ясно разбира условията, при които му се предлага сключване на застраховка „ING-Подкрепа-защита при злополука” и в крайна сметка се съгласява с тях.

В проведения разговор жалбоподателят уточнява адреса, на който да му бъдат изпратени чрез куриер на хартиен носител, свързаните със застраховката материали, потвърждава имената, ЕГН-то и номера на документа си за самоличност, както и че е наясно относно обема от документи, които очаква да получи и за начина, по който може да се откаже от предлагания продукт.

Може да се направи извод, че в конкретния случай е налице съществуването на две валидни условия, обосноваващи законосъобразното обработване на личните данни на жалбоподателя при сключване на застраховка „ING-Подкрепа-защита при злополука”.

„У.К.З.Б.” ЕООД е обработило личните данни на жалбоподателя законосъобразно и само поради факта, че е било налице предвиденото в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД условие, доколкото обработването е било необходимо за изпълнение на действия, предхождащи сключването на договор и предприети по искане на господин И.Д.Б. Независимо и наред с това, в случая е налице и съгласието на лицето – което е самостоятелно основание за допустимост на обработването на данните по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна жалба с рег. № Ж-195//27.05.2015 г., подадена от И.Д.Б. срещу „У.К.З.Б.” ЕООД и „У.К.Б.” АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-180/2015 г.
гр. София, 04.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева, Веселин Целков на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа искане с рег. № Ж-180/15.05.2015 г. и Ж-183/ 18.05.2015 г. подадени от Т.Г.Б.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалби Ж-180/ 15.05.2015 г. и Ж-183/18.05.2015 г. подадени от Т.Г.Б. Жалбите са препратени от Областна администрация - Хасково. В Ж-180/18.05.2015 г. жалбоподателят твърди, че бил в магазин на БТК ЕАД в гр. Хасково, където при заплащане с кредитна карта служител в магазина поискал да удостовери самоличността си. Г-н Т.Г.Б. отказал да покаже личната си карта и не го обслужили. Подал е жалба в Комисия за защита на потребителите за областите Пловдив, Смолян, Пазарджик, Хасково, Кърджали и Стара Загора. От Комисия за защита на потребителите са му отговорили, че от посочената в жалбата информация не установяват твърдяно нарушение на нормативните актове, по които КЗП има компетентност. Т.Г.Б. е изпратил жалбата до Областния управител на област Хасково. Жалба Ж-183/18.05.2015 г. има същия предмет, но ситуацията се е случила в магазин на Т.Б. АД. От Областната администрация - Хасково са препратили двете жалби до КЗЛД.

Жалбите препратени от Областната администрация - Хасково съдържат информация, че са подписани от жалбоподателя с електронен подпис, но самият електронен подпис не се вижда.

С писма изх. № П-4271/02.06.2015 г. и изх. № П-4272/07.06.2015 г. на Председателя на КЗЛД, от Областна администрация-Хасково са помолени да представят копия от жалбите, от които да е видно, че са подписани с електронен подпис.

С писмо, рег. № Ж-212/08.06.2015 г. от Областна администрация – Хасково изпращат жалбите в пълнота, заедно с информация за електронния подпис на жалбоподателя. С постъпването на жалбите в пълнота разглеждането на двете жалби е обединено в едно производство- Ж-180/2015 г.

В писмото си до КЗЛД от Областната администрация - Хасково съобщават, че Т.Г.Б. е сезирал с жалба Административен съд – Хасково, касаеща отказът на административните органи да разгледат жалбите.

С писмо изх. № П-7521/11.09.2015 г. на Председателя на КЗЛД, Административен съд - Хасково е помолен да предостави заверено копие от материалите по делото.

От Административен съд - Хасково изпращат писмо с вх. № П-7752/23.09.2015 г. Към писмото е приложено Определение, с което адм. дело №292/2015 г. е прекратено. Уведомяват, че не е влязло в сила, защото Т.Г.Б. обжалва определението пред ВАС.

До жалбоподателя Т.Г.Б. е било адресирано писмо с изх. № П-8394/14.10.2015 г. г-н Т.Г.Б. е уведомен на основание чл. 26 от АПК, че по неговите жалби е образувано административно производство. Информирани са, че на основание чл. 32, ал. 1, т. 6 от Наредба № 3 от 16.07.2009 г. за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти търговец, при който се намира терминално устройство ПОС, чрез което се извършва плащането, може да откаже използването на платежна карта в случай на отказ от страна на държателя да представи документ, потвърждаващ неговата самоличност.

Информирани са, че предвид допустимостта на жалбите следва да посочи дата на извършване на твърдяното нарушение, съобразно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

С писмо изх. № П-8921/27.10.2015 г. изпраща жалба със същите предмет и страни, подписана с електронен подпис.

Жалбите, подадени от Т.Г.Б. са съобразени в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържат необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалби с рег. № Ж-180/15.05.2015 г. и Ж-183/18.05.2015 г. отговарят в цялост на тези условия.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

Разпоредбата на чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД установява срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията – една година от узнаването на твърдяното нарушение, но не по-късно от пет години от извършването му. В жалбите подадени от Т.Г.Б. липсва дата на извършване на твърдяното нарушение. Въпреки, че е редовно уведомен, че следва да датира извършването на твърдяното нарушение, жалбоподателят не се е съобразил с тази задължителна предпоставка за допустимост на жалбата.

В жалбите си до КЗЛД Т.Г.Б. категорично заявява, че след като поискали да покаже личната си карта, той отказал да я предостави. Администраторите въобще не са обработвали личните му данни. Не са нарушени права на жалбоподателя и не е налице негов правен интерес.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обединява в едно производство жалби с рег. № Ж-180/15.05.2015 г. и Ж-183/18.05.2015 г. подадени от Т.Г.Б.

2. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 поради неустановяване на извършено нарушение от администратор на лични данни оставя без разглеждане като недопустими жалби с рег. № Ж-180/15.05.2015 г. и Ж-183/18.05.2015 г. подадени от Т.Г.Б.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-246/2015 г.
гр. София, 04.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-246/03.07.2015 г., подадена от С.М.Д.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за незаконосъобразно обработване на лични данни. Жалбата е препратена до КЗЛД от Комисия за защита на потребителите. Жалбоподателката С.М.Д. съобщава, че фирма „С.Г.Г.” ООД се е добрала до нейни лични данни, касаещи задължения на брат й. На 10.06.2015 г. получила обаждане от непознат номер на мобилния си телефон и потърсили нейния брат. Служителят на „С.Г.Г.” ООД се представил като Константин Богданов и настоял задълженията на нейния брат да бъдат платени. Съобщава, че не разполага с доказателства, че задълженията на брат й са прехвърлени на „С.Г.Г.” ООД. Жалбата е подадена чрез сайта на Комисия за защита на потребителите.

С писмо изх. № П-6811/19.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.М.Д. е уведомена, че жалбата й е препратена по компетентност до Комисията за защита на личните данни. Информирана е, че съгласно чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА жалбата трябва да отговаря на задължителните реквизити посочени в разпоредбата. Следва да потвърди искането си със собственоръчен или електронен подпис.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-6884/ 21.08.2015 г. от С.М.Д. Изпраща жалба със същия предмет и страни, но подписана със собственоръчен подпис и сканирана. Информира, че е била търсена от инспектор от трето районно управление в София във връзка с жалбата.

С писмо изх. № П-7153/02.09.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.М.Д. е уведомена, че единственият начин за редовно сезиране на Комисията по електронен път е жалбата да бъде подписана с електронен подпис. Ако държи Комисията да разгледа нейната жалба следва да я изпрати по посочените в чл. 29, ал. 2 начини.

В КЗЛД е постъпило писмо с рег. № П-7553/12.09.2015 г., от С.М.Д. Отново изпраща своя сканирана жалба

С писмо изх. № П-8941/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, Началникът на 03 РУП-София е информиран за постъпилата жалба в Комисията за защита на личните данни. Помолен е с оглед изясняване на факти и обстоятелства да предостави информация по жалбата подадена от С.М.Д.

С писмо изх. № П-8940/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.М.Д. е информирана, че в Комисията за защита на личните данни отново е постъпила нейна жалба. Уведомена е, че на основание чл. 18, ал. 2 от АПК пред административните органи гражданите могат да се представляват от друго с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа. Ако иска да се установи дали с личните данни на брат й е извършена злоупотреба, следва той да я упълномощи. Съобщено е, че следва също така да посочи и името на брат си.

В КЗЛД е постъпило писмо с рег. № П-9275/05.11.2015 г. СДВР - 03 РУП. Съобщават, че по подадената от С.М.Д. жалба е образувана пр. преписка с № 28356/2015 г. и е извършена проверка. Тя е завършила и в момента материалите са изпратени за доклад и произнасяне от прокурор за наличие на престъпление от общ характер.

Жалбата, подадена от С.М.Д. не е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност. В противоречие е с чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Съгласно чл. 29, ал. 2 заявление може да бъде подадено и по електронен път,

но трябва да отговаря на Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП). Жалба Ж-246/03.07.2015 г. е постъпила по електронен път, но не е подписана. Жалбоподателката е сканирала своя подписана жалба и така е изпратена по електронна поща. Уведомена е, че това не е валиден начин за сезиране на Комисията за защита на личните данни. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4.

Жалбоподателката С.М.Д. излага в жалбата си, че на нейния личен телефон е бил търсен брат й. Не твърди, че от „С.Г.Г.” ООД са се обърнали към нея по име. Дори и да са знаели, че този телефон се ползва от друг, а не от брат й това не са лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД – физическото лице не е идентифицирано пряко или непряко по един или повече специфични признаци. Уведомена е, че ако иска да представлява брат си пред КЗЛД следва да бъде упълномощена от него на основание чл. 18, ал. 2 от АПК. Жалбоподателката не е представила пълномощно с нотариална заверка на подписа. Освен нередовна жалбата е и недопустима.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-246/03.07.2015 г., подадена от С.М.Д.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-264/2015 г.

гр. София, 04.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-264/14.07.2015 г., подадена от А.И.П.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от А.И.П. Жалбоподателката твърди, че на 13.07.2015 г. получила обаждане по телефона и я уведомили, че „Т.Б.” ЕАД са предоставили личните й данни на арбитражен съд. Причината е, че дължи около 300 лева.

С писмо изх. № П-7044/28.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н С.-Е.В., представител на „Т.Б.” ЕАД е уведомен, че по отношение на дружеството, което представлява е подадена жалба. На основание чл. 26 от АПК е информиран, че е образувано административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК следва да представи становище и относими доказателства.

С писмо изх. № П-7045/28.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа А.И.П. е информирана за минимално необходимото съдържание на искането до КЗЛД, съгласно чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Предвид факта, че нейната жалба не е подписана, следва в срок да я потвърди с електронен или собственоръчен подпис.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „Т.Б.” ЕАД заведено с рег. № С-639/08.09.2015 г. Изразяват мнение, че жалбата е нередовна, защото не е подписана. Сочат, че А.И.П. е титуляр по договор за мобилни услуги. Има издадени и неплатени фактури на нейно име. Личните данни на жалбоподателката са предоставяни на различни колекторски фирми, с цел събиране на вземането, а на 17.12.2012 г. вземането е цедирано на „И.Ф.” ООД. Г-жа А.И.П. е дала съгласието си, личните ѝ данни да бъдат предоставяни на трети лица, с цел събиране на вземания. Към становището прилагат: пълномощно, договор за мобилни услуги от 15.05.2010 г., копие на фактура, договор със „С.Г.Г.” ООД, Договор с „К.Б.” ЕООД и договор с „И.Ф.” ООД от 17.12.2012 г.

Жалба с рег. № Ж-264/14.07.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-264/14.07.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4. Въпреки дадените указания, А.И.П. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-264/14.07.2015 г., подадена от А.И.П.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-319/2015 г.

гр. София, 04.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-319/11.08.2015 г., подадена от М.Н.Д.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за предоставяне на мобилни услуги и интернет.

Жалбоподателката М.Н.Д. твърди, че получила извлечение от БТК ЕАД, че дължи сума от 30,88 лв. и придружително писмо от фирма за събиране на вземания. Жалбоподателката посетила различни офиси на БТК ЕАД, с цел установяване на обстоятелствата и договора, заради които се дължат тези пари. Твърди, че не е сключвала договор и подписът под него не е положен от нея. Сочи, че е подала жалба и до Софийска районна прокуратура с вх. № 34172/06.08.2015 г. Към жалбата са приложени - копие от договор с БТК ЕАД, Декларация, касаеща приемането на Общите условия, месечна сметка, уведомление от „К.Б.“ ЕООД.

С писмо изх. № П-7043/28.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.Д., в качеството му на представител на БТК ЕАД е уведомен на основание чл. 26 от АПК, че по отношение на дружеството, което представлява е образувано административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК следва да предостави становище и относими доказателства.

С писмо изх. № П-7040/28.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е уведомена за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая са помолени да предоставят информация за образувано производство.

С писмо изх. № П-7041/28.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.Н.Д. е уведомена на основание чл. 26 от АПК, че по нейната жалба е образувано административно производство. Информирана е за приложимостта на ЗЗЛД.

С писмо изх. № П-7042/28.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.П., в качеството му на управител на „К.Б.“ ЕООД е информиран на основание чл. 26 от АПК, че по повод на жалбата на М.Н.Д. е образувано административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК следва в срок да представят становище и относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от жалбоподателката М.Н.Д., заведено с рег. № П-7551/12.09.2015 г. С него съобщава, че е узнала за твърдяното нарушение на 01.07.2015 г. Няма информация за образувано производство по повод жалбата ѝ до СРП.

В КЗЛД е постъпило писмо от „К.Б.“ ЕООД заведено с рег. № П-7660/ 17.09.2015 г. Информират, че БТК ЕАД възлага на тяхното дружество извънсъдебно събиране на просрочени задължения. БТК ЕАД не прехвърля на „К.Б.“ ЕООД вземания. Поради тази причина не разполагат с екземпляри от документи по договорните отношения. Към становището са приложени Договор № 4877/11.10.2006 г. между „БТК Мобайл“ ЕООД и „К.Б.“ ООД ведно с Допълнителни споразумения № 5,6,7,8. Представят и разпечатка на личните данни, които са им предоставени на М.Н.Д.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от БТК ЕАД, заведено с рег. № С-718/28.09.2015 г. Излагат факти, че жалбоподателката действително е титуляр на писмен, индивидуален клиентски договор с тях. Съгласила се е да предоставят личните ѝ данни да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на вземания. Сочат, че писмена жалба от М.Н.Д. до тях не е постъпвала. Считат, че личните ѝ данни са обработени законосъобразно и при спазване на ЗЗЛД. Исканията за извършване на графологична експертиза са от компетентността на разследващи органи. Молят Комисията да остави жалбата без уважение. Към становището са приложени Договор за номер 0876843200 от 18.03.2015 г., месечна сметка, Рамков договор за извънсъдебно събиране на вземания, ведно с Допълнително споразумение № 8/11.10.2014 г., Пълномощно на Б.П. и Р.Й.

С писмо изх. № П-8950/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е повторно информирана за образуваното административно производство. Помолени са да предоставят информация за образувано производство.

В КЗЛД е постъпило писмо с вх. № П-9860/23.11.2015 г. от Софийска районна прокуратура. Информират, че жалбата на М.Н.Д. е заведена с №34172/2015 г. по описа на СРП. С постановление на прокурор при СРП от 14.09.2015 г. е възложено на началника на 09 РУ-СДВР за извършване на предварителна проверка с оглед събиране на данни за престъпление от общ характер. Проверката не е приключила и преписката не е върната в СРП.

Жалбата, подадена от М.Н.Д. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-319/11.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В писмо с рег. № П-7551/12.09.2015 г. г-жа М.Н.Д. сочи, че е узнала за твърдяното нарушение на 01.07.2015 г. Самата поканена отправена от „К.Б.“ ЕООД до нея носи дата 26.06.2015 г. Жалбата до КЗЛД е от дата 11.08.2015 г. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Б.“ ЕООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 50075 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

БТК ЕАД също са регистриран администратор на лични данни под идентификационен № 14414.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за предоставяне на мобилни услуги и интернет.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуването производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на М.Н.Д., заведена с №34172/2015 г. с постановление на прокурор при СРП от 14.09.2015 г. е възложено на началника на 09 РУ–СДВР извършването на предварителна проверка с оглед данни за престъпление от общ характер.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-524/2015 г.
гр. София, 04.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-524/14.12.2015 г. подадена от Б.М.Д.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба от Б.М.Д. В жалбата си излага факти, че е преподавател по информатика и ИТ в СОУ с хуманитарно-естетически профил „С.С.К.М.“ гр. Бургас. Бил включен от ръководството на училището в комисия за избор и класиране на кандидати за обществена поръчка. По време на провеждане на обществената поръчка жалбоподателят представил болничен лист за временна нетрудоспособност, поради общо заболяване до 18.12.2015 г. вкл. При справка на сайта на училището установил, че е бил заменен от Комисията за провеждане на обществената поръчка, като към Заповедта е публикуван издаденият му болничния лист с незаличени лични данни, включващи – неговите три имена, адрес, ЕГН и заболяване. Господин Б.М.Д. изпитва притеснение, че публично оповестените му данни са достъпни и могат да се използват с престъпна цел. Към жалбата си прилага Констативен протокол от дата 12.12.2015 г. на нотариус Ф.И. с рег. номер 449, действаща в района на БРС и приложени към него разпечатка от интернет страница на СОУ „С.С.К.М.“ – гр. Бургас, заповед за смяна на състава на Комисия. Жалбата е адресирана до КЗЛД, МОН, Регионален инспекторат по образование - гр. Бургас, община Бургас и КНСБ.

Със заявление, рег. № 3-268/14.12.2015 г. подадено от Б.М.Д. съобщава, че личните му данни са премахнати от сайта на училището. Предвид този факт оттегля подадената от него жалба.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В настоящия случай жалбоподателят е сезирал КЗЛД с жалба, съдържаща искане за премахване на личните му данни от сайта на училището и налагане на санкции. Със заявление 3-268/14.12.2015 г. жалбоподателят прави отказ от жалбата и заявява, че желае административното производство пред КЗЛД да бъде прекратено. В качеството си на страна в административното производство, с оглед на това, че е подал жалба до Комисията Б.М.Д. има право да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД срещу СОУ с хуманитарно-естетически профил „С.С.К.М.“.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № Ж-524/14.12.2015 г., подадена от Б.М.Д. без разглеждане като недопустима на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс и прекратява административното производство по жалбата.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-40/2015 г.

София, 16.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.01.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-40/10.02.2015 г., подадена от Р.Т.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на лични (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Р.Т.Н., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни.

Жалбоподателят информира, че поради отсъствието му от града през месец януари 2015 г. и невъзможността да получи лично две нотариални покани, установил, „че същите са изложени на публично място“, като по този начин личните му данни са били достъпни до неизвестен брой хора и са създадени условия за злоупотреба с тях. Господин Р.Т.Н. счита, че „излагането“ на личните му данни на публично място представлява нарушение на правата му по ЗЗЛД и в тази връзка моли Комисията да санкционира „П. 66“ ООД и „О.Г.“ ООД.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ****, с приложени към същата копия на две нотариални покани.

Жалбата е подадена по електронен път и не е надлежно подписана. В тази връзка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), до жалбоподателя е изпратено писмо № П-1712/27.02.2015 г. на КЗЛД с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в три дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено, жалбоподателят е уведомен и за приложното поле на ЗЗЛД.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателя адрес за кореспонденция *** и видно от известие за доставка № AR 4100015520210 писмото се е върнало в цялост в Комисията с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсен“. В тази връзка жалбоподателят е уведомен по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК относно необходимостта от потвърждаване на жалбата, като на 27.02.2015 г. писмото с указанията е изпратено на посочения в жалбоподателя имейл адрес – ****. В законоустановения срок по чл. 30, ал. 1 от АПК и към настоящия момент жалбоподателя не е предприел действия за потвърждаване на жалбата.

С оглед бързина и процесуална икономия от „П. 66“ ООД, „О.Г.“ ООД и нотариус Р.Б. са изискани становища и относими по случая доказателства. В отговор нотариус Богданова е изразила

становище за неоснователност на жалбата, в което сочи, че се касае за обработване на данни на юридическо лице – „ВТА“ ООД във връзка с нотариалното производство по реда на Гражданско процесуалния кодекс (ГПК), като адресат на уведомленията за връчване на нотариални покани е посоченото юридическо лице и в „уведомленията са посочени единствено данните на ЮЛ – съгласно публичния Търговски регистър“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Жалба рег. № Ж-40/10.02.2015 г. е подадена по електронен път и не е надлежно подписана с електронен подпис, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити. По реда на чл. 61, ал. 3 от АПК жалбоподателя е уведомен, че следва да потвърди жалбата си, като надлежно я подпише и депозира в Комисията, както и че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено. На 27.02.2015 г. писмото е изпратено на посочения от жалбоподателя имейл адрес - ***** и по презумпция от чл. 42, ал. 4 от ГПК (изречение второ) се смята за връчено/получено с постъпването му в посочената информационна система, в конкретния случай - 27.02.2015 г.

В законоустановения срок и до настоящия момент дадените указания не са изпълнени и жалбата не е потвърдена, с оглед което Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производство, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато подадената жалба не е подписана и след дадени от органа указания за отстраняване на недостатъка в искането, жалбата не е потвърдена в законоустановения срок.

В допълнение и за пълнота на решението следва да се посочи, че приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни и същия е неприложим по отношение на обработването на данни на юридически лица.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-40/10.02.2015 г., подадена от Р.Т.Н., като нередовна и прекратява образуваното административно производство, поради непотвърждаване на жалбата в законоустановения срок.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-303/2015 г.
гр. София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-303/05.08.2015 г., подадена от М.П.П.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката М.П.П. съобщава, че в края на месец юли 2015 г. била извикана на работното си място- УМБАЛ „С.И.Р.” гр. София и била насочена да си извади справка от Централния кредитен регистър поддържан от БНБ. От справката установила, че фигурира паричен заем от „К.Е.” ЕООД от 08.01.2015 г., който тя не е теглила. Счита, че е налице злоупотреба с нейните лични данни. Моли по жалбата ѝ да бъде извършена проверка и виновните да понесат отговорност. Има приложена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Жалбата е адресирана до Комисия за защита на личните данни, и Управление „Банков надзор” към БНБ.

С жалбоподателката е проведен телефонен разговор, обективизиран в Протокол № Пр-174/25.08.2015 г. Г-жа М.П.П. заявява, че е подала жалба със същия предмет и страни и до Софийска районна прокуратура.

С писмо изх. № П-6936/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6935/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е уведомен за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства, в 3-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да предостави заверено копие от административната преписка по жалбата на М.П.П.

С писмо изх. № П-6941/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.П.П. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от разследващи органи производството по жалбата ще бъде спряно до произнасянето им.

С писмо изх. № П-6934/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, Софийска районна прокуратура са информирани за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7090/ 31.08.2015 г. От БНБ изпращат заверено копие от административната преписка образувана по жалбата на г-жа М.П.П. Преписката включва становище от „К.Е.” ЕООД, и договор за встъпване в дълг.

С писмо изх. № П-8778/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана повторно за образуваното административно производство. Уведомена е, че на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД всички лица, които обработват лични данни са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от СРП с вх. № П-7387/08.09.2015 г. Информират Комисията, че по повод на жалбата на М.П.П. е образувана пр. преписка с №34262/2015 г. по описа на СРП.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-799/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 1240/30.07.2014 г. и погасителен план към него, предложение за сключване на договор за паричен заем, декларация за съгласие от М.П.П., копие от лична карта на М.П.П. , разходен касов ордер за сума от 800 лева по кредит № 1240, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, относно отпускането на кредит, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма при търговската дейност на „К.Е.” ЕООД, доказателство за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ, Доказателства за прекратяване

Жалбата, подадена от М.П.П. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-303/05.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, М.П.П. прилага нейна справка, че е кредитополучател от дата 31.07.2015 г. Това е датата на узнаване, че с нейните лични данни е извършена злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си М.П.П. сочи, че е била насочена от работодателя си-УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД да бъде й бъде издадена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че МБАЛ „С.И.Р.” ЕАД, също трябва да бъдат конституирани като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при

сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-303/05.08.2015 г. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката М.П.П., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на М.П.П. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-309/2015 г.

гр. София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-309/06.08.2015 г., подадена от Н.Д.Д.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката Н.Д.Д. съобщава, че била извикана на работното си място - УМБАЛ „С.И.Р.” гр. София и била насочена да си извади справка от Централния кредитен регистър поддържан от БНБ. От справката установила, че фигурира паричен заем от „К.Е.” ЕООД от 12.02.2015 г., който тя не е теглила. Счита, че е налице злоупотреба с нейните лични данни. Моли по жалбата й да бъде извършена проверка и виновните да понесат отговорност. Има приложена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Жалбата е адресирана до Комисия за защита на личните данни, Управление „Банков надзор” към БНБ и Софийска районна прокуратура.

С писмо изх. № П-6930/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6932/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е уведомен за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства, в 3-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да предостави заверено копие от административната преписка по жалбата на Н.Д.Д.

С писмо изх. № П-6931/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Н.Д.Д. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от разследващи органи производството по жалбата ще бъде спряно до произнасянето им.

С писмо изх. № П-6933/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, Софийска районна прокуратура е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7091/ 31.08.2015 г. От БНБ изпращат заверено копие от административната преписка образувана по жалбата на г-жа Н.Д.Д. Преписката включва жалба от Н.Д.Д., писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД, становище от „К.Е.” ЕООД, Договор за паричен заем за продукт „Експрес аванс” и приложения към него.

С писмо изх. № П-8777/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана повторно за образуваното административно производство. Уведомена е, на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, че всички лица, които обработват лични данни са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е информирана, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от СРП с вх. № П-7387/08.09.2015 г. Информират Комисията, че по повод на жалбата на Н.Д.Д. е образувана пр. преписка с №34262/2015 г. по описа на СРП.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-808/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 1506/12.09.2014 г. и погасителен план към него, предложение за сключване на договор за паричен заем, декларация за съгласие от Н.Д.Д., копие от лична карта на Н.Д.Д., разходен касов ордер за сума от 800 лева по кредит № 1506, договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 2365/12.02.2015 г. и погасителен план към него, предложение за сключване на договор за паричен заем, декларация за съгласие от Н.Д.Д., копие от лична карта на Н.Д.Д., разходен касов ордер за сума от 600 лева по кредит № 2365, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, относно отпускането на кредит, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма при търговската дейност на „К.Е.” ЕООД, доказателство за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ, Доказателства за прекратяване на правоотношението с Р.Я., Трудов договор за Р.Я.

Жалбата, подадена от Н.Д.Д. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно

Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-309/ 06.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, Н.Д.Д. прилага нейна справка, че е кредитополучател от дата 05.08.2015 г. Това е датата на узнаване, че с нейните лични данни е извършена злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си Н.Д.Д. сочи, че е била насочена от работодателя си - УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД да бъде й издадена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р. ЕАД, също трябва да бъдат конституирани като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-309/06.08.2015 г. подадена от Н.Д.Д. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Н.Д.Д., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на Н.Д.Д. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицей при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-312/2015 г.

гр. София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.01.2016 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-312/05.08.2015 г., подадена от З.А.Н.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката З.А.Н. поискала справка от БНБ - Централен кредитен регистър, от която узнала, че на 03.10.2014 г. е изтеглен кредит от „К.Е.” ЕООД в размер на 800 лева. Към жалбата има приложено копие от справка от Централния кредитен регистър. С настоящата жалба се надява на съдействие за разрешаване на казуса й.

С жалбоподателката е проведен телефонен разговор, обективизиран в протокол с рег. № Пр-175/25.08.2015 г. Уведомява администрацията на КЗЛД, че е подала жалба със същия предмет и страни до Софийска районна прокуратура.

С писмо изх. № П-6937/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството й на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6938/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа З.А.Н. е информирана, че по повод жалбата й е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от Софийска районна прокуратура производството по жалбата ще бъде спряно до произнасяне на прокуратурата.

С писмо изх. № П-6939/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Софийска районна прокуратура с рег. № 7387/08.09.2015 г. С него уведомяват Комисията, че по повод на жалбата подадена от З.А.Н. има образувана пр. преписка с №34262/2015 г. по описа на СРП.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от жалбоподателката З.А.Н. Информира, че е подала жалба до СРП с вх. № 34290 и БНБ.

С писмо изх. № П-8774/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, е изпратено повторно писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД. С него е информирана за образуваното административно производство. Предупредена е за отговорността, която носи на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-802/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 1613/03.10.2015 г., предложение за сключване на договор за паричен заем, копие от лична карта на З.А.Н., декларация за съгласие от З.А.Н., разходен касов ордер за 800 лв, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за вътрешен контрол на „К.Е.” ООД, заповед за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ, доказателства за прекратяване на правоотношението с Р.Я., Трудов договор с Р.Я.

Жалбата, подадена от З.А.Н. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-312/07.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, З.А.Н. прилага справка от Централен кредитен регистър, че е кредитополучател с дата 05.08.2015 г. Това е датата на узнаване на твърдяното нарушение, че с нейните лични данни е извършена твърдяната злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си З.А. сочи, че работи в - УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р. ЕАД, също трябва да бъдат конституирани като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-312/07.08.2015 г. подадена от З.А.Н. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката З.А.Н., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на З.А.Н. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-358/2015 г.

гр. София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.01.2016 г., обективизирано в протокол № 3, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-358/ 27.08.2015 г., подадена от А.К.Х.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката А.К.Х. съобщава, че след като станал известен случай с нейни колеги, с чиито лични данни била извършена злоупотреба направила справка в Централния кредитен регистър поддържан от БНБ. От нея установила, че на нейно име е изтеглен кредит от 800 лв, който тя не е теглила. Счита, че е налице злоупотреба с нейните лични данни. Моли по жалбата й да бъде извършена проверка и виновните да понесат отговорност. Има приложена жалба, която е адресирана до Софийска районна прокуратура.

С писмо изх. № П-8119/06.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2

от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-8092/05.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа А.К.Х. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от разследващи органи производството по жалбата ще бъде спряно до произнасянето им.

С писмо изх. № П-8118/06.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, Софийска районна прокуратура е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7002/ 27.08.2015 г. от жалбоподателката А.К.Х. С него прави допълнение по жалбата си и предоставя входящ номер на нейната жалба до СРП.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. П-8875/ 23.10.2015 г. от СРП. Информират, че по жалбата на А.К.Х. е образувана прокурорска преписка № 34262/15 г. по описа на СРП. Преписката се намира в СДВР.

Жалбата, подадена от А.К.Х. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-358/27.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Софийска районна прокуратура, с което ни уведомяват, че по повод на жалбата е образувана пр. преписка с №34262/2015 г. и в момента е възложена проверка.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство по жалба с рег. № 358/27.08.2015, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на А.К.Х. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-379/2015 г.
София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.01.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-379/07.09.2015 г., подадена от В.Ц.Н..

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Ц.Н., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от страна на „Специализирана болница за активно лечение „С.Л.“ (СБАЛ „С.Л.“) ООД, чрез действия по предоставянето им на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) във връзка с извършена медицинска услуга и манипулация по сключен между страните възмезден договор от 07.08.2015 г.

Жалбоподателката информира, че от направена на 28.08.2015 г. справка чрез уникален код за достъп в НЗОК в раздел „Здравно досие“ установила, че личните й данни са обработвани в системата на НЗОК във връзка с извършена от „Специализирана болница за активно лечение „С.Л.“ ООД медицинска манипулация заплатена от нея, но вписана в здравното й досие като платена по клинична пътека.

Жалбоподателката твърди, че за извършената манипулация не е използвала клинична пътека и е заплатила лично сумата за манипулацията, като не е давала съгласието си и не е подписвала документи за информирано съгласие за извършване на диагнозата по клинична пътека. Г-жа В.Ц.Н. счита, че е налице злоупотреба с личните й данни и декларира, че не е давала съгласието си „личните данни да бъдат обработвани за посочената цел в общодостъпната система на НЗОК, за което неправомерно оповестяване вина носи СБАЛ „С.Л.“ ООД“.

Към жалбата са приложени относими доказателства, а именно: екранна разпечатка на справка от 28.08.2015 г. в Персонализираната информационна система на Националната здравноосигурителна каса; договор с дата 07.08.2015 г., сключен между СБАЛ „С.Л.“ ООД и жалбоподателката; епикриза и разпечатка от Електронния регистър на администраторите на лични данни.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от СБАЛ „С.Л.“ ООД“ е изискано писмено становище по жалбата.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Потвърждават твърденията на жалбоподателката за сключен на 07.08.2015 г. между страните възмезден договор за предоставяне на медицински услуги срещу възнаграждение в размер на 640 лв., както и твърденията на г-жа В.Ц.Н., че не е подписвала документи за извършване на медицинската услуга по клинична пътека. От дружеството декларира, че „отбелязването на извършената медицинска манипулация на жалбоподателката като платена по клинична пътека и изпращане на съответните данни до НЗОК е направено поради допуснатата техническа грешка на служител на дружеството“. В допълнение сочат, че след констатиране на допуснатата грешка и в изпълнение на разпоредбите на ЗЗЛД дружеството е предприело мерки за отстраняване на нарушението, като „е подало молба с изх. № 84/08.09.2015 г. до директора на СЗОК, във връзка с допуснатата техническа грешка за период за отчитане от 03.08.2015 г. до 09.08.2015 г. при пациент с история на заболяването № 604 и ЕГН ***** по КП 142.1.“ От дружеството считат, че не е налице нарушение на правата на жалбоподателката и нарушение на ЗЗЛД предвид обстоятелствата, че данните са разкрити единствено на НЗОК, а „допуснатата грешка не е направена умишлено“ и

„веднага след констатирането ѝ са предприети необходимите действия за отстраняването ѝ“ и в тази връзка молят Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-379/07.09.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване, в хипотезата на предоставяне на личните данни на жалбоподателката от „Специализирана болница за активно лечение „С.Л.“ ООД на НЗОК във връзка с извършена медицинска услуга и манипулация по сключен между дружеството и жалбоподателката възмезден договор от 07.08.2015 г. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Специализирана болница за активно лечение С.Л.“ ООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 91718 и заявени регистри „Персонал“ и „Пациенти“.

На проведено на 30.11.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – В.Ц.Н., ответна страна – „Специализирана болница за активно лечение „С.Л.“ ООД и заинтересована страна – Национална здравноосигурителна каса.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от НЗОК е изискано писмено становище и доказателства. В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което е посочено, че „данните на В.Ц.Н. са подадени в НЗОК на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗЗО, а именно за заплащане с изпълнител на медицинска помощ, какъвто в случая е СБАЛ „С.Л.“ ООД по силата на сключен договор № 22-3961/23.02.2015 г.“ и в тази връзка от НЗОК намират за „неоснователни твърденията на жалбоподателката, че не е давала съгласие личните ѝ да бъдат обработвани за посочената цел в общодостъпната система“, тъй като „същите се обработват по силата на ЗЗО и Националния рамков договор (НРД)“. В допълнение е посочено, че в изпълнение на чл. 212, ал. 1 и 2 от НРД-2015 г. СБАЛ „С.Л.“ ООД е подало в електронния си отчет към НЗОК данни по отношение на жалбоподателката и извършената дейност по клинична пътека и с писмо изх. № 84/08.09.2015 г. управителя на лечебното заведение е уведомил РЗОК-София град за допуснатата техническа грешка в подадения отчет, „след което извършената дейност на г-жа В.Ц.Н. е свалена от електронния отчет и дейността не е заплатена на лечебното заведение“. От НЗОК сочат още, че по повод подадена от г-жа В.Ц.Н. жалба е извършена проверка от контролните органи на касата, но нарушения не са установени.

Към становището е приложено заверено копие на писмо изх. № 19-01-143/14.10.2015 г., по описа на НЗОК и писмо изх. № 84/08.09.2015 г., по описа на СБАЛ „С.Л.“ ООД.

На проведено на 13.01.2016 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна - редовно уведомена, представлява се от адвокат Балабанова от Софийска адвокатска колегия, която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна по аргументи изложени в изразеното от СБАЛ „С.Л.“ ООД писмено становище.

Заинтересованата страна – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-379/07.09.2015 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД трите имена, единен граждански номер на физическото лице и информация свързана с извършваните по отношение на лицето медицински манипулации безспорно имат качеството на лични данни, а предоставянето и употреба им са действията по обработване на личните данни. Обработването на лични данни следва да се осъществяват в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД при спазване от страна на администратора на лични данни на вмененото му с чл. 23 от ЗЗЛД задължение да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че на 07.08.2015 г. между страните – г-жа В.Ц.Н. и СБАЛ „С.Л.“ ООД е сключен възмезден договор за предоставяне на медицински услуги, във връзка с който жалбоподателката е предоставила лично и доброволно данните си на лечебното заведение. Страните не спорят, че предоставената медицинска услуга не е извършена по клинична пътека, а срещу заплатено от г-жа В.Ц.Н. възнаграждение, но въпреки това лечебното заведение е подало в електронния си отчет за периода 03.08. – 09.08.2015 г. до НЗОК лични данни на жалбоподателката във връзка с манипулацията с отбелязване, че услугата е извършена по клинична пътека. Предоставените от лечебното заведение данни са регистрирани в Персонализираната информационна система на НЗОК, която съдържа информация за ползваната от всяко здравноосигурено лице медицинска и дентална помощ отчетена в НЗОК. Достъпа до системата се осъществява чрез уникален персонален код за достъп.

С писмо изх. № 84/08.09.2015 г. управителят на лечебното заведение е уведомил СЗОК „за допуснатата техническа грешка за период на отчитане 03.08.2015 – 09.08.2015 г. при пациент със ИЗ № 604 и ЕГН ***** по КП 142.1“ и извършената по отношение на жалбоподателката дейност е свалена от отчет.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателката са обработени неправомерно от дружеството и в резултат на техническа грешка, за която ответната страна признава, неправомерно личните данни на жалбоподателката касаещи предоставената медицинска услуга са предоставени на НЗОК, в резултат на което са публикувани в Персонализираната информационна система на НЗОК.

Доколкото такова неправомерно обработване е осъществено, очевидно дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от незаконно предоставяне, или предприетите такива са явно недостатъчни, следователно не е изпълнило задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД и са нарушени правата на физическото лице, сезирало КЗЛД.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително

предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, предвид обстоятелството, че администраторът е предприел мерки и е отстранил допуснатото нарушение. В тази връзка налага на СБАЛ „С.Л.“ ООД, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правов ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази, че нарушението е първо за администратора и са предприети действия за отстраняването му, с оглед което определя наказание в минимума предвиден в закона.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-379/07.09.2015 г., подадена от В.Ц.Н., за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на „Специализирана болница за активно лечение „С.Л.“ ООД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление *****, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 500 лв. (петстотин лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-394/2015 г.

гр. София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 20.01.2016 г., обективизирано в протокол № 3, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-394/ 17.09.2015 г., подадена от А.А.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от А.А., препратена по компетентност от Комисия за регулиране на съобщенията. Жалбата е подадена, л чрез сайта на Комисия за регулиране на съобщенията. Жалбоподателят споделя, че личните му данни са станали

обект на кражба. Не е бил абонат в мрежата на БОБ, но твърди, че те разполагат с негови лични данни. Отказват да му предоставят договор.

С писмо изх. № П-8951/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.А. е информирана за минимално необходимото съдържание на искането до КЗЛД, съгласно чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА и за начините за сезиране на КЗЛД. Предвид факта, че неговата жалба не е подписана, искането не е индивидуализирано и не е посочен момент на узнаване на твърдяно нарушение следва в срок да я потвърди жалбата с електронен или собственоръчен подпис и отстрани нередовностите.

Жалба с рег. № Ж-394/17.09.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1, т. 2 и 4 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-394/17.09.2015 г. не съдържа естеството на искането и жалбата не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4. Въпреки дадените указания, А.А. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана и не съдържа естеството на искането, оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-394/17.09.2015 г., подадена от А.А.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-410/2015 г.

София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.01.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-410/01.10.2015 г., подадена от З.П.Ц.-А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от З.П.Ц.-А. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от Общинска избирателна комисия (ОИК) – Пещера.

Жалбоподателката информира, че във връзка с изборите за общински съветници и кметове и

национален референдум, проведени на 25.10.2015 г. с Решение № 102/28.09.2015 г. на ОИК-Пещера е назначена за председател на Секционна избирателна комисия гр. Пещера № 132100021. Допълва, че решението е качено и свободно достъпно на интернет страницата на ОИК-Пещера - <https://oik1321.sik.bg> и в него са посочени освен трите ѝ имена и длъжност и политическата ѝ принадлежност. Г-жа З.П.Ц.-А. твърди, че не е давала съгласието си за „оповестяване публично и в интернет пространството“ на политическата ѝ принадлежност и в тази връзка счита, че са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата е приложена екранна разпечатка от 01.10.2015 г. на решение № 102-МИ/НП Пещера, 28.09.2015 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ОИК-Пещера е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор Председателя на ОИК - Пещера изразява становище за неоснователност на жалбата и моли Комисията да я остави без уважение. Твърди, че в решението на ОИК - Пещера не са публикувани лични данни по смисъла на чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, тъй като в решението „не става въпрос за политическа принадлежност, а за партия, която предлага съответен член на СИК, предвид определяне на квотите за участие в съответните секционни избирателни комисии за произвеждане на местни избори и национален референдум 2015 г., което е в съответствие и с решение № 1984-МИ/НР/08.09.2015 г. на ЦИК“. В допълнение се твърди, че ОИК-Пещера „не събира и не разполага с данни за политическата принадлежност на членовете на СИК, за да може да ги публикува“. Оспорени са ѝ твърденията на жалбоподателката, че Председателя на ОИК – Пещера е отказал да коригира данните касаещи политическата ѝ принадлежност.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

По повод жалбата и с оглед задължението на административния орган служебно да събира доказателства, на 21.10.2015 г. е направена справка на сайта на ОИК-Пещера относно публикувано на сайта Решение № 102-Ми/НР/28.09.2015 г. на ОИК – Пещера.

На проведено на 30.11.2015 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател - З.П.Ц.-А. и ответна страна - Общинска избирателна комисия – Пещера, в качеството ѝ на администратор на лични данни. Насрочено е открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени и от същите са изискани допълнителни доказателства.

В хода на административното производство г-жа З.П.Ц.-А. депозира заявление рег. № 3-271/17.12.2015 г. за отказ от жалбата и прекратяване на образуваното по случая административно производство.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни, при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), по инициатива на З.П.Ц.-А. пред КЗЛД е образувано административно производство по жалба № Ж-410/01.10.2015 г., подадена от г-жа З.П.Ц.-А. срещу ОИК Пещера с предмет обработване, в хипотезата на разпространение на лични данни на жалбоподателката касаещи нейната политическа идентичност, чрез публикуване на сайта на ОИК-Пещера Решение № 102-МИ/НР/28.09.2015 г. на ОИК – Пещера.

В хода на производството пред КЗЛД и в качеството си на страна, по чиято инициатива същото е образувано, жалбоподателката е упражнила правото си да поиска прекратяване на

образуваното по жалба рег. № Ж-410/01.101.2015 г. административно производство. Със заявление № 3-271/17.12.2015 г., г-жа З.П.Ц.-А. уведомява КЗЛД, че оттегля жалбата си и желае образуваното по случая административно производство да бъде прекратено. Заявлението съдържа всички законово изискуеми реквизити, същото е надлежно подписано и в него жалбоподателката категорично и ясно е изразила волята си за десезиране на КЗЛД.

Предвид факта, че към датата на подаване на заявлението образуваното административно производство не е приключило и с оглед обстоятелството, че г-жа З.П.Ц.-А. е активно легитимирано лице по смисъла на чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията намира че са налице визираните в разпоредбата предпоставки за прекратяване на административното производство по жалба Ж-410/01.10.2015 г. Съобразно цитираната разпоредба административният орган, пред който има висящо административно производство, следва да прекрати същото по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба № Ж-410/01.10.2015 г., подадена от З.П.Ц.-А. срещу Общинска избирателна комисия – Пещера, поради оттегляне на жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-419/2015 г.

гр. София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 10.01.2016 г., обективизирано в протокол № 3, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-419/05.10.2015 г., подадена от М.К.Н.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от М.К.Н., препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите на Комисия за регулиране на съобщенията, а от тях до КЗЛД. Жалбата е подадена, чрез сайта на КЗП. Жалбоподателката М.К.Н. излага твърдения, че е имала сключен договор за предоставяне на телефонни и интернет услуги между „Т.Б.” ЕАД и нейната фирма „Б.П.” ООД, сега „Б.К.” ООД. Уведомили я, че дължи сума в размер на 230 лв. По-късно получила обаждане от „С.Г.Г.” ООД. Не била уведомена от „Т.Б.” ООД, че личните ѝ данни ще бъдат прехвърлени на колекторска фирма, нито е давала съгласие за това. Жалбоподателката разчита на съдействие за установяване на истината.

С писмо изх. № П-9894/24.11.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.К.Н. е информирана за легалното определение за лични данни, съдържащо се в ЗЗЛД. Уведомена е, че търговските дружества нямат лични данни, а с такива разполагат единствено физическите лица. Указан е начинът на подаване

на жалба до КЗЛД. Предвид факта, че нейната жалба не е подписана, нито със собственоръчен, нито с електронен подпис следва в срок да я потвърди.

Жалба с рег. № Ж-419/05.10.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-394/17.09.2015 г. не е подписана. Това е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4. Въпреки дадените указания, М.К.Н. не потвърждава жалбата и не отстранява нередовността. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-419/05.10.2015 г., подадена от М.К.Н.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-974/2014 г.

София, 09.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-974/30.09.2014 г., подадена от В.Ж.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че от получена през м. август 2014 г. фактура за дължими суми към М. е установила, че на нейно име без знанието и съгласието ѝ е сключен нов договор за абонаментно обслужване. Госпожа В.Ж.Т. твърди, че повече от 10 години е клиент на „М.” ЕАД за мобилна услуга за номер *****. Посочва, че месечните сметки за ползвани от нея мобилни услуги заплаща в магазин „Х.”, находящ се в Търговския център на бул. „Сливница” № 65. Установила е, че месечната сметка за м. юни 2014 г. е завишена почти в двоен размер, без да е провеждала повече на брой телефонни разговори. При извършена справка, от служител на „Х.” е уведомена, че причината е в това, че не е променен абонаментният план, предвид на което г-жа В.Ж.Т. доброволно го е променила. Когато получава фактура № 0295945611 за отчетен период

21.06.2014 г. – 20.07.2014 г. установява, че освен сметката за собствения си мобилен номер *****, фигурира и сметка за неизвестен за нея телефонен номер *****, както и справка за провеждани разговори от него. Жалбоподателката е притеснена, тъй като не е давала съгласие и не е сключвала договор за втори мобилен номер, поради което счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни.

Към жалбата са приложени копия на: фактура № 0295945611 ведно с Приложение № 1 към нея и Заявление за прекратяване на договор от 28.08.2014 г.

С писма изх. № П-7039/17.10.2014 г. и № П-7042/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), съответно “М.” ЕАД и „Х.-Т.” ЕООД са уведомени за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата на г-жа В.Ж.Т. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни са изискани писмени становища по случая, заверени копия на прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателката, както и други относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-7550/30.10.2014 г. М. депозира становище, в което сочи, че жалбоподателката е дългогодишен клиент на М. за номер *****, за който има сключени два договора: от 21.08.2009 г. - прекратен и договор от 17.07.2014 г., сключен в магазин на „Х.” - в сила към настоящия момент. “М.” ЕАД уточнява, че „Х.” е партньор на оператора съгласно Договор от 01.12.2005 г. Съгласно цитирания договор, правилата относно обслужването на клиенти, в т.ч. и сключването на договори, се определят от “М.” ЕАД и същите следва стриктно да бъдат спазвани. За конкретния случай мобилният оператор твърди, че при извършена проверка е установено, че на 20.06.2014 г. в М. е постъпила заявка от „Х.” за активизация на нова СИМ карта на името на жалбоподателката. Заявката е подадена и обработена съгласно регулярна процедура, която се осъществява от служители на „Х.” и „М.” ЕАД, при спазване на изискванията на Приложение № 4. Относно процесния договор, М. посочва, че е изискал от „Х.-Т.” ЕООД всички документи, касаещи сключването му, но до настоящия момент не са предоставени. Във връзка с отношението на Х.-Т. по настоящия случай, „М.” ЕАД счита, че дружеството е действало самостоятелно, но от името на М. При изпълнение на договорните си задължения на Х.-Т. е вменено изричното задължение, че носи отговорност за спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Към писмото са приложени заверени копия на: пълномощно; договори от 21.08.2009 г. и 17.07.2014 г.; Инструкция № 1; Приложение № 4 и договор с „Х.-Т.” ЕООД.

С писмо вх. № С-656/30.10.2014 г., „Х.-Т.” ЕООД уведомява Комисията, че при извършена проверка по случая е установено, че на името на жалбоподателката има сключени два договора за услуги. За целта, г-жа В.Ж.Т. е предоставила доброволно личните си данни, което се потвърждава и в жалбата ѝ. Изискани са писмени обяснения от служителя, представлявал Х. при подписването на двата договора. Според обясненията, на 20.06.2014 г. В.Ж.Т. лично е посетила магазина на Х., находящ се на бул. „Сливница”, където е заплатила както месечната си сметка за съществуващия мобилен номер, така и първата месечна абонаментна такса за сключения от нея нов договор за услуга.

Към писмото са приложени: пълномощно, обяснения от С.К., извлечение от системата за извършени плащания, Удостоверение № 499/09.07.2009 г. и Инструкция № 1 на М.

С писмо изх. № П-8710/12.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „Х.-Т.” ЕООД повторно са изискани заверени копия на прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателката.

В отговор, с писмо вх. № С-785/13.12.2014 г. „Х.-Т.” ЕООД депозира Договор № Т0034112 от 17.07.2014 г. и Приложение № 1 към него; искане от В.Ж.Т.;

С писмо изх. № П-7044/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за предприетите действия. От г-жа В.Ж.Т. в срок е изискано копие на договор с „М.” ЕАД, както и информация дали по настоящия случай е сезирала и други органи.

Жалбата, подадена от В.Ж.Т. срещу „М.” ЕАД и „Х. - Тел” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната

администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията за защита на личните данни е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „М.” ЕАД и „Х. - Тел” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „М.” ЕАД и „Х.-Т.” ЕООД са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД съответно с № 50151 и № 499.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 19.11.2014 г. (Протокол № 49), Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 22.01.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката В.Ж.Т. и ответни страни „М.” ЕАД и „Х.-Т.” ЕООД в качеството им на администратори на лични данни.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 22.01.2015 г. (Протокол № 4), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката, както и „М.” ЕАД не се явяват и не изпращат процесуални представители. „Х.-Т.” ЕООД се представлява от юрк. К.К. с нотариално заверено пълномощно от дата 03.10.2013 г.

Юрисконсулт К. заявява, че „Х.-Т.” ЕООД не съхранява нито оригинали, нито копия на договори, сключени в неговите обекти. Съгласно процедурата, след подписването на договор с клиент, незабавно заявката се подава в системата на М. Посочва, че предаването на договорите се извършва в едномесечен срок, съгласно договора с „М.” ЕАД.

Предвид необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна, Комисията отлага вземането на решение по съществото на жалбата и указва на „Х.-Т.” ЕООД, че следва да представи: 1. становище, придружено с относими доказателства относно практиката на дружеството при издаване на нова СИМ-карта при наличие на вече сключен договор с физическо лице; 2. заверено копие на договор, сключен с жалбоподателката, за мобилен номер *****; 3. доказателства за предаването на процесния договор на „М.” ЕАД.

В отговор „Х.-Т.” ЕООД депозира допълнително становище с вх. № С-66/ 27.01.2015 г., в което уточнява процедурата за сключване на нов договор, при наличие на сключен договор с абонат на М. Посочва се, че при посещение в търговски обект на Х., независимо дали физическото лице е абонат на „М.” ЕАД или е нов клиент, както и независимо дали приподписва съществуващ договор за услуга или сключва нов, предоставя му се еднакъв набор от документи, а именно: договор за нова услуга, приложение за тарифен план и придружаващите го декларации, ценоразпис на услугите и Общи условия на М. Единствено при приподписване на съществуващ договор, на клиента се предоставя за подпис и Искане за смяна на пакет. Посочените документи са изготвени от М. и са „качени” в системата на оператора ICE, до която достъп имат служителите на Х. Дружеството твърди, че при сключването на договори се спазват изцяло въведените от „М.” ЕАД правила, съдържащи се в Инструкция № 1.

Х.-Т." ЕООД посочва, че съгласно чл. 14.9. от договор от 01.12.2005 г., сключен с „М." ЕАД има задължение да предава на оператора всички договори за услуги, заявки за услуги и други документи, въз основа на които се активират и предоставят услуги през съответната седмица. В изпълнение на договорните си задължения, „Х.-Т." ЕООД заявява, че всички сключени чрез неговите търговски обекти договори се предават на М. под брой с приемо-предавателен протокол, подписан от упълномощени представители на двете страни. В протокола се съдържа единствено точния брой на предадените договори. С оглед защитата на личните данни на абонатите, подробна справка за съдържащите се в протокола договори се изпраща на „М." ЕАД в защитен с парола файл от електронната поща на Х. За конкретния случай се твърди, че договорът от 20.06.2014 г., сключен с жалбоподателката е предаден на служител на М., ведно с други сключени договори за съответния период с приемо-предавателен протокол от 03.07.2014 г. Файлът, съдържащ подробна справка относно предадените договори е изпратен от служител на Х. – Г.Б.

„Х.-Т." ЕООД счита жалбата на В.Ж.Т. за неоснователна, тъй като е налице изричното ѝ съгласие за сключването на новия договор – условие за допустимост за обработване на личните ѝ данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. С цел да докаже наличието на съгласието на жалбоподателката, „Х.-Т." ЕООД моли Комисията да допусне свидетеля – С.К. – служител на Х., сключил договора с жалбоподателката от името на „Х.-Т." ЕООД. Моли да бъде призована и разпитана и В.Ж.Т. Искането на „Х.-Т." ЕООД е свързано с невъзможността на дружеството да представи договора от дата 20.06.2014 г., тъй като същият е в притежание на М.

Към становището са приложени копия на: Приемо-предавателен проткол от 03.07.2014 г.; извадка от файл с данни за сключени договори; Приложение № 4 съгласно т.14.6.2 от Договор от 01.12.20105 г.

В отговор, с писмо вх. № С-7550/30.10.2014 г. М. депозира становище, в което сочи, че жалбоподателката е дългогодишен клиент на М. за номер *****, за който има сключени два договора: от 21.08.2009 г. - прекратен и договор от 17.07.2014 г., сключен в магазин на „Х." - в сила към настоящия момент. „М." ЕАД уточнява, че „Х." е партньор на оператора съгласно Договор от 01.12.2005 г. Съгласно цитирания договор, правилата относно обслужването на клиенти, в т.ч. и сключването на договори, се определят от „М." ЕАД и същите следва стриктно да бъдат спазвани. За конкретния случай мобилният оператор твърди, че при извършена проверка е установено, че на 20.06.2014 г. в М. е постъпила заявка от „Х." за активизация на нова СИМ карта на името на жалбоподателката. Заявката е подадена и обработена съгласно регулярна процедура, която се осъществява от служители на „Х." и „М." ЕАД, при спазване на изискванията на Приложение № 4. Относно процесния договор, М. посочва, че е изискал от „Х.-Т." ЕООД всички документи, касаещи сключването му, но до настоящия момент не са предоставени. Във връзка с отношението на „Х.-Т." ЕООД по настоящия случай, „М." ЕАД счита, че дружеството е действало самостоятелно, но от името на М. При изпълнение на договорните си задължения на „Х.-Т." ЕООД е вменено изричното задължение, че носи отговорност за спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

На проведено на 18.03.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество, като искането на „Х.-Т." ЕООД за допускане на разпит на свидетел е оставено без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-974/30.09.2014 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 законодателят установява принципите, на които следва да

бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Не е спорен факта, че жалбоподателката е абонат на „М.“ ЕАД и ползва договорени с оператора услуги за мобилен номер *****. Видно от договор № Т0034112 от 21.08.2009 г. и Договор от 17.07.2014 г., подписани от страните, както и от изложените в жалбата твърдения, между страните е налице валидно правоотношение. Госпожа В.Ж.Т. е предоставила доброволно личните си данни, от което следва, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни „М.“ ЕАД да обработва личните ѝ данни с оглед сключените договори за мобилен номер *****.

Госпожа В.Ж.Т. категорично заявява, че не е подписвала в магазин Х. втори договор на нова СИМ карта. Тежестта на доказване, че обработва личните данни на жалбоподателката при наличие на валидно правно основание е на страната на „Х.-Т.“ ЕООД и „М.“ ЕАД. В становище с вх. № С-656/30.10.2014 г. Х. посочва резултатите от извършена проверка по случая, при която е установено, че на името на абонат В.Ж.Т. има сключени два договора за услуги: договор за услуга за нова СИМ карта от дата 20.06.2014 г. и приподписване на договор за услуги от дата 17.07.2014 г. На основание чл. 36 от АПК от „Х.-Т.“ ЕООД са изискани копия на договорите, сключени с жалбоподателката. В отговор са представени единствено договор от 17.07.2014 г., както и искане за промяна на абонаментен план. За процесния договор от дата 20.06.2014 г. дружеството твърди, че е предоставен на М., но не ангажира протокол или други доказателства в тази насока. В становище с вх. № П-7550/30.10.2014 г., М. твърди, че на дата 20.06.2014 г. в „М.“ ЕАД е постъпила единствено заявка от Х. за активация на нова СИМ карта с номер ***** на жалбоподателката, но не е предоставен договор, сключен с нея.

При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства се установява, че „Х.-Т.“ ЕООД обработва личните данни на В.Ж.Т. за втори договор за мобилен номер ***** , но въпреки предоставената правна възможност, „Х.-Т.“ ЕООД не представя втори договор, сключен с жалбоподателката, което налага извода, че обработването на личните данни на г-жа В.Ж.Т. за тази цел е без наличие на правно основание.

В становище с вх. № П-7550/30.10.2014 г., М. твърди, че на дата 20.06.2014 г. в „М.“ ЕАД е постъпила единствено заявка от Х. за активация на нова СИМ карта с номер ***** на жалбоподателката, но не е предоставен договор, сключен с нея. Видно от фактура № 0295945611 и Приложение А към нея, мобилният оператор обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на жалбоподателката и за мобилен номер ***** , за който не представя валидно правно основание. Следователно за „М.“ ЕАД не е налице условие за допустимост да обработва личните данни на В.Ж.Т. за тази цел.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираните нарушения налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая и в тази връзка налага на „М.“ ЕАД и „Х.-Т.“ ЕООД административни наказания за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същите ще имат възпитателно въздействие и ще допринесат за спазване от страна на дружествата на установения правен ред.

Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администраторите на лични данни, допуснали нарушението. Поради обстоятелството, че констатираните нарушения не са първи

за администраторите на лични данни, Комисията счита, че размера на наложените административни наказания следва да бъде около, но над минимума, предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-974/30.09.2014 г., подадена от В.Ж.Т., за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „М.“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

3. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „Х.-Т.“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1069/2014 г.

София, 11.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-1069/08.12.2014 г., подадена от А.Д.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която се съдържат твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че до 12.05.2014 г. е работила в „АББ Б.“ ЕООД на длъжност експерт управление на човешките ресурси, на която дата е уволнена. Твърди, че е уволнена от работа поради разкрити от нейна страна законови нарушения, за едно от които посочва

е неправомерният достъп до личните данни на работниците и служителите на дружеството. Госпожа А.Д.Д. заявява, че не е подписала нито един от представените ѝ документи, както и предизвестието за прекратяване на трудовия договор с „АББ Б.” ЕООД. Притеснена е от обстоятелството, че на 12.05.2014 г. на работното ѝ място е била посетена от ръководителя на отдел „Човешки ресурси” и проектния мениджър на дружеството, които без нейното съгласие са извели служебния ѝ телефон и лаптопа. След отстраняването ѝ от длъжност са иззети и всички документи, помощни средства, книжа и архив, както и трудовите досиета, като за целта не са изготвени съответните протоколи.

А.Д.Д. заявява, че на проведени срещи с ръководството на дружеството е оспорила осигуряването на свободен електронен достъп на работниците и ръководството до трудовите досиета като незаконосъобразен. Считано от 18.01.2013 г. „АББ Б.” ЕООД е обособило три клона – в гр. Петрич, гр. Раковски и гр. Севлиево, които според нея не са регистрирани като администратори на лични данни, но към посочените клонове е извършено пренос на данни без знанието и съгласието на работещите. Твърди, че достъпът не е защитен от незаконно изтичане на информация, от копирането и преноса на данни. Жалбоподателката посочва, че след оплакване на служители от администрацията в началото на 2014 г., по служебната поща до ръководителя на отдел „Човешки ресурси” е изразила становище, че с посочените действия се нарушава фирмената инструкция от 26.01.2010 г. относно обработването на лични данни и тяхната защита. Въпреки нейната реакция, още в началото на 2014 г. е предоставен свободен електронен достъп до трудовите досиета на работещите както на изпълнителните директори на дружеството, управителите на клонове, така и на преките ръководители.

Жалбоподателката твърди, че базата лични данни на „АББ Б.” ЕООД е предадена на трета страна – Чешката република отново без знанието и съгласието на лицата, за които данните се отнасят в т.ч. и нейните. Госпожа А.Д.Д. счита, че „АББ Б.” ЕООД нарушава Закона за защита на личните данни и моли Комисията, с оглед правомощията си да предприеме съответните действия по случая.

Към жалбата са приложени копия на: 6 стр. електронна кореспонденция; Предизвестие за прекратяване на трудов договор и Приложение № 1 към него; писмо от 07.05.2014 г. и Заповед № 2004/10.05.2014 г.

Жалбата, подадена от А.Д.Д. срещу „АББ Б.” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „АББ Б.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружеството „АББ Б.” ЕООД притежава Удостоверение № 29074 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявени са 7 регистъра.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа А.Д.Д., изразяваща се в предоставянето има на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 22.01.2015 г. (Протокол № 4), Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 11.03.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката А.Д.Д. и ответна страна „АББ Б.” ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, КЗЛД приема решение на „АББ Б.” ЕООД да се извърши проверка със следната задача: какви лични данни обработва администраторът на лични данни, какви мерки за тяхната защита са предприети, предоставяни ли са лични данни, в т.ч. и на жалбоподателката, от „АББ Б.” ЕООД на трети лица, в какъв обем, на какво основание и за каква цел.

В изпълнение на приетото решение и на основание РД-14-16/02.02.2015 г. на Председателя на КЗЛД и чл. 11, т. 1 и чл. 12, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗЛД, на 11, 12 и 13 февруари 2015 г. екип на КЗЛД извършва проверка на „АББ Б.” ЕООД. Проверката е открита със среща с жалбоподателката, която предоставя следните допълнителни доказателства – Договор от дата 01.05.2013 г. между „АББ Б.” ЕООД и „АББ Б.” ЕООД – Чешка република и Анекс А по т. 2.3, Анекс Б и Анекс С по т. 2.4 от същия; Фирмена инструкция № СІ-21-26.01.2010 г. от 23.07.2012 г. за обработване на лични данни.

Превод на Договор от дата 01.05.2013 г. между „АББ Б.” ЕООД и „АББ Б.” ЕООД – Чешка република за трансфера на личните данни е извършен от дирекция „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение „ към КЗЛД.

„АББ Б.” ЕООД е самостоятелно юридическо лице, част от група „АББ Г.”, със седалище гр. Цюрих, Конфедерация Швейцария. Дружествата, създадени от „АББ Г.” в различните държави са самостоятелни, обособени и несвързани в единна юридическа форма търговски дружества. На територията на Република България „АББ Б.” ЕООД има създадени три клона: в гр. Петрич, гр. Севлиево и гр. Раковски. Посочените клонове са обработващи лични данни по смисъла на чл. 24 от Закона за защита на личните данни. Проверени са офисите на „АББ Б.” ЕООД – клон Петрич и „АББ Б.” ЕООД – клон Раковски.

Видно от Констативен акт с вх. № КА-77/06.03.2015 г., при извършената проверка е установено, че личните досиета на работещите в „АББ Б.” ЕООД се съхраняват в обем, съответстващ на целите, за които личните данни се обработват. Във връзка с дейността си, дружеството е изготвило договор за трансфер на лични данни с „АББ – Чешка република”, по силата на който от българското в чешкото дружество са трансферирани данните на всички работници и служители на „АББ Б.” ЕООД. За извършените действия не е налице декларирано съгласие на лицата, за които данните се отнасят, в т.ч. и на жалбоподателката.

Установено е, че персоналният достъп на служителите до мрежата на „АББ Б.” ЕООД, вътрешната информационна система и електронния портал се осъществява посредством потребителско име и парола. Електронният достъп от служебните компютри до част от трудовите досиета имат единствено работникът/служителят и служителите от отдел „Човешки ресурси”.

От извършените констатации, проверяващият екип изразява следното мнение: поради липсата на декларации за информираност и съгласие на физическите лица, вкл. и на жалбоподателката, във връзка с трансфера на личните им данни в Чешката република, счита, че администраторът на лични данни е нарушил чл. 4 от ЗЗЛД.

С писмо изх. № П-1737/27.02.2015 г. на Председателя на КЗЛД, „АББ Б.” ЕООД е уведомено за откритото заседание за разглеждане на жалбата по същество и на основание чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), е изискано писмено становище по жалбата.

С писмо изх. № П-1738/27.02.2015 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за предприетите действия по жалбата, както и за откритото заседание на КЗЛД. На основание чл. 36 от АПК от г-жа А.Д.Д. са изискани други доказателства, подкрепящи изложените в жалбата твърдения (ако разполага с такива).

На проведено на 11.03.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се предствлява.

„АББ Б.“ ЕООД – редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-1069/08.12.2014 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на личните данни от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта за обработване на данните.

В качеството си на физическо лице г-жа А.Д.Д. сезира КЗЛД с жалба, насочена срещу незаконосъобразно разпространяване на личните ѝ данни от страна на „АББ Б.“ ЕООД. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване на лични данни“ представлява обработване на лични данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

В конкретния случай, безспорно е, че г-жа А.Д.Д. е работила по трудов договор в „АББ Б.“ ЕООД. Видно от Предизвестие за прекратяване на трудов договор от дата 12.05.2014 г., както и от Заповед № 2004/10.05.2014 г. за прекратяване на трудовото правоотношение, „АББ Б.“ ЕООД обработва личните данни на жалбоподателката във връзка с договорните взаимоотношения между страните. А.Д.Д. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключения и прекратен впоследствие трудов договор. Следователно е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни да обработва свързаните с нея лични данни.

Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, в случаите, когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят данните, администраторът на лични данни или негов представител му предоставя получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните. „АББ Б.“ ЕООД не представя доказателства в тази насока. Следователно г-жа А.Д.Д. не е била надлежно уведомена за предоставяне на личните ѝ данни в трета държава, с които действия (бездействие) администраторът на лични данни е нарушил императивната разпоредба, съдържаща се в чл. 19, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

„АББ Б.“ ЕООД е администратор на лични данни по отношение на личните данни, съдържащи се в регистрите за трудовите досиета на работниците и служителите на дружеството, както и в регистър „Котрагенти“. На 09.07.2012 г. администраторът на лични данни е извършил актуализация на данните в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като е заявил обработване на нови категории данни в регистри „Персонал“ и „Персонал и граждански договори“, за което е подал до КЗЛД уведомление за актуализация на регистрите. Предвид горното, на „АББ Б.“ ЕООД е извършена предварителна проверка, приключила с КА 847/10.08.2012 г.

При извършената проверка на „АББ Б.“ ЕООД клон Петрич) е установено (Констативен протокол от 12.02.2015 г.), че на основание Договор от дата 01.05.2013 г. за трансфер на лични данни, *личните данни на всички работници и служители, наети в българското дружество „АББ Б.“ ЕООД, са трансферирани на „АББ Б.“ ЕООД – Чешка република.*

Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД, предоставянето на лични данни в държава – членка на Европейския съюз, както и в друга държава – членка на Европейското икономическо пространство, се извършва

свободно при спазване на изискванията на този закон, без да е необходимо разрешение на КЗЛД. За да бъде законосъобразно обработването на лични данни по този начин, следва да са налице две, кумулативно свързани предпоставки: да е налице поне едно от условията, съдържащи се в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, както и обемът на предоставяните лични данни да е съобразен с целите, за които данните се отнасят. В настоящия случай, за да е налице правомерно обработване на лични данни, следва да е налице изричното съгласие на А.Д.Д. По смисъла на § 13 от ДР на ЗЗЛД, „съгласие на физическото лице” е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят данните, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. От предоставеното обаче заверено копие на Декларация от А.Д.Д. от дата 25.11.2010 г., лицето е декларирало, че е запознато единствено с Инstrukция № 21/26.01.2010 г. на „АББ Б.” ЕООД относно механизма на обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване. Госпожа А.Д.Д. е декларирала и съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани от администратора в изпълнение на нормативните изисквания за конкретни цели. Сред изрично посочените цели обаче не се съдържа текст, за наличие на съгласие на жалбоподателката личните ѝ данни да бъдат предоставяни на Чешката република. В тежест на администратора на лични данни е да докаже, че е налице съгласие на жалбоподателката за трансфериране на личните ѝ данни в друга страна. В настоящия случай администраторът на лични данни „АББ Б.” ЕООД не доказва наличие на съгласие на г-жа А.Д.Д. да предоставя личните ѝ данни в Чешката република. Обработването на личните данни на г-жа А.Д.Д., изразяващо се в предоставянето на личните ѝ данни в трета страна е неправомерно и с тези действия администраторът на лични данни е нарушил чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Видно от копие – образец на новата бланка на трудов договор, предоставено на проверяващия екип на КЗЛД, такова информирано съгласие се съдържа като изричен текст в чл. 24, ал. 2 от същия, но в новия образец.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираните нарушения налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на „АББ Б.” ЕООД административни наказания за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същите ще имат възпитателно въздействие и ще допринесат за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администраторите на лични данни, допуснали нарушението. Поради това счита, че размера на наложените административни наказания следва да бъде около минимума, предвиден в закона за съответното нарушение. В допълнение по отношение на наложената санкция за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, като утежняващо обстоятелство и основание за налагане на санкция над минимума, Комисията отчита факта, че при извършената проверка е установено, че нарушението на чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с трансферирани в Чешката република лични данни, касае незаконосъобразно обработване освен на личните данни на жалбоподателката и на всички останали работници и служители наети в българското дружеството, без да са налице предпоставките за допустимост на обработване на личните данни.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-1069/08.12.2014 г., подадена от А.Д.Д., за основателна.
2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „АББ Б.” ЕООД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление *****, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 36а от ЗЗЛД.

3. На основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД налага на „АББ Б.“ ЕООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление *****, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 3 500 лв. (три хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-352/15 г.

София, 15.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 20.01.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-352/26.08.2015 г., подадена от О.И.А. срещу „З.А.Д.А.“ АД и „Ц.К.Б.“ АД.

Госпожа О.И.А. информира, че на 21.05.2014 г., в град София е претърпяла пътен инцидент, вследствие на което завежда дело срещу „З.А.Д.А.“ АД – застраховател на водача на МПС, причинил инцидента.

На 12.08.2015 г. жалбоподателката е уведомена от адвоката си, че застрахователното дружество, без знанието и съгласието ѝ, със съдействието на „Ц.К.Б.“ АД, е открило банкова сметка на нейно име, по която е превело част от дължимата ѝ сума, за претърпените при произшествието вреди – действия, които според госпожа О.И.А. съставляват неправомерно обработване на личните ѝ данни от „З.А.Д.А.“ АД и „Ц.К.Б.“ АД.

С писма рег. № П-7667 и П-7669/17.09.2015 г., както и с писмо рег. № П-7741/ 18.09.2015 г. от „З.А.Д.А.“ АД и „Ц.К.Б.“ АД са изискани писмени становища по описания случай.

Според становище рег. № П-8128/06.10.2015 г., на „Ц.К.Б.“ АД, видно от изложената правна уредба законът изрично дава възможност за договаряне в полза на трето лице, при което самото естество на действието предполага неговото индивидуализиране (разкриване на определен набор лични данни); дава възможност да бъде откривана платежна сметка на трето лице; изисква при откриване на сметката да бъде извършвана идентификация на всеки титуляр на платежна сметка.

От „Ц.К.Б.“ АД считат, че по отношение на банката са налице основания за допустимост на

обработване на лични данни по чл. 4, ал. 1 т. 1 и т. 5 от ЗЗЛД, поради което липсва нарушение на закона.

„З.А.Д.А.” АД депозира становище рег. № С-761/19.10.2015 г., в което сочи, че на 14.07.2014 г. госпожа О.И.А. е депозирала в СГС искова молба срещу дружеството с претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, която съгласно изискванията на процесуалния закон е съдържало необходимите нейни лични данни.

С решение от 06.07.2015 г. „З.А.Д.А.” АД е осъдено да изплати застрахователно обезщетение на ищцата, в изпълнение на което дружеството пристъпва към плащане на сумата, която не е обект на спор между страните.

Изяснява се, че до момента на плащането госпожа О.И.А. не е предявила доброволна претенция пред застрахователя и съответно не е посочила банкова сметка. Същевременно, дължимата сума, възлизаща на 23 876.37 лева, надхвърля праговете по чл. 3 от Закона за ограничаване плащанията в брой.

Предвид горното, на 21.07.2015 г. „З.А.Д.А.” АД сключва договор за откриване на безсрочен депозит в полза на трето лице с „Ц.К.Б.” АД. На 31.07.2015 г. посочената сума е наредена по разкритата сметка, а с писмо рег. № Л-7806/04.08.2015 г., жалбоподателката и процесуалният ѝ представител са уведомени за банковия превод.

От „З.А.Д.А.” АД считат, че при обработване личните данни на О.И.А., за дружеството са били налице условията за допустимост на обработването, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗЗЛД.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Олга О.И.А. срещу „З.А.Д.А.” АД и „Ц.К.Б.” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „З.А.Д.А.” АД и „Ц.К.Б.” АД – администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 02.12.2015 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-352/10.09.2015 г., подадена от О.И.А. срещу „З.А.Д.А.” АД и „Ц.К.Б.” АД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира З.А.Д.А.” АД и „Ц.К.Б.” АД като ответни страни в производството и определя разглеждането на жалбата в открито заседание, насрочено за 20.01.2016 г.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № 352/26.08.2015 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че при сключване на договор между „З.А.Д.А.” АД и „Ц.К.Б.” АД за откриване на безсрочен депозит в полза на трето лице, са използвани личните данни на госпожа О.И.А., съдържащи се в исковата ѝ молба срещу „З.А.Д.А.” АД.

Армеец” АД за осъждането му да изплати застрахователно обезщетение, както и в съдебното решение, постановено от СГС по гр. дело 8472/2014 г.

Откриването на въпросния безсрочен депозит е направено в изпълнение на задължението на застрахователя да покрие отговорността на застрахования за причинените от него - на трети лица, имуществени и неимуществени вреди (чл. 223, ал. 1 от КЗ), тоест да заплати дължимото на пострадалите от действията на застрахования.

Следва да се вземе предвид фактът, че по отношение признатия размер на иска постановеното решение – в тази му част, е влязло в законна сила и за застрахователното дружество е възникнал интерес за извършване на плащането, което му се следва, за да избегне увеличаване на лихвите за забава и разносните, свързани с евентуално принудително изпълнение.

С оглед горното може да се приеме, че за „З.А.Д.А.” АД са били налице основанията за

обработване личните данни на госпожа О.И.А., съдържащи се в чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗЗЛД. В случая, данните на жалбоподателката са предоставени на „Ц.К.Б.” АД и договорът в нейна полза е сключен, в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и за реализиране на неговите законни интереси.

При обработване личните данни на жалбоподателката са спазени и изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и те са обработени добросъвестно, за точно определена цел – изпълнение на нормативно установено задължение след влязъл в сила съдебен акт, без да надхвърлят условията за постигане на тази цел. Обстоятелството, че данните са обработени без съгласието на лицето, за което се отнасят също не налага извод за незаконосъобразни действия на администратора.

Изричното съгласие представлява само едно от условията за допустимост за обработване на личните данни на физическото лице. Същевременно, наличието само на едно от изброените в текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 до т. 7 от ЗЗЛД условия, е достатъчно за обосноваване допустимостта на обработването на лични данни.

В случая съдебното решение, постановено от СГС по гр. дело 8472/2014 г., в необжалваната му част, е влязло в законна сила и не е налице изпълнение на части, а доброволно изпълнение на признатата част от предявения от Олга О.И.А. иск.

В хода на откритото заседание на КЗЛД по жалба рег. № Ж-352//26.08.2015 г., госпожа Мария Матева – член на КЗЛД, изразява особено мнение, приложено към настоящото решение и представляващо неразделна част от него.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна жалба с рег. № Ж-352/26.08.2015 г., подадена от О.И.А. срещу „З.А.Д.А.” АД и „Ц.К.Б.” АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-389/15 г.
София, 15.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 20.01.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-389/16.09.2015 г., подадена от И.П.Д. срещу Националната агенция за приходите.

Госпожа И.П.Д. уведомява, че е депозирала възражение вх. № 10352/13.05.2015 г. срещу недобросъвестното и незаконосъобразно обработване на личните й данни от органите на Националната агенция за приходите.

С писмо изх. № 5295/26.05.2015 г. на ТД на НАП гр. Велико Търново на жалбоподателката е отказано прекратяване обработването на личните й данни с мотива, че ДОПК е специален по отношение на ЗЗЛД и в конкретния случай, след като има започнато ревизионно производство, в съответствие с чл. 117 от ДОПК, не може да се приеме, че се касае за недобросъвестно използване на личните й данни.

Госпожа И.П.Д. счита подобно твърдение за несъстоятелно, незаконосъобразно и смешно, предполагащо недосегаемост на органите по приходите, които могат да обработват личните данни на когото и да било по всяко време.

Въпреки искането на жалбоподателката за преустановяване на недобросъвестното и незаконосъобразно, според нея, обработване на личните й данни и прекратяване на воденото срещу нея ревизионно производство, на госпожа И.П.Д. е връчен Ревизионен доклад № Р-0400151403613-092-001/16.07.2015 г., от който тя прилага 1-ва страница в уверение, че обработването на личните й данни не е прекратено.

С писмо рег. № П-8938/27.10.2015 г. от НАП е изискано писмено становища по случая, описан в жалбата на госпожа И.П.Д., ведно с относимите доказателства.

От НАП депозират становище рег. № П-9609/12.11.2015 г., според което агенцията, в изпълнение на функциите и правомощията й, определени със закон, обработва личните данни на госпожа И.П.Д. съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Цитираните РА № 151303192/06.08.2014 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП Велико Търново и Решение № 480/17.12.2014 г/ на директора на Дирекция „ОДОП” Велико Търново, се сочи, че са издадени във връзка с нормативно установените функции и правомощия на агенцията по установяване на публичните вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски по основание и размер, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за НАП.

Сочи се, че относно издадените актове и основанията и реда за тяхното обжалване, са приложими нормите на ДОПК, субсидиарно АПК и КЗЛД не е компетентен орган в производството.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от И.П.Д. срещу НАП отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу НАП – администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 02.12.2015 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-389/16.09.2015 г., подадена от И.П.Д. срещу Националната агенция за приходите за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира НАП като ответна страна в производството и определя разглеждането на жалбата в открито заседание, насрочено за 20.01.2016 г.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № 389/16.09.2015 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че госпожа И.П.Д. е била обект на ревизионно производство, образувано с издаване на Заповед за възлагане на ревизия, чието съдържание според чл. 113, ал. 1 от ДОПК, наред с останалите реквизити задължително включва и данни за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 ДОПК.

Според ДОПК, данните за ревизираното лице представляват задължителен реквизит както на изготвяния ревизионен доклад, така и на съставяния ревизионен акт. Същевременно, НАП се явява орган за установяване, обезпечаване и събиране на публични вземания и определени със закон частни държавни вземания и установява публичните вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски - по основание и размер.

Следва да се подчертае, че в изпълнение на законоустановените си правомощия, НАП събира и обработва значителен обем информация, касаеща широк кръг, в това число и физически лица и води регистър на лицата, подлежащи на регистрация по реда на ДОПК, лицата, работещи по трудово правоотношение, създавайки и поддържайки бази данни за тях, необходими за осъществяване на дейността ѝ и за нуждите на задължителното социално осигуряване, на Министерството на финансите и общините.

С оглед горното, може да се направи извод, че НАП е обработила личните данни на госпожа И.П.Д. - относно доходите ѝ на ФЛ от свободни професии, граждански договори и във връзка със здравното осигуряване за самоосигуряващи се, правомерно, в съответствие с нормата на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД.

В случая, обработването на личните данни на жалбоподателката е било необходимо както за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, така и за упражняване на правомощията, предоставени му със закон.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба с рег. № Ж-389/16.09.2015 г., подадена от И.П.Д. срещу Националната агенция за приходите.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-6/2016 г.

гр. София, 23.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 03. 02.2016 г., обективизирано в протокол № 6, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № 6/08.01.2016 г. подадена от Д.НС.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба от Д.НС. Уведомява Комисията, че била потърсена от непознат човек, който я уведомил, че пратка, адресирана до нея е получена от него. Била изпратена по куриерска фирма „С.“ АД. Не само, че е доставена до непознат човек, но е разопакована от него. Г-жа Д.Н. твърди, че куриер на „С.“ АД не я е търсил, а направо е дошъл на адреса и оставил пратката на непознат човек. Счита, че е нарушена неприкосновеността на кореспонденцията и правата ѝ гарантирани със ЗЗЛД.

Със заявление, рег. № П-158/11.01.2016 г. подадено от Д.Н. се съобщава, че куриерската фирма „С.“ АД извършила свое вътрешно разследване на случая. Поради липсата на сериозни последствия и поднесени извинения от страна на куриерската фирма оттегля подадената от нея жалба.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е

независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В настоящия случай жалбоподателката е сезирала КЗЛД с жалба, съдържаща твърдения за непредприети организационни и технически мерки за защита на личните й данни довели до неправомерен достъп до данните. Със заявление П-158/11.01.2016 г. жалбоподателката прави отказ от жалбата и заявява, че желае административното производство пред КЗЛД да бъде прекратено. В качеството си на страна в административното производство, с оглед на това, че е подала жалба до Комисията Д.Н. има право да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД срещу „С.” АД. Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № Ж-6/08.01.2016 г., подадена от Д.Н. без разглеждане като недопустима на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс и прекратява административното производство по жалбата.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-225/2015 г.

гр. София, 23.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 03.02.2015 г., обективизирано в протокол № 51, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-225/22.06.2015 г., подадена от А.И.Б.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на лични данни. Жалбоподателката А.И.Б. сочи, че в период от девет дни получила три обаждания на домашния си телефон, с номер ***** от служител на „Е.С.” ЕООД. При второто обаждане с нея бил проведен разговор, при който била помолена да предаде съобщение до нейна съседка. На въпроса от къде разполагат с нейните лични данни получила отговор, че „Е.С.” ЕООД са регистриран администратор на лични данни. При третото обаждане служителката потвърдила, че се обаждат от същата колекторска фирма. Г-жа А.И.Б. декларира, че не е давала изричното си

съгласие по никакъв повод, и пред никого да се обработват нейните лични данни. Счита, че правата ѝ гарантирани със ЗЗЛД са нарушени.

С писмо изх. № П-6808/19.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Р.М.-Т., в качеството ѝ на управител на „Е.С.“ ЕООД е уведомена, че по отношение на дружеството, което представлява е подадена жалба пред КЗЛД и е образувано административно производство.

На основание чл. 36, ал. 2 от АПК е предоставен срок, в който могат да предоставят становище, аудио записи на проведени телефонни разговори с жалбоподателката, както и други относими доказателства.

С писмо изх. № П-6809/19.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа А.И.Б. е информирана на основание чл. 26 от АПК, че по нейната жалба е образувано административно производство. Информирана е, че с оглед изясняване на фактите и обстоятелствата в нея би могла да предостави и доказателства.

С писмо, рег. № П-6925/25.08.2015 г. жалбоподателката изпраща допълнително снимки на домашния си телефон за двете входящи обаждания на 17.06.2015 г., получени от фирма „Е.С.“ ЕООД. Пропуснатото обаждане на 09.06.2015 г. от служител на същата фирма не е запазено в паметта на телефона. Прилага снимки на дисплея на телефона, удостоверяващи телефонния номер и времето, в което са получени обажданията.

С писмо, рег. № П-6915/24.08.2015 г. А.И.Б. споделя, че обажданията на „Е.С.“ ЕООД са единственото доказателство, че използват нейни лични данни в нарушение на ЗЗЛД.

С писмо, рег. № П-6918/25.08.2015 г. жалбоподателката информира Комисията, че имала намерение да получи разпечатка за проведените разговори със служителя на „Е.С.“ ЕООД. В офис на М. я уверили, че това не е възможно от тяхна страна и я препратили към органите на МВР. От районното управление на Полицията я информирали, че КЗЛД ще изиска такава справка служебно.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище по жалбата ведно с приложения от „Е.С.“ ЕООД, заведени под рег. № С-632/02.09.2015 г. Навеждат твърдения, че след извършена вътрешна проверка е установено, че лични данни на г-жа А.И.Б. не се обработват. Не разполагат с информация тя да е задължено лице или лице за контакт по договор, сключен с който и да е било от клиентите на дружеството, вземането по който да е възложено на „Е.С.“ ЕООД. Уточняват, че телефонният номер, на който жалбоподателката твърди, че е получила обаждане не е наличен в информационната база данни на дружеството към датата на получаване на жалбата. Не разполагат с информация същият да е наличен и да е бил обработван от служители на фирмата. Предвид изложените твърдения, смятат жалбата за неоснователна спрямо дружеството. Към становището прилагат заверени копия от удостоверението за администратор на лични данни, издадено на „Е.С.“ ЕООД, пълномощно в полза на гл. юрисконсулт А.К., препис от становището и за другата страна и удостоверение за актуално състояние на „Е.С.“ ЕООД.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 16.12.2015 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на Комисията на 03.02.2016 г.

С писмо изх. № П-10934/23.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Р.М.-Т., управител на „Е.С.“ ЕООД е уведомена, че жалба Ж-225/22.06.2015 г. ще бъде разгледана на открито заседание на административния орган на 03.02.2016 г.

С писмо изх. № П-10933/23.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.И.Б. е уведомена, че жалбата подадена от нея с рег. № Ж-225/22.06.2015 г. ще бъде разгледана на открито заседание на административния орган на 03.02.2016 г. Страните са редовно уведомени.

На проведеното заседание на Комисията за защита на личните данни на 03.02.2015 г. страните са редовно уведомени. Жалбоподателката А.И.Б., редовно уведомена не се явява. За „Е.С.“ ЕООД се

явява главен юрисконсулт- А.К. с пълномощно по преписката. Моли Комисията да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че няма извършено нарушение на разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

Комисията е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно използване на лични данни. Жалбоподателката А.И.Б., сочи, че е получила обаждания от служителка на „Е.С.” ЕООД на три конкретни дати като на първото било поискано от нея да предаде съобщение на съседка. Не се твърди, че е търсена по име. От дружеството „Е.С.” ЕООД, администратор на лични данни навеждат твърдения, че не обработват личните данни на г-жа А.И.Б., нито са установени нейни задължения. Уточняват, че телефонният номер, на който жалбоподателката твърди, че е получила обаждане е непознат за тях и не е наличен в системата им. Не разполагат с аудио записи от проведени разговори. Жалбоподателката А.И.Б. в свое писмо с рег. № П-6925/25.08.2015 г. прилага снимки на дисплея на телефона си, като показва детайли, свързани с телефонните обаждания, показващи номер, от който е получено обаждането, дата и време на получаване на обажданията.

Доказателствата, които са представени в административното производство не доказват, че администраторът „Е.С.” ЕООД обработва личните данни на А.И.Б. Изпратените от нея снимки дават сведения, че такова обаждане е получено на нейния телефон, но не и че е осъществен разговор, а също и информация за неговия характер. Няма установени доказателства, че се обработват лични данни на жалбоподателката. Дори от „Е.С.” ЕООД действително да са разполагали с нейния телефон, това не са лични данни, защото лицето не е идентифицирано пряко или непряко, чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, съгласно легалната дефиниция на лични данни в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-225/22.06.2015 г. подадена от А.И.Б. като неоснователна по отношение на администратора „Е.С.” ЕООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-306/2015 г.

гр. София, 23.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., обективизирано в протокол № 6, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-306/05.08.2015 г., подадена от К.Л.Р.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката К.Л.Р. излага твърдения, че работи в УМБАЛ „С.И.Р.” ЕООД. Твърди, че личните й данни са обработвани неправомерно и е извършена злоупотреба. Направила справка от БНБ - Централен кредитен регистър,

от която узнала, че на 04.09.2014 г. е изтеглен кредит от „К.Е.” ЕООД в размер на 800 лева. Към жалбата има приложено копие от справка от Централния кредитен регистър. С настоящата жалба моли да бъде установено как от „К.Е.” ЕООД са получили нейните лични данни, да се извършват проверки и да отговорните да понесат отговорност.

С писмо изх. № П-6929/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6928/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа К.Л.Р. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Уведомена е, че ако има образувано производство от Софийска районна прокуратура производството пред КЗЛД ще бъде спряно до произнасяне на прокуратурата.

С писмо изх. № П-6927/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, началника на 07 РУП-СДВР е информиран за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата е помолен да предостави информация за образувано производство.

С писмо изх. № П-6926/25.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е информиран за подадената жалба до КЗЛД. С оглед изясняване на факти и обстоятелства е помолен да представи заверено копие от административната преписка.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7089/ 31.08.2015 г. от БНБ. Ведно с него прилагат заверено копие от административната преписка по подадената от К.Л.Р. жалба.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7206/ 03.09.2015 г. от началника на 07-РУП-СДВР. Информират, че след извършена справка не се е установило да е постъпила жалба в 07-РУП-СДВР, касаеща злоупотреба с личните ѝ данни.

С писмо изх. № П-8760/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, е изпратено повторно писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД. С него е информирана за образуваното административно производство. Предупредена е за отговорността, която носи на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-809/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 1469/04.09.2014 г., предложение за сключване на договор за паричен заем, копие от лична карта на К.Л.Р., декларация за съгласие от К.Л.Р., разходен касов ордер за 800 лв, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за вътрешен контрол на „К.Е.” ООД, Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма при търговска дейност на „К.Е.” ЕООД, заповед за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ, доказателство за прекратяване на правоотношението с Р.Я., трудов договор с Р.Я.

С писмо изх. № П-187/12.01.2016 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана повторно за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Софийска районна прокуратура с рег. № П-527/25.01.2016 г. С него уведомяват Комисията, че по повод на жалбата подадена от К.Л.Р. е образувана прокурорска преписка с № 34262/2015 г. по описа на СРП. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на прокурор от СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицаи при СДВР.

Жалбата, подадена от К.Л.Р. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-306/05.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, К.Л.Р. прилага справка от Централен кредитен регистър, че е кредитополучател с дата 04.08.2015 г. Това е датата на узнаване на твърдяното нарушение. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ЕООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си К.Л.Р. сочи, че работи в УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД, също трябва да бъдат конституирана като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-306/05.08.2015 г. подадена от К.Л.Р. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката К.Л.Р., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на К.Л.Р. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-313/2015 г.

гр. София, 23.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., обективизирано в протокол № 6, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-314/07.08.2015 г., подадена от К.Г.М.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката К.Г.М. твърди, че личните й данни са обработвани неправомерно и е извършена злоупотреба при сключване на договор за паричен заем. Заявява, че не е сключвала такъв договор. Направила справка от БНБ - Централен кредитен регистър на 04.08.2015 г. и узнала, че е посочена като кредитополучател. С настоящата жалба моли да бъде установено как от „К.Е.” ЕООД са получили нейните лични данни и се надява на съдействие за разрешаване на казуса й. Информира, че е подала жалба и до Софийска Районна Прокуратура.

С писмо изх. № П-6968/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството й на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6967/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа К.Г.М. е информирана, че по повод жалбата й е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Уведомена е, че ако има образувано производство от Софийска районна прокуратура производството пред КЗЛД ще бъде спряно до произнасяне на прокуратурата.

С писмо изх. № П-6966/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

С писмо изх. № П-8763/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, е изпратено повторно писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД. С него е информирана за образуваното административно

производство. Предупредена е за отговорността, която носи на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-805/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат предложение за сключване на договор за паричен заем, копие от лична карта на К.Г.М., декларация за съгласие от К.Г.М., обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за вътрешен контрол на „К.Е.” ЕООД, Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финасирането на тероризма при търговска дейност на „К.Е.” ЕООД, заповед за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ, доказателство за прекратяване на правоотношението с Р.Я., трудов договор с Р.Я.

С писмо изх. № П-185/12.01.2016 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана повторно за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Софийска районна прокуратура с рег. № П-527/25.01.2016 г. С него уведомяват Комисията, че по повод на жалбата подадена от К.Г.М. е образувана прокурорска преписка с № 34262/2015 г. по описа на СРП. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на прокурор от СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Жалбата, подадена от К.Г.М. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-313/07.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В жалбата си, К.Г.М. уведомява, че получила справка от Централен кредитен регистър, че е кредитополучател с дата 04.08.2015 г. Това е датата на узнаване на твърдяното нарушение. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

От представено становище от „К.Е.” ЕООД до БНБ, узнаваме, че договорът за паричен заем е сключен при същите условия, както и с други нейни колеги от УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД. Като

отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р. ЕАД, също трябва да бъдат конституирани като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-313/07.08.2015 г. подадена от К.Г.М. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката К.Г.М., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на К.Г.М. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-314/2015 г.

гр. София, 23.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., обективизирано в протокол № 6, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-314/07.08.2015 г., подадена от С.Г.В.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката С.Г.В. излага твърдения, че работи като медицинска сестра в УМБАЛ „С.И.Р.” ЕООД. Твърди, че личните ѝ данни са обработвани неправомерно и е извършена злоупотреба. Направила справка от БНБ - Централен кредитен регистър, от която узнала, че на 19.01.2015 г. е изтеглен кредит от „К.Е.” ЕООД в размер

на 800 лева. Към жалбата има приложено копие от справка от Централния кредитен регистър. С настоящата жалба моли да бъде установено как от „К.Е.” ЕООД са получили нейните лични данни и се надява на съдействие за разрешаване на казуса ѝ. Информира, че е подала жалби и до СРП, 4 РУП-СДВР и БНБ - „Управление „Банков надзор”.

С писмо изх. № П-6964/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6963/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.Г.В. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Уведомена е, че ако има образувано производство от Софийска районна прокуратура производството пред КЗЛД ще бъде спряно до произнасяне на прокуратурата.

С писмо изх. № П-6962/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

С писмо изх. № П-6965/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е информиран за подадената жалба до КЗЛД. С оглед изясняване на факти и обстоятелства е помолен да представи заверено копие от административната преписка.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7302/ 04.09.2015 г. от БНБ. Ведно с него прилагат заверено копие от административната преписка по подадената от С.Г.В. жалба.

В КЗЛД е постъпило писмо с рег. № П-7375/08.09.2015 г. от жалбоподателката С.Г.В. Споделя информация за нейната жалба достъпна на сайта на прокуратурата

С писмо изх. № П-8767/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, е изпратено повторно писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД. С него е информирана за образуваното административно производство. Предупредена е за отговорността, която носи на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-803/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 2232/19.10.2015 г., предложение за сключване на договор за паричен заем, копие от лична карта на Н.П.Д., декларация за съгласие от Н.П.Д., разходен касов ордер за 800 лв, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за вътрешен контрол на „К.Е.” ООД, Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финасирането на тероризма при търговска дейност на „К.Е.” ЕООД, заповед за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ.

С писмо изх. № П-186/12.01.2016 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана повторно за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Софийска районна прокуратура с рег. № П-527/25.01.2016 г. С него уведомяват Комисията, че по повод на жалбата подадена от С.Г.В.

е образувана прокурорска преписка с № 34262/2015 г. по описа на СРП. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на прокурор от СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Жалбата, подадена от С.Г.В. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-314/ 07.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, С.Г.В. прилага справка от Централен кредитен регистър, че е кредитополучател с дата 03.07.2015 г. Това е датата на узнаване на твърдяното нарушение. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си С.Г.В. сочи, че работи в УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р. ЕАД, също трябва да бъдат конституирана като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-314/07.08.2015 г. подадена от С.Г.В. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката С.Г.В., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна

прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на С.Г.В. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-326/2015 г.

гр. София, 23.02.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., обективизирано в протокол № 6, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-326/14.08.2015 г., подадена от Н.П.Д.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката Н.П.Д. излага твърдения, че работи като медицинска сестра в УМБАЛ „С.И.Р.” ЕООД. Станала жертва на измама за кредит с използване на личните ѝ данни. Направила справка от БНБ - Централен кредитен регистър, от която узнала, че на 26.11.2014 г. е изтеглен кредит от „К.Е.” ЕООД в размер на 800 лева. Към жалбата има приложено копие от справка от Централния кредитен регистър. С настоящата жалба моли да бъде установено как от „К.Е.” ЕООД са получили нейните лични данни и се надява на съдействие за разрешаване на казуса ѝ. Информира, че е подала жалби и до СРП, 4 РУП-СДВР и БНБ - „Управление „Банков надзор”.

С писмо изх. № П-6980/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6982/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Н.П.Д. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на КЗЛД. Уведомена е, че ако има образувано производство от Софийска районна прокуратура производството пред КЗЛД ще бъде спряно до произнасяне на прокуратурата.

С писмо изх. № П-6983/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

С писмо изх. № П-6981/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е информиран за подадената жалба до КЗЛД. С оглед изясняване на факти и обстоятелства е помолен да представи заверено копие от административната преписка.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7299/ 04.09.2015 г. от БНБ. Ведно с него прилагат заверено копие от административната преписка по подадената от Н.П.Д. жалба.

С писмо изх. № П-8773/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, е изпратено повторно писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД. С него е информирана за образуваното административно производство. Предупредена е за отговорността, която носи на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-806/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 1995/26.11.2014 г., предложение за сключване на договор за паричен заем, копие от лична карта на Н.П.Д., декларация за съгласие от Н.П.Д., разходен касов ордер за 800 лв, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за вътрешен контрол на „К.Е.” ООД, Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма при търговска дейност на „К.Е.” ЕООД, заповед за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ.

С писмо изх. № П-184/12.01.2016 г. на Председателя на КЗЛД, СРП е информирана повторно за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Софийска районна прокуратура с рег. № П-527/25.01.2016 г. С него уведомяват Комисията, че по повод на жалбата подадена от Н.П.Д. е образувана прокурорска преписка с № 34262/2015 г. по описа на СРП. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на прокурор от СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Жалбата, подадена от Н.П.Д. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-326/14.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, Н.П.Д. а прилага справка от Централен кредитен регистър, че е кредитополучател с дата 10.08.2015 г. Това е датата на узнаване на твърдяното нарушение, че с нейните лични данни е извършена твърдяната злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си Н.П.Д. сочи, че работи в УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р. ЕАД, също трябва да бъдат конституирана като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-326/14.08.2015 г. подадена от Н.П.Д. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Н.П.Д., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на Н.П.Д. е образувана пр. пр. № 34262/2015 г. по описа на СРП. По посочената преписка е била възложена проверка с постановление на СРП от 18.08.2015 г. Към настоящия момент проверката е приключила и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК. Разследването е възложено на разследващ полицай при СДВР.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ с рег. № М – 223/22.10.2015 г. гр. София, 05.02.2016 г.

ОТНОСНО: Въвеждане на политика „Съобщавайте за нередности“.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и проф. Веселин Целков на заседание, проведено на 27.01.2016 г., разгледа преписка с рег. № М – 223 от 22.10.2015 г. от адв. М.К.А., в качеството му на пълномощник на търговските дружества „Д.Е.С.Б.“ АД, вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК **** и „Д.С.“ ЕООД с ЕИК *****, (наричани по-долу за краткост Дружествата), които са част от групата компании „Д.Е.С.“ (D.S.S.).

Предвид желанието на представляваните от адв. А. дружества и на другите компании от групата на Д.Е.С. (D.S.S.) да се придържат към най-високите стандарти на бизнес етиката, на „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД предстои въвеждане на политика за подаване на сигнали от служители на Дружествата в случай на съмнение, че се нарушават бизнес правила и етични изисквания или се извършват други закононарушения от служители на Дружествата. Тази политика се нарича „Съобщавайте за нередности“, („Speak Up“) и се прилага в дружества от групата в други държави. Политиката предвижда възможност служители/работници на Дружествата да подадат сигнал в редица случаи, в които у тях възникне съмнение, че друг служител на Дружествата извършва някое от нарушенията, описани в Политиката. Предвидени са три възможности за подаване на сигнали:

1. използването на телефонна линия, достъпна за служителите 24 часа в денонощието, 365 дни в годината или
2. сигнализиране чрез Интернет на www.expolink.co.uk и
3. сигнализиране на и-мейл: report@expolink.co.uk.

Както телефонната линия, така и посочените уеб-адрес и и-мейл адрес се обслужват от Е.Ю.Л. (E.E.L.), със седалище и адрес на управление в *****. Потенциални сигнали ще се приемат от Expolink, като лицата, подаващи сигнала, предоставят информация за себе си с цел да се идентифицират (но могат да останат и анонимни), респективно предоставят информация за служителя/работника, срещу който се подава съответният сигнал. Личните данни, които ще се предоставят на Expolink, са три имена, длъжност, работно място, и-мейл, телефонен номер на подаващия сигнала служител/работник и на лицето, срещу което се подава сигнал, но е възможно подаващият сигнала да предостави и други известни нему лични данни. За целите на индивидуализирането на сигнала е необходимо и описание на фактическата обстановка, при която е извършено евентуалното нарушение, като в общия случай това описание вероятно не съдържа данни, които могат да се квалифицират като „лични данни“, по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

След получаване на сигнала, Expolink въвежда получената информация в електронна система и изпраща уведомление по електронна поща на нарочен служител от структурите на Дружествата в България. Указано е, че сигналът се разследва по правило в държавата, от която е подаден, в конкретния случай в България. Следва да се отбележи, че личните данни в описаната по-горе процедура се предоставят от самите служители на „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД и се отнасят за тях самите или за техни колеги, а не се предоставят от Дружествата в качеството им на Администратори.

С оглед изложеното по-горе и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, адвокат Антонов моли Комисията за защита на личните данни да се произнесе с компетентно становище по следните въпроси:

1. Следва ли „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД да искат от своите работници/служители съгласие за предоставяне на лични данни във връзка с политиката „Съобщавайте за нередности„ („Speak Up“).

2. Следва ли „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД да получат разрешение от КЗЛД във връзка с потенциален трансфер на лични данни към Е.Ю.Л. (Е.Е.Л.) чрез въвеждането на политиката „Съобщавайте за нередности„ („Speak Up“).

Адв. А моли КЗЛД, в случай, че становището по точка 2 е положително, КЗЛД да издаде разрешение на „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД за трансфер на лични данни към Е.Ю.Л. (Е.Е.Л.) чрез въвеждането на политиката „Съобщавайте за нередности„ („Speak Up“).

Правен анализ по отношение на искането за становище:

Акционерно дружество „Д.Е.С.Б.“, е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с БУЛСТАТ ****. Дружеството е вписано в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идентификационен номер 35752, но по регистрацията му липсват актуални данни, които следва да бъдат заявени, съгласно разпоредбите на чл. 18, ал. 3 от ЗЗЛД.

Еднолично дружество с ограничена отговорност „Д.С.“, ЕООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с БУЛСТАТ *****. Дружеството е вписано в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идентификационен номер 192088, но и при неговата регистрация липсват актуални данни, които следва да бъдат заявени, съгласно разпоредбите на чл. 18, ал. 3 от ЗЗЛД.

За целите на настоящия анализ следва да се посочи на първо място легалната дефиниция на понятието „обработване на лични данни“. Съгласно определението, посочено в §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

Въвеждането на политика за подаване на сигнали от служители, наричана „Съобщавайте за нередности“ („Speak Up“) предполага, че по отношение на определен кръг от засегнати лица в рамките на Дружествата ще бъдат обработвани лични данни. Целта на въвеждането на тази Политика е да се даде възможност на служители/работници да подават сигнали в редица случаи на възникване на съмнение, че друг служител/работник извършва някое от нарушенията, описани в Политиката, чрез които се нарушават бизнес правила и етични изисквания или се извършват други закононарушения от страна на служители/работници.

В качеството си на администратор на лични данни двете дружества „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД следва да обработват лични данни, на физически лица при съблюдаване и спазване на всички нормативни изисквания в тази сфера.

За да се приеме, че е налице законосъобразно обработване на лични данни чрез използване на политиката за подаване на сигнали от служители „Съобщавайте за нередности„ („Speak Up“), следва да е налице поне едно от изчерпателно изброените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването и при спазване на установените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на тяхното обработване.

Съгласно разпоредбите на чл. 19 от ЗЗЛД, в случаите, когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя:

1. данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
2. целите на обработването на личните данни;
3. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните;
4. данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им;
5. информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Данните, изброени по-горе не се предоставят, когато физическото лице, за което се отнасят, вече разполага с тях или в закон съществува изрична забрана за предоставянето им.

Когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя:

1. данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
2. целите на обработването на личните данни;
3. категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице;
4. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните;
5. информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Горесцитираните данни се предоставят на лицето, за което се отнасят, към момента на вписването им в съответния регистър или, ако се предвижда разкриване на данните на трето лице - не по-късно от момента на разкриването им за пръв път.

Следователно Дружествата, в качеството си на администратори на лични данни следва да информират служителите си за въвеждането и функционирането на политиката за подаване на сигнали от служители, наречена "Съобщавайте за нередности,, („Speak Up,,).

По отношение на втория поставен въпрос, средва да ес има предвид, че предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Глава шеста от Закона за защита на личните данни, като определящ критерий е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Съгласно чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, както и в друга държава-членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Предвид това, че информацията, съдържаща лични данни ще бъде предоставяна в държава-членка на Европейския съюз, а именно Великобритания, то предоставянето следва да се извършва свободно при спазване изискванията на ЗЗЛД, позовавайки се на чл. 36 а, ал. 1 от ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Администраторите на лични данни „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД следва да информират служителите си за въвеждането и функционирането на политиката за подаване на сигнали от служители, наречена "Съобщавайте за нередности,, („Speak Up“) при спазване разпоредбите на чл. 19 и чл. 20 от Закона за защита на личните данни.

2. Предвид обстоятелството, че информацията от служителите на „Д.Е.С.Б.“ АД и „Д.С.“ ЕООД (съдържаща и лични данни) ще бъде подавана към Е.Ю.Л. (E.E.L.) със седалище и адрес на управление Великобритания, не следва да бъде разглеждано разрешение за трансфер от страна на Комисията за защита на личните данни. Съгласно чл. 36а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, както и в друга държава-членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № ЗАП-2 / 2016 г.
гр. София, 08.02.2016 г.**

ОТНОСНО: Приложение на ЗЗЛД при съобщенията за средствата за масово осведомяване, предоставени от Апелативен съд – Велико Търново.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., разгледа преписка с вх. № ЗАП-2/08.01.2016 г. от г-н П.К. – експерт „Връзки с обществеността“ в Апелативен съд - Велико Търново и г-жа Д.У. – Съдебен администратор в Апелативен съд – Велико Търново. Въпросите в искането се отнасят до приложението на Закона за защита на личните данни при изготвянето и предоставянето на съобщения, касаещи наказателни дела, на средствата за масово осведомяване, а именно:

1. Допустимо ли е прессъобщенията до средствата за масова информация, касаеща наказателни дела от общ характер, да съдържат собствено и фамилно име на подсъдимия по делото, по което се предоставя информация, както и неговата година на раждане?

2. Приложими ли са в тези случаи разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 5, ал. 2, т. 7 от Закона за защита на личните данни, доколкото по смисъла на ЗЗЛД, Апелативен съд Велико Търново е администратор на лични данни?

3. От значение ли е за предоставяната информация дали делото се разглежда публично (при открити врати)?

Във връзка с искането си г-н П.К. и г-жа Д.У. се позовават на практиката на КЗЛД, според Решение 33 от 27.05.2009 г. на КЗЛД и Решение 44 от 14.01.2009 г. на КЗЛД, в които се посочва, че индивидуализацията на физическото лице не може да бъде направена само по две имена. Въпреки това от споменатите решения не става ясно дали това се променя при добавяне на годината на раждане.

Според авторите на писмото възрастта на подсъдимия или на пострадалия е важна информация, която е от значение при определянето на наказанието при наказателни дела от общ характер, при определяне на размера на обезщетения и т.н. Затова нейното уточняване в съобщенията до медиите е необходимо, за да може обществеността да разбере мотивите на съда. Публикуването на имена, а не на инициали също е от значение, тъй като често при съдебни процеси с повече участници се получава съвпадение на инициали и става напълно невъзможно да се разбере кое за кого се отнася. Изразяват се опасения за съществуването на огромен риск от погрешна интерпретация, когато средствата за масова информация припознаят погрешно участник в процеса с друг такъв в рамките на същото дело.

В писмото от Апелативен съд – Велико Търново мотивират искането си като подчертават, че включването на посочения по-горе обем информация в съобщенията до медиите е в интерес на правилното разбиране и интерпретиране на всяко дело, съдебните актове и мотивите към тях. Това е важно за повишаването на общественото доверие в работата на съда.

Отчита се и факта, че тези интереси не трябва да се преследват за сметка на нарушение на Закона за защита на личните данни. Поради това се търси становището на КЗЛД, като целта е медийната политика на съда да се съобрази с изискванията на ЗЗЛД.

В писмото се уточнява, че запитването касае само съобщения, предназначени за медиите, а не публикуването на самите съдебни актове на страницата на съда, при което се прилагат разпоредбите на чл. 64 от Закона за съдебната власт. Съобщенията до медиите не включват такива данни като адреси на лицата, ЕГН, ЛНЧ, граждански статус на лицата, които са задължителни в съдебните

актове и задължително следва да се заличават преди публикуването им в интернет или в Публичния регистър за граждански и търговски дела по чл. 235 ал 5 от ГПК.

Правен анализ

С чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е въведено легалното определение на понятието лични данни, съгласно което това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Дефиницията на понятието не посочва изчерпателни списъци с категориите данни, а задава критериите – чрез съвкупността от данни в конкретен случай, лицето може да се идентифицира пряко или да стане по непряк начин идентифицируемо. Поради това, КЗЛД разглежда винаги случай по случай поставените казуси, както и в посочените решения от нейната практика.

Когато двете имена на лицата се представят с годината на раждане, а също така заедно и с факти, разкриващи фактическата обстановка по дадено престъпление, това може да доведе до идентифициране на отделните субекти на данни.

При обработването на лични данни следва да се спазват определените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи:

1. да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Във връзка с конкретния казус трябва да се направи важно уточнение. Целта на предоставянето на съобщения от съда към средствата за масова информация се свързва с правото на обществото да получи информация. От друга страна личните данни, обработвани от съда, са събрани с цел обезпечаване протичането на съдебния процес, съобразно основните принципи, посочени в законодателството. Разпространяването на процесните лични данни, макар при зачитането правата на гражданите на информираност и свободно изразяване, представлява допълнително обработване на личните данни, по начин несъвместим с целта, за която са събрани. Друг е въпросът, че правото на информираност, свободата на изразяване и защитата на личните данни и личната неприкосновеност са равнопоставени и следователно при тяхното упражняване и защита следва да се търси правилен, разумен и пропорционален баланс. Администраторът е длъжен да осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели, като изключение от този принцип може да се направи единствено в случаите, които изрично са предвидени в Закона за защита на личните данни.

От гледна точка на принципите на наказателния процес, съществено значение за настоящия анализ е принципа за публичност. Публичното начало на съдебния процес обезпечава обществения контрол върху съда с цел постигане на справедливост, законност и независимост в съдебното производство. Публичността на процеса може да въздейства по два начина, от една страна – обществото към органите на съда за по-справедливо и законосъобразно осъществяване на правосъдната дейност, а от друга – възпитателен ефект за обществото от съда. Принципът за публичност на процеса спомага

за укрепване на законността в обществото, за повишаване на юридическата култура на гражданите и засилване на общественото доверие в правосъдната система. Конституцията на Република България в чл. 121, ал. 3 задължава съдилищата да разглеждат публично делата, освен в предвидените от закона случаи. Такива са случаите, когато общественият интерес налага разглеждането на делото при закрити врати, в случаите, засягащи нравствеността; когато се налага да бъде запазена държавна или друга установена със закон тайна. Могат да се посочат различни примери на подобни ограничения и в трите отрасли на процесуалното право. Изискването решението да бъде обявено публично обаче не е предмет на никакви ограничения и се прилага дори когато самото дело е било разгледано при закрити врати. Това изискване не трябва да се тълкува буквално. Трябва да му се придаде подходяща форма на публичност, която в същото време да не засяга неоснователно интересите на отделните лица.

Гарантирането на справедлив съдебен процес се свързва с разписаната в чл. 31, ал. 3 от Конституцията на Република България (КРБ) презумпция за невиновност, която намира израз и в разпоредбата на чл. 16 от Наказателно-процесуалния кодекс, според която обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда. Оповестяването в средствата за масова информация на лица, чиито имена могат занапред да се обвързват с информация за деяния, които към момента не са доказани или не е доказана връзката и вината на лицата по отношение на извършените деяния, би представлявало съществено нарушение на правото на защита на личния живот, което също е конституционно закрепено. Член 32, ал. 1 от КРБ гласи, че личният живот на гражданите е неприкосновен и всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име.

Съществен елемент от анализа на поставените въпроси е връзката със законово регламентираната процедура по публикуване на съдебни актове. Публикуването на съдебните актове на официалните сайтове на съдилищата, като част от публичното начало на процеса, се осъществява в изпълнение на задължението, разписано в чл. 64 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Съгласно неговата разпоредба, актовете се публикуват незабавно след тяхното предоставяне при спазване на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация, като се извършва по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тях. Въпреки публичността, която гарантира справедливостта на процеса, като по този начин защитава обществения интерес, законодателят е предвидил да се намери баланс по отношение интересите на конкретното физическо лице. При публикуването на съдебни актове е възприет принципа за публикуване на имената с инициали, заличаване на единен граждански номер, както и други данни, които не са съотнесими с целите на публичността, като една от основните гаранции за справедливост на съдебния процес.

Важно е да се отбележи, че публикуването на съдебните актове се осъществява след като съдът се е произнесъл по конкретно дело и е изпълнено условието на чл. 16 от НПК – например в рамките на наказателния процес е доказана вината или невинността на определено лице. Въпреки това, законодателят е преценил и е разписал, че личните данни се публикуват в съответствие със ЗЗЛД.

С още по-голямо основание горепосочените принципи важат и при предоставянето на информация на средствата за масово осведомяване. Предварителното разпространяване на информация за конкретни лица, които се свързват с участието им в съдебен процес, би могло в значителна степен да въздейства върху техния личен живот и поради това информацията, която се предоставя на медиите от съда, следва да се подчинява на същия режим като този за публикуване на съдебните актове, разписан в чл. 64 от ЗСВ.

Във връзка с втория от поставените въпроси следва да се отбележи, че разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 5, ал. 2, т. 7 от ЗЗЛД са предвидени по-скоро като изключения от изрично изредените основания за обработване на личните данни. Неслучайно в двете разпоредби се подчертава, че обработването следва да е „единствено“ за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване. Обработване на посоченото основание извършват средствата за масова информация, чиято основна дейност е свързана с разпространение на информация. Съдът, като администратор на лични данни, не може да се позове на това основание, тъй като не обработва лични данни единствено за посочените в двете разпоредби цели, още повече, че по отношение на съда

това може да се разбира като допълнително обработване на веднъж събрани данни за други цели, което би противоречало на принципите по смисъла на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Важно е да се отбележи, че специалните основания за обработка на лични данни в чл. 4, ал. 2 и чл. 5, ал. 2, т. 7 от ЗЗЛД не са абсолютни, като законодателят изрично включил изискването това обработване да не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

По отношение на третия от поставените въпроси може да се отбележи, че условията за разглеждане на делото при закрити врати са разписани в чл. 263-265 от НПК и една от целите на така предвидената възможност е да се запази нравствеността и да се предотврати разгласяването на факти от интимния живот на гражданите. Това, че съдът прилага ограничения от принципа на публичност на наказателния процес, следва да е достатъчно основание факти по делото да не се разпространяват чрез средствата за масова информация, особено когато чрез тях могат да бъдат идентифицирани конкретни физически лица.

Наличието на лични данни, в частност имената на физическите лица, в прессъобщения до медиите, особено когато след публикуване те могат да са общодостъпни в интернет пространството, създават предпоставки за изграждане на нежелани профили на въпросните лица, в следствие на автоматичното обработване, най-често от страна на доставчиците на услугата търсене в интернет. Не е изключено подобни профили да се използват и с други цели, за които лицата нямат информация и за които не са имали възможност да изразят своето съгласие.

Задължение на администраторите на лични данни, какъвто е и Апелативен съд – Велико Търново, е да предоставят гаранции за неприкосновеността на личния живот, като предприемат подходящите технически и организационни мерки за защита на данните от незаконосъобразно разпространение. Съществуват различни техники, които позволяват публикуването на информация за медиите по начин, който да съответства на изискванията на ЗЗЛД, като например анонимизирането и псевдонимизирането на имената, липса на данни позволяващи идентифицирането пряко или непряко на отделни физически лица, независимо от тяхната роля в процеса. С оглед вътрешните правила и медийната политика на Апелативен съд – Велико Търново следва да се подбере оптималното решение за всеки отделен случай, като се зачита правото на всички лица на защита на техните лични данни и личен живот.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Предоставянето на прессъобщенията, съдържащи информация по наказателни дела от общ характер, които Апелативен съд – Велико Търново изпраща до средствата за масова информация, следва да се извършва при спазване на Закона за защита на личните данни, като не се позволява прякото или непряко идентифициране на физически лица.

2. Разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 5, ал. 2, т. 7 от ЗЗЛД са неприложими по отношение осъществяваната от съда дейност, която не попада в обхвата на понятието „единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване“.

3. Информацията, която се съдържа в прессъобщенията за медиите, следва да е съобразена с ограниченията от принципа за публичност на процеса, разписани в чл. 263-265 от Наказателно-процесуалния кодекс.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № ЗАП-89/23.12.2015
гр. София, 08.02.2016 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № ЗАП-89 от 23.12.2015 год. от д-р К.Д.К. по въпроси, касаещи предоставянето от негова страна на заверени копия на амбулаторни листове от прегледи, лечения и консултации на лицето Г.К.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 03.02.2016 г., разглежда искане с вх. № ЗАП-89/23.12.2016 г., депозирано от доктор К.Д.К.

В искането си за становище до КЗЛД, той поставя въпрос във връзка с предоставянето на заверени копия на амбулаторни листове от прегледи на лицето Г.К. Паунов, поради настъпило застрахователно събитие – смърт, в резултат на заболяване. Искането е било подадено от ЗАД „С.Б.“, на основание чл. 106, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за застраховането.

Доктор К.Д.К. моли за становище относно това, дали има законово основание да предостави исканите документи.

Като приложение към писмото е предоставено и копие от писмото на ЗАД „С.Б.“.

В искането от страна на ЗАД „С.Б.“ е посочено, че изисканите документи, са във връзка с предявена застрахователна претенция от настъпило застрахователно събитие с Г.К. В тази връзка от страна на застрахователя е изискано да бъдат предоставени заверени копия на амбулаторните листове от прегледи, лечение и консултации за периода 2005-2010 година.

Правен анализ

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Предвид даденото в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД определение за лични данни, то информацията, съдържаща се в амбулаторни листове от прегледи, лечение и консултации, съставлява „лични данни“, тъй като същата е в обем, позволяващ идентификацията на конкретното физическо лице. Тази информация, касае здравето на дадено физическо лице и е от типа на така наречените „специално защитени данни“ по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД, като със същата разпоредба е въведена и забрана за обработването на такива данни. В чл. 5, ал. 2 законът изчерпателно изрежда изключенията от забранителния режим. Едно от тези изключения е разписано в разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 6 от ЗЗЛД, а именно: обработването е необходимо за целите на превантивната медицина, медицинската диагностика, предоставянето или управлението на здравни услуги, при условие че данните се обработват от медицински специалист, задължен по закон да пази професионална тайна, или от друго лице, обвързано с подобно задължение за опазване на тайна.

От друга страна, Законът за здравето (ЗЗ) урежда обществените отношения, свързани с опазването на здравето на гражданите, в това число и здравната информация. В чл. 27, ал. 1 от ЗЗ е разписано определение за здравна информация. Това са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация. В изложения казус личните данни по чл. 2 и данните за здравето по смисъла на чл. 5, ал. 2 от ЗЗЛД, се включват в понятието здравна информация, по смисъла на чл. 27, ал. 1 от ЗЗ. Тук

следва да се приложи правилото, че специалният закон дерогира общия закон. Специалният закон, в случая Закона за здравето, следва да дерогира общите правила, разписани в общия закон - Закона за защита на личните данни. В чл. 28, ал. 1 от ЗЗД са посочени случаите, в които здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица. Един от тях е когато е необходима за нуждите на застраховател, лицензиран по раздел I от приложение № 1 или т. 2 или по т. 1 и 2 от раздел II, буква „А“ на приложение № 1 към Кодекса за застраховането. (чл. 28, ал. 1, т. 8 от ЗЗД).

Формите, съдържанието, условията и редът за обработването, използването и съхраняването на медицинската документация и за обмен на медико-статистическа информация, се определят с наредба. Съгласно разпоредбите на Наредба № 42 от 8 декември 2004 год. за въвеждане на международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето, и на медицинските процедури, издадена от Министерството на здравеопазването, лечебните и здравните заведения, регионалните здравни инспекции, лекарите, лекарите по дентална медицина, фармацевтите и другите медицински и немедицински специалисти, които обработват здравна и медико-статистическа информация, прилагат в медицинската и медико-статистическата документация, която съставят, Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето - десета ревизия (МКБ 10). Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето - десета ревизия, и адаптираният вариант на Австралийската класификация на медицинските процедури - българска ревизия, се прилагат и в документацията, съставяна от другите държавни, общински и обществени органи и институции, когато се използват кодове, номенклатури и други означения. Горепосочените лица посочват болестите и проблемите, свързани със здравето, в съответната документация с техния четиризначен код по МКБ 10.

В конкретния случай, разпоредбите на Кодекса за застраховането (КЗ) също се явяват специални относно достъпа до здравна информация, съдържаща се в медицинската документация. Съгласно чл. 454, ал. 2 от КЗ, при настъпването на застрахователното събитие, застрахователят има право на достъп до цялата медицинска документация във връзка със здравословното състояние на лицето, чийто живот, здраве и телесна цялост е застрахован, като може да я изисква от всички лица, съхраняващи такава информация, включително съгласно Закона за здравето, Закона за лечебните заведения и Закона за здравното осигуряване.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

В изложения казус личните данните по смисъла ЗЗЛД, се включват в понятието здравна информация, по смисъла на чл. 27, ал. 1 от ЗЗД и следва да се приложи правилото, че специалният закон дерогира общия закон. По отношение обработването на тази информация чрез предоставяне от един администратор на друг администратор, следва да се прилагат разпоредбите на Закона за здравето и Кодекса за застраховането.

Предоставянето на лични данни на починалото лице Г.П. (заверени копия на амбулаторните листа от прегледи, лечение и консултации за периода 2005 -2010 г.), от страна на д-р К.Д.К., може да се извърши на основание разпоредбите на чл. 28, ал. 1, т. 8 от Закона за здравето, във връзка с чл. 454, ал. 2 от КЗ за нуждите на ЗАД „С.Б.“, по повод предявена застрахователна претенция от настъпило застрахователно събитие.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П-10449/2015 г.
гр. София, 08.02.206 г.**

ОТНОСНО: *Последици при оттегляне на съгласие за обработване на лични данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.01.2016 г., разгледа преписка с вх. № П-10449/ 10.12.2015 г. от „Н.Ф.С.И.“ Търговско представителство („Н.“), вписано в Търговския регистър при БТПП под № *** от 29.05.1992 г., БУЛСТАТ ****, представлявано от г-н Х.Т. – Генерален мениджър и г-жа И.П. – Ръководител Финанси и Администрация.

С писмото си представителите на управляващия екип на търговското представителство молят на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни и във връзка с чл. 54, т. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и на нейната администрация, да им бъде предоставено становището на КЗЛД относно последиците при оттегляне на съгласие за обработване на лични данни от физическо лице, във връзка с приложението на Кодекса за оповестяване на предоставяне на стойност от фармацевтични дружества към медицински специалисти („Кодекса“).

Тъй като КЗЛД вече е изразявала такова становище (Становище с рег. индекс и дата П-395/15.01.15, свързано с Кодекса), с настоящото от „Н.“ се обръщат към КЗЛД да им представи гледната си точка по въпрос, който, според тях, остава без отговор в посоченото становище.

1. В т. 3 от решението си по посоченото становище, КЗЛД заявява, че *„Оттеглянето на съгласието за обработване на лични данни във връзка с тяхното публично оповестяване .. се упражнява за бъдещ период, а не за обработване на лични данни на законосъобразни основания, извършени в миналото.“*

Въз основа на цитирания текст, в писмото се поставя въпрос за допълнително уточнение, а именно: може ли да се счита, че имат право да оповестяват в интернет данни на лице, оттеглило съгласието си, във връзка с финансови средства, които то е получило за участието си в събития за минал период, когато въпросното лице е било съгласно неговите лични данни да се събират и обработват?

Възниква въпросът, има ли право администраторът на лични данни да запази информацията за конкретно физическо лице в интернет сайта, след като то вече е оттеглило своето съгласие, въпреки че оповестяването на личните данни заедно с получените финансови средства вече е настъпило? В тази ситуация следва да се има предвид, че в момента, когато лицето е получило финансовите средства, то е било съгласно публично да бъдат оповестени както личните му данни, така и получената сума.

2. Вторият въпрос, който се поставя на вниманието на Комисията е относно приложения проект на споразумение с медицински специалист, с когото не е подписан друг договор, но той е бил поканен да вземе участие в събитие и „Н.“ е направил разход, който също трябва да се оповести съгласно разпоредбите на Кодекса (Кодексът е приложен към искането на „Н.“). Представяващите „Н.“ молят КЗЛД за становище дали подписването на такова споразумение е достатъчно, за да може Н. да оповести личните данни на лицето и съответния разход, както и да запази тази информация оповестена в интернет дори и след оттегляне на съгласието за обработка на лични данни от страна на лицето?

От „Н.“ заявяват готовност да останат на разположение за всякакви въпроси, чиито отговори биха помогнали за изясняване на фактичката обстановка, преди изразяването на становището.

Правен анализ:

1. Във връзка с първия въпрос:

Становището с рег. индекс № П-395/15.01.2015 г., изразено от КЗЛД във връзка със същия Кодекс (*Кодекс за оповестяване на предоставяне на стойност от фармацевтичните дружества към медицински специалисти и здравни организации, приет ноември 2013, в сила от 1 януари 2014 г.*), подробно изяснява характерните особености на понятието „съгласие на физическото лице“ във връзка с обработването на неговите лични данни. Мотивите и изводите, разписани в него са валидни и по повод поставените в настоящото искане въпроси. Следва да се подчертае, че в диспозитива на цитираното становище е разписано, че оттеглянето на съгласие, като акт на субекта на данни, има действие занапред по отношение на администратора, обработващ данните. Администраторът на лични данни следва да предприеме допълнителни мерки, които да улеснят определянето на точния момент, от който евентуалното оттегляне на съгласието би породило действие и правото на лицето би могло да бъде упражнено ефективно.

За правилното разбиране на механизма, по който се обработват личните данни в конкретния случай, трябва да бъде изяснено положението на всеки от участниците в процеса, както и възникващите между тях правоотношения.

Всеки член на Асоциацията на научноизследователските фармацевтични производители в България по отношение на своите съконтрагенти е администратор на лични данни. Търговското представителство „Н.Ф.С.И.“ е в това положение – от една страна е член на Асоциацията, а от друга се явява администратор на лични данни по отношение на лицата, с които сключва договори и в конкретно разглеждания случай – на които предоставя стойност, по смисъла на приетия от Асоциацията Кодекс.

Когато, в резултат на търговски взаимоотношения, „Н.Ф.С.И.“ обработва данни на свои съконтрагенти, задълженията му на администратор на лични данни изискват да предостави определен от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) обем информация за конкретното обработване на засегнатите субекти на данни. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД, когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя следната информация относно:

1. данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
2. целите на обработването на личните данни;
3. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните;
4. данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им;
5. информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Така посочените законови изисквания налагат индивидуалните договори, които всеки от членовете на Асоциацията сключва със своите клиенти/съконтрагенти/лица, на които се предоставя стойност, да посочват задължението за оповестяване на получената стойност, произтичащо от Кодекса. Включването на подобна клауза в индивидуалните договори, както и информация за последиците от неизпълнение на поетото задължение ще внесат прозрачност в договорните отношения на отделните фармацевтични компании с техните клиенти, когато в резултат на това техни данни ще бъдат оповестени на сайта на Асоциацията.

Важно уточнение е, че по отношение на отделните лица, получили стойност, Асоциацията се явява трето лице, на което по силата на Кодекса отделните нейни членове следва да предоставят необходимата за оповестяване информация. Може да се смята, че Кодексът е основание за

предоставянето на тази информация от страна на фармацевтичните дружества на Асоциацията, но наред с това следва да се изпълнява и задължението по чл. 19 от ЗЗЛД.

От друга страна, Асоциацията на собствено основание обработва предоставените ѝ лични данни чрез публикуване в интернет, при посочените в Кодекса цели. Това обработване трябва обаче, да се извършва при спазване основните принципи за обработване на личните данни, посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. С оглед разглеждания казус, акцент следва да се постави върху това, че данните се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват. Този принцип изисква още при извършване на оценката на въздействие от обработването на личните данни в рамките на даден регистър (изискване, произтичащо от Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни), да се определи конкретен срок на обработването. В този смисъл на субектите на данни, чиито данни се обработват следва да се предостави информация за какъв срок техните лични данни ще бъдат обработвани – в конкретния случай следва да се посочи срокът, за който данните ще са налични в интернет сайта.

След така направения анализ би следвало, при изразяване на съгласие от страна на конкретно физическо лице за обработване на негови лични данни, то да е информирано за срока на обработване. По този начин, за конкретното публикуване, субекта на данните ще е наясно, че съгласието се обвързва с обявения срок, в който данните ще са общодостъпни на сайта на Асоциацията. Евентуално оттегляне на съгласието ще бъде валидно за следващ период на публикуване, който отново следва изрично да бъде упоменат – т.е. оттеглянето на съгласието ще важи за следващото оповестяване на данни.

Когато съгласието за обработване на лични данни и неговото оттегляне са уредени като клауза от търговския договор, същият трябва да урежда и последиците от изразяването им.

2. По отношение на приложеното за одобрение Споразумение за оповестяване на данни.

Направеният по-горе анализ може да намери приложение и по отношение съдържанието на приложеното за съгласуване Споразумение за оповестяване на данни. Необходимо е лицето, подписало споразумението да разполага с информация за срока, в който конкретните данни ще са налични на сайта, както и че съгласието му за такова обработване на данните (чрез публикуване) се обвързва с този срок.

Предложената клауза по т. 6 от проекта на Споразумение на „Н.Ф.С.И.“ засяга извършваните от търговското представителство трансфери на лични данни. Доколко разглежданите данни могат да бъдат предмет на трансфер трябва да бъде изяснено в хода на производство по разрешаване на трансфер. Само наличието на споразумение, сключено с получателя на стойност, не може да бъде валидно основание за неговото извършване.

Във връзка с поставените въпроси, по отношение на Асоциацията на научноизследователските фармацевтични производители в България и „Н.Ф.С.И.“ Търговско представителство, беше извършена служебна проверка в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри (eРАЛД), който се поддържа от КЗЛД. Резултатът от проверката показва, че Асоциацията на научноизследователските фармацевтични производители в България трябва да актуализира данните в регистъра по начин, който да съответства на Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, както и във връзка с целите на Кодекса за оповестяване на предоставяне на стойност от фармацевтичните дружества към медицински специалисти и здравни организации, приет ноември 2013, в сила от 1 януари 2014 г.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Мотивите и изводите, разписани в Становище с рег. индекс № П-395/15.01.2015 г. са валидни и по повод поставените в настоящото искане въпроси.

Съдържанието на предложеното Споразумение за оповестяване на данни следва да включва клаузи, уреждащи изразяването на съгласие и съответното му оттегляне по отношение на подлежащите на оповестяване данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П – 10185/03.12.2015 г.
гр. София, 19.02.2016 г.**

ОТНОСНО: *Въпроси, свързани със светофарните уредби в град София.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и проф. Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2016 г., разгледа преписка с рег. № П – 10185 от 03.12.2015 г. по искане на В.К., в качеството му на директор на „И.Т.С.“ АД. Поставени са два въпроса, свързани с поддържането на светофарните уредби в гр. София по договор със Столична община.

1. Законосъобразните действия, които следва да се предприемат по повод обработването на лични данни по време на видеонаблюдение на светофарни уредби и кръстовищата в гр. София.
2. Формата на оповестителната табела, както и надписа на нея, известяващ гражданите за преминаването през зона с видеонаблюдение.

С оглед значимостта на поставените от г-н В.К. въпроси, беше изпратено писмо с молба да бъде предоставена допълнителна информация относно основните параметри на системата, поддържаща светофарните уредби, както и друга информация, свързана с извършване на дейността.

В КЗЛД бе получен отговор от страна на г-н В.К., заведен с вх. № П-863/ 05.02.2016 г., в който е описан предметът на дейност на „И.Т.С.“ АД, а именно „И.Т.С.“ АД е част от Консорциума Ю. (дружество по Закона за задълженията и договорите).

„И.Т.С.“ АД е спечелило търг по Закона за обществените поръчки за поддръжка на светофарните уредби в гр. София, които са собственост на Столична община.

Дейността на „И.Т.С.“ АД, в изпълнение на договора, сключен със Столична община, се

заключават с поддръжка и отстраняване на повреди по светофарните уредби. Налични са технически екипи и координатори. Техническите екипи осигуряват извършването на техническите задачи, а координаторите приемат сигнали за повреди и координират дейността.

Сигнали се приемат по телефона, устно и от наблюдение на видеокамери. Видеокамерите са инсталирани на кръстовищата с цел наблюдение работата на светофарните уредби. Когато координаторите забележат нещо нередно на камерите, изпращат екип на кръстовището да го отстранят.

Светофарните уредби, инфраструктурата, камерите и останалото оборудване са собственост на Столична община.

Правен анализ по отношение на искането за становище:

Акционерно дружество „И.Т.С.“ АД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с БУЛСТАТ ****, със седалище и адрес на управление: *****. Предметът на дейност на дружество е: дизайн, разработка, интеграция и управление на информационни технологии, продукти и системи за управление на трафика. Консултации и предлагане на решения за развитие на технологиите и системите за трафик сигурността. Консултиране, внедряване и управление на електронни интелигентни трафик системи. Консултиране, внедряване и управление на цялостни продукти и системи за управлението на градската среда и трафика. Търговско представителство, търговия с технологични системи. Компютърно програмиране, консултантска дейност по информационни технологии, управление и обслужване на компютърни средства и системи, други дейности в сферата на информационните технологии, информационна, програмна, импресарска дейности и всяка друга, незабранена от закона дейност. Дружеството е вписано в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идентификационен номер 418880.

По смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон.

Администраторът на лични данни може да обработва лични данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данни. Когато е необходимо по организационни причини, обработването може да се възложи на повече от един обработващ данните, включително с цел разграничаване на конкретните им задължения (чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД).

Обработващ лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни (§ 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД). Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните.

От предоставената информация от г-н В.К. относно сключения договор между Столична община и „И.Т.С.“ АД следва изводът, че в конкретно изложение казус Столична община е администратор на лични данни, който е възложил обработването им на „И.Т.С.“ АД, т. е. търговското дружество в случая е обработващ лични данни от името на администратора - Столична община. „И.Т.С.“ АД обработва лични данни от видеонаблюдението, извършвано при поддръжката на светофарните уредби, от името на администратора, а именно Столична община. Определянето на обработващ данните е свързано с осигуряване от страна на администратора на достатъчни гаранции за тяхната защита (чл. 24, ал. 2 от ЗЗЛД).

За целите на настоящия анализ следва да се посочи също така легалната дефиниция на понятието „обработване на лични данни“. Съгласно определението, посочено в §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видеонаблюдението се характеризира със своето постоянно и системно упражняване, каквато и да е променливата продължителност на евентуалното съхраняване на записите. Следва да се подчертае, че разглежданият въпрос е свързан с вид фиксирана система за видеонаблюдение, която обхваща обществено пространство, като по този начин дава възможност да се идентифицират неопределен брой лица, без предварително да са уведомени за посоченото видеонаблюдение.

Във връзка с това, в практиката си КЗЛД приема (което се потвърждава и от съдебната практика), че задължението на администратора се смята за изпълнено, ако той заяви за вписване по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД или отделен регистър „Видеонаблюдение“, или в друг обявен регистър посочи, че обработването на личните данни в него ще се извършва чрез автоматични средства, както и ако администраторът е поставил съответни информационни табели за извършването на видеонаблюдение. Независимо от това, когато видеонаблюдение и запис на лични данни от него се осъществява за цели различни от посочените в съответния регистър, тези данни съставляват отделен регистър „Видеонаблюдение“. Столична община, в качеството си на администратор на лични данни, е вписана в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идентификационен номер 52258. Посочени са 67 регистъра за обработване на лични данни, като е заявен отделен регистър „Видеонаблюдение“.

В качеството си на администратор на лични данни Столична община, както и „И.Т.С.“ АД, в качеството си на обработващ лични данни, следва да обработват лични данни, на физически лица при съблюдаване и спазване на всички нормативни изисквания в тази сфера.

За да се приеме, че е налице законосъобразно обработване на лични данни чрез видеонаблюдението, следва да е налице поне едно от изчерпателно изброените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването и при спазване на установените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на тяхното обработване.

При видеонаблюдение гражданите задължително се уведомяват чрез информационни табели, поставени на видно място, за използването на технически средства за наблюдение и контрол, без да е необходимо да се уточнява тяхното местоположение. Информационните табели по правило следва да съдържат като минимум следната информация: изображение (пиктограма) на видеокамера, обща информация относно целта на видеонаблюдението, в конкретния случай за целите на управлението на трафика и сигурността, данни за администратора (в случая Столична община), посочване на интернет сайт, където може да се намери детайлна информация за извършването на видеонаблюдение.

С оглед неголемия брой видеокамери – около 60, разпръснати из гр. София, би било удачно в близост до всяка да се поставят подходящи табели или стикери с горесцитираната информация.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. В конкретния казус администратор на лични данни, съгласно разпоредбите на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, е Столична община. Същата е възложила обработването на лични данни при извършване на видеонаблюдение на светофарните уредби на „И.Т.С.“ АД. На основание чл. 24, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, търговското дружество се явява обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

2. Информационните табели за използването на технически средства за наблюдение и контрол следва да са поставени на видно място, без да е необходимо да се уточнява точното местоположение на камерите. Табелите следва да съдържат като минимум следната информация: изображение (пиктограма) на видеокамера, обща информация относно целта на видеонаблюдението, в конкретния случай за целите на управлението на трафика и сигурността, както и данни за администратора (в случая Столична община) с посочване на интернет сайт, където може да се намери детайлна информация за извършваното видеонаблюдение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНИИ И КОМЕНТАРИ

На 18 и 19 ноември 2015 г. в София се проведе международна конференция „Доверие, неприкосновеност и сигурност на личните данни в цифровия свят“. Организатори на събитието бяха Комисията за защита на личните данни и Българската асоциация за управление на хора. В работата на Конференцията взеха участие над 150 представители на институции и органи на Европейския съюз, на национални органи за защитата на личните данни от страни-членки на ЕС и региона, държавни институции, неправителствени организации, български и чуждестранни академични среди, представители на бизнеса.

Сред лекторите на Конференцията бяха водещи авторитети в национален и световен мащаб в сферата на защита на личната неприкосновеност и правата на гражданите. Изнесени бяха общо 29 доклада - 17 на български и 12 на английски език. **В настоящия брой публикуваме 4 от докладите, предоставени от авторите им за информационния бюлетин на КЗЛД.**

РЕШЕНИЯТА НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ - ВЪТРЕШНО ПРАВО НА СЪЮЗА

Мария Матева, член на КЗЛД

Мария Матева е член на Комисията за защита на личните данни. Представител е на Комисията за защита на личните данни в надзорни органи и работни групи в областта на защита на личните данни към Европейската комисия и Съвета на ЕС. Участвала е в множество международни семинари по правоприлагане, информационна и документална сигурност и неприкосновеност на личните данни. Работила е дълги години като адвокат. Била е член на Държавната комисия по сигурността на информацията. Била е национален представител в множество форуми и работни групи на НАТО и ЕС в областта на защитата на информацията. Участвала е в изграждането на националната законова рамка в областта на защитата на класифицираната информация. Активен участник е в присъединителния процес за приемане на България в НАТО и ЕС.

Функционирането на Европейския съюз не може да бъде осъществено без наличието на автономна съдебна власт и система, която да осигури спазването на правото на Съюза от отделните държави-членки, институциите и органите на ЕС от една страна, и от друга – гражданите и юридическите лица. Собствената съдебна система е една от уникалните характерни особености на ЕС, която довежда до идеята за наднационален правораздавателен орган. За този правораздавателен орган, Договорът от Лисабон въвежда термина „Съд на Европейския съюз“.

Съдът на Европейския съюз е правораздавателната институция на Съюза и се състои от три юрисдикции: Съд, Общ съд и Съд на публичната служба, чиято първа задача е да упражнява контрол за законосъобразност на актовете на Съюза, както и да осигурява еднаквото тълкуване и прилагане на правото на Съюза.

В своята съдебна практика Съдът е извел задължението администрациите и националните съдилища да прилагат в пълна степен правото на Съюза съобразно сферите им на компетентност, както и да защитават правата, предоставени на гражданите от това право – това е израз на прякото приложение на правото на Съюза, и да оставят без приложение всяка разпоредба на националното

право, която му противоречи, независимо дали тя е приета преди или след разпоредбата на Съюза – това от своя страна изразява предимството на правото на Съюза над националното право.

Освен това Съдът е признал принципа за отговорността на държавите членки при нарушение на правото на Съюза - принцип, който от една страна засилва съществено защитата на правата, предоставени на частноправните субекти от разпоредбите на Съюза, а от друга страна спомага за по-старателното прилагане на тези разпоредби от държавите членки.

В контекста на защитата на личните данни имат отношение преюдициалната компетентност и правораздавателната компетентност на съда на ЕС.

Правораздавателна компетентност на съда не е предмет на разглеждане на настоящия доклад, който разглежда единствено преюдициална компетентност на съда.

Основната цел на преюдициалното производство е да гарантира еднообразно тълкуване и прилагане на правото на ЕС от гражданите, администрациите и правораздавателните органи на всички държави-членки.

Съгласно чл. 267 от Договора за функционирането на ЕС, Съдът на ЕС е компетентен да се произнася преюдициално относно: 1. Тълкуването на договора; 2. Валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

Преюдициалното производство не е правораздавателно, тъй като Съдът не решава по същество правния спор между страните по делото. Ролята му е да даде тълкуване на общностна норма или да се произнесе по нейната действителност, а не да я прилага към конкретния фактически състав, което е задача на националния правораздавателен орган. Функция на националния съд е да реши главния спор, с който е сезиран, а функцията на Съда на ЕС е да предостави тълкуването или да се произнесе по действителността на общностното право, необходимо за решаването на този спор.

Отношенията между националните съдилища и Съда в рамките на преюдициалното производство не са йерархични, а отношения на сътрудничество. Ако националният съд реши да отправи питане, той влиза в двустранни отношения със Съда на ЕС, като отговорът на последния е адресиран до съответния национален правораздавателен орган. Искането на националния съд за преюдициално заключение спира производството пред националния съд до произнасянето на Съда на ЕС. В рамките на преюдициалната си компетентност Съда тълкува общностните норми. Тълкувателната компетентност на Съда обхваща първичното право на ЕС, производното право (както правно-обвързващи актове, така и такива с препоръчителен характер, вкл. и решения на самия Съд), международните договори, сключвани с трети страни, както и т.нар. смесени договори. (сключени от ЕО и ДЧ).

Националната юрисдикция, до която е адресирано преюдициалното заключение, е длъжна да се съобрази с даденото тълкуване при решаването на висящия пред нея спор. Решението на Съда е задължително и за другите национални юрисдикции, пред които е повдигнат идентичен въпрос. Производството по постановяване на преюдициално заключение е и средството, чрез което всеки европейски гражданин може да потърси тълкуване на засягащите го правила на Съюза. Въпреки че запитването може да бъде отправено само от национална юрисдикция, в производството пред Съда могат да участват всички страни пред тази национална юрисдикция, както и държавите членки и институциите на Съюза. Преюдициалните заключения на Съда не подлежат на обжалване.

Веднъж приети, решенията на Съда трябва да стигнат до всеки гражданин по разбираем и достъпен начин. В областта, свързана със защита на личните данни и неприкосновеност е необходимо разработването на механизми за точното и еднаквото изпълнение на решенията във всички държави-членки. С тази роля е натоварена Работната група по защита на данните по член 29. Тя е създадена по силата на Директивата 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни и за свободното движение на такива данни, и има статут на консултативен орган, който действа независимо. Работната група по член 29 се състои от:

- представител на надзорния орган или органи, определени от всяка държава от ЕС;
- представител на органа или органите, създадени за институциите и органите на ЕС;
- представител на Европейската комисия.

В случаите, когато работната група констатира, че в законодателството или практиките на държавите-членки има различия, които биха могли да засегнат равностойната степен на защита на лицата при обработването на лични данни в Общността, тя уведомява Европейската Комисия за това. Групата може по своя инициатива да прави препоръки по всички въпроси, свързани със защитата на лицата в контекста на обработването на лични данни на територията на ЕС. В отговор ЕК уведомява с публичен доклад работната група за предприетите действия и мерки по повод на изразените становища и препоръки.

При осъществяване на своята дейност, Работната група по чл. 29 реагира адекватно на всяко решение, постановено от Съда на ЕС, като разработва препоръки, правила и ръководства за ефективното им изпълнение. Създава условия за правилното разбиране и преодоляване на последиците от такива решения.

А ето и обзор на последните най-важни Решения на Съда на ЕС, относими към сферата на личния живот и личната неприкосновеност:

1. Решение на Съда на ЕС от 8 април 2014 по съединени дела C-293/12 и C-594/12, съгласно което Директива 2006/24/ЕО на ЕП и на Съвета от 15 март 2006 г. за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО е обявена за невалидна. Основните мотиви на Съда, довели до това решение са свързани с необосноваността на намесата в правата, гарантирани от чл. 7 и 8 от Хартата на основните права, липса на гаранции за сигурността на данните, нарушаване на едни от най-важните принципи при обработването на данни – необходимост и пропорционалност, както и липсата на разграничаване, ограничаване или изключение с оглед на целите на Директивата.

Във връзка с обявяването на Директива 2006/24/ЕО за невалидна.

- Работната група по чл. 29 приветства решението на Съда и своевременно обърна внимание на страните-членки и компетентните институции да променят законодателството си по начин, който да съответства на новите стандарти, заложи в решението. Въпреки, че обявяването на Директива 2006/24/ЕО за невалидна не отмени пряко действащите национални закони, голяма част от европейските държави, насърчени от органите по защита на данните, промениха собственото си законодателство, така че то да осигурява адекватна защита на лицата по отношение защитата на техните лични данни и в съответствие с принципите на Хартата на основните права и европейското законодателство.

- Българската реакция на постановеното решение се изрази в депозиран иск пред Конституционния съд от страна на Омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на разпоредбите на чл. 250 букви от „а“ до „е“, чл. 251 и чл. 251а от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), с които Директивата беше транспонирана в националното законодателство. В хода на съдебното производство Конституционния съд потърси становището на Комисията за защита на личните данни. Комисията защити позицията, че действията по задържане на трафични данни не противоречат на Конституцията, но процедурите залежали в Закона за електронните съобщения чрез разпоредбите на цитираните членове, регламентиращи достъпа до тези данни, противоречат на разпоредбите на чл. 5, ал. 4, чл. 32, ал. 1 и чл. 34 от Конституцията на Република България.

- През март 2015 г., Конституционният съд на Република България обяви разпоредбите на тези членове от Закона за електронните съобщения, транспониращи Директивата за задържане на данни, за противоконституционни. Вследствие на това конституционно решение беше създадена

работна група с участието на КЗЛД с цел създаването на нови норми в Закона за електронните съобщения, които да регламентират процедурите по задържане на трафични данни за целите на предотвратяването, разкриването и разследването на тежки престъпления, въвеждайки допълнителна правна защита по отношение личните данни на лицата. На 26 март 2015 г. Народното събрание прие измененията на Закона за електронните съобщения. Промените изискват от доставчиците на телекомуникационни услуги да задържат трафични данни за по-кратък срок – до 6 месеца. Строго са определени целите за това – единствено за защита на националната сигурност и борбата с тежките престъпления. Новите разпоредби позволяват на правоприлагащите органи да упражнят право на достъп до трафични данни единствено в рамките на тяхната компетентност и след разрешение на съответния съд, на база на мотивирано писмено искане. Новата уредба въведе задължението за правоприлагащите органи да поддържат регистър за подадените заявления, а за съда – за постановените разрешения и откази.

Съществен елемент от новата процедура е оправомощаването на националния надзорен орган – Комисията за защита на личните данни, да упражнява контрол във връзка със сигурността на данните, както и по отношение техническите и организационни мерки за защита, предприети на място. С оглед осигуряване на прозрачност, телекомуникационните дружества са задължени да представят на годишна база статистика за броя на случаите, когато такава информация е предоставена или не по искания на правоприлагащите органи. Като допълнителна защитна мярка, доставчиците на телекомуникационни услуги са задължени да предоставят на надзорния орган в лицето на КЗЛД, статистически доклад с информация за заличените трафични данни поради изтичане на срока от 6 месеца. Комисията поддържа регистър за тези доклади.

2. С Решение на Съда на ЕС от 13 май 2014 по дело C-131/12 по т.н. случай Google бяха затвърдени някои принципни положения по отношение на доставчиците на услуги търсене в интернет.

- Според Решението дейността на интернет търсачка, изразяваща се в намиране на публикувана или въведена в интернет информация от трети лица, автоматичното ѝ индексване, временно съхраняване и накрая, предоставянето ѝ на разположение на потребителите на интернет в определен ред на предпочитание, трябва да се квалифицира като „обработване на лични данни“ по смисъла на член 2, буква б) от Директивата, когато тази информация съдържа лични данни, а лицето, което управлява интернет търсачката, трябва да се счита за „администратор“ по смисъла на член 2, буква г).

- Когато лицето, което управлява интернет търсачка, създава в държава членка клон или дъщерно дружество, чието предназначение е да осигури рекламирането и продажбата на рекламните пространства, предлагани от търсачката, и чиято дейност е насочена към жителите на тази държава-членка, следва да се приеме, че обработването на лични данни се извършва в контекста на дейностите на установен на територията на държавата-членка обект на администратора.

- Важна част от решението на Съда е, че интернет търсачката, е длъжна да заличи от списъка на резултатите, който се показва след търсене въз основа на име на лице, връзките към други уеб страници, които съдържат информация относно това лице.

Нарастващите темпове на използване на интернет и в частност на услугите, свързани с търсене в глобалната мрежа, предопределиха големия обществен интерес към решението на Съда на ЕС по т.н. случай Google. Оказа се, че то засяга огромен брой граждани, които в много кратък срок след произнасяне на решението потърсиха правата си. Големият брой искания за заличаване на линкове, изпратени до търсачката Google, породиха необходимостта Работната група по чл. 29 да инициира широк дебат за изработване на общи критерии на страните-членки за общ подход при разглеждане и решаване на жалби, свързани с тези искания. Критериите детайлно са разписани и публикувани на сайта на Работната група, структурирани в таблица с коментари, които улесняват надзорните органи в приложението им. Те следва да се възприемат за ръководство за еднакво тълкуване и разглеждане на дела.

Внимание заслужава и бързата реакция на Комисията за защита на личните данни, която на 14.08.2014 г. изрази становището си по произнесеното решение, в което още веднъж разясни правомощията на Комисията по отношение защитата на нарушените права на гражданите и даде практически съвети относно стъпките, които всяко засегнато лице може да предприеме за да защити собствените си интереси.

3. Важно заключение се прави с Решението на Съда на ЕС от 11 декември 2014 г., по отношение тълкуване на понятието „в хода на изцяло лични или домашни занимания“, по смисъла на чл. 3, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО относно видеонаблюдението. Заключение е с пряка приложимост и практическо значение за органите по защита на данните и респективно съда, относно въпросите на видеонаблюдението. Използването на система за видеонаблюдение, извършваща видеозаснемане на хора, съхранявано върху устройство за дълготрайно запаметяване, а именно твърд диск, която е инсталирана от физическо лице в семейната му къща за защита на собствеността, здравето и живота на собствениците на къщата когато системата покрива и обществени места, представлява обработване на лични данни и поради това, че е насочено извън личната сфера на лицето, което го извършва, то не може да се счита за дейност, която е изцяло „лична или домашна“ по смисъла на Директива 95/46. В този смисъл лицето, извършващо такова видеонаблюдение, следва да се счита за администратор на лични данни и като такъв попада под санкционните разпоредби на Закона за защита на личните данни/ЗЗЛД/.

4. На последно място по реда на произнасяне, но не и по значимост е Решението на Съда на ЕС от 6 октомври 2015 г., с което Решение 2000/520/ЕО на Комисията от 26 юли 2000 година съгласно Директива 95/46 относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот“ и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на Съединените американски щати беше обявено за невалидно. От съществено значение за уеднаквяване на прилагането на законодателството следва да се счита и заключението на Съда, че наличието на решение за адекватност на ЕК не е пречка за надзорния орган на държавата-членка да разгледа жалбата на лице, по повод защита на неговите права и свободи при обработването на засягащи го лични данни, които са били прехвърлени от държава членка към трета страна, когато то твърди, че действащите в момента право и практики в третата страна не гарантират достатъчна степен на защита, респективно и да се произнесе по искане за такъв трансфер на данни.

Това решение за „Safe Harbour“ има последици както на европейско равнище, така и в международен план. Именно поради това, РГ 29 му обръща особено внимание, като застъпва позицията, че е абсолютно необходимо страните-членки да имат стабилна, колективна и обща позиция относно неговото изпълнение. Значимостта на решението се подчертава с оглед разглеждането и на други подобни случаи, по които вече има висящи дела.

В изразена по този повод позиция, Работната група се обявява категорично против широкомащабното наблюдение и безконтролното обработване на данни и поради това счита, че съществуващите правни инструменти не са подходящо разрешение на тези проблеми. Трансферите на данни следва да се осъществяват на базата на решения за адекватност, основаващи се на задълбочен анализ на законите на третата страна.

Работната група призова държавите-членки и Европейските институции да пристъпят спешно към обсъждане на поставените въпроси с американската страна, с цел да се намери най-подходящото политическо, правно и технологично решение, зачитащо основните права, за осъществяване на трансфер на лични данни на територията на САЩ. Единственият път, по който такова решение може да бъде намерено е пътят на преговорите и междуправителствените спогодби, осигуряващи сериозни гаранции за лицата по отношение обработването на личните им данни. Преговорите, които към момента се водят за ново регламентиране на принципите на Safe Harbour биха могли да бъдат добро начало за постигане адекватно ниво на защита на данните, съобразена с основните

принципи за тяхното обработване като -необходимост, прозрачност и пропорционалност, при ясно регламентирани механизми за контрол и проследимост.

РГ 29 анализира въздействието на решението на Съда на ЕС. Тя счита, че Стандартните договорни клаузи и Обвързващите корпоративни правила все още биха могли да бъдат използвани като надеждни инструменти за осъществяване на трансфера. За националните надзорни органи остава възможността да изследват отделните случаи и да упражнят правомощията си с оглед защитата на субектите на данни.

Работната група по чл. 29 се ангажира, че ако до края на м. януари 2016 не се намери решение по пътя на преговорите със САЩ, европейските надзорни органи ще предприемат всички необходими и подходящи действия, включително координирани действия по правоприлагане.

Що се отнася до практическите последици от решението на Съда на ЕС, работната група счита, че трансферите на лични данни от Европейския съюз към Съединените щати не могат да се основават на вече обявеното за невалидно Решение за адекватност на Европейската комисия 2000/520/ЕО (т. нар. „решение Safe Harbour“). Във всички случаи, трансферите, които продължават да се осъществяват въз основа на „решение Safe Harbour“ са незаконни.

Следпроведения Съвет „Правосъдие и вътрешни работи“ на 8-9 октомври 2015 г. в Люксембург, с оглед значимия отзвук и по инициатива на ЕК се провеждат срещи с администрацията и членове на бизнеса на САЩ за да се дискутират последиците от Решението на Съда, както и евентуалните бъдещи действия, които следва да се предприемат, за да се гарантира правната сигурност.

Сближаването на законодателствата на отделните държави-членки е една от целите на ЕС. Решенията на Съда на ЕС, и главно тези които произтичат от преюдициалната му компетентност, създават устойчива среда за еднаквото разбиране и прилагане правото на Съюза и се възприемат като негова съществена част. Именно еднаквостта при прилагането на правилата позволява да се улесни функционирането на Вътрешния пазар и повишаването на доверието в механизмите за свободното движение на данни.

ПРАВНИ АСПЕКТИ НА СЪГЛАСИЕТО ЗА ОБРАБОТКА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
В ДИГИТАЛНА СРЕДА

адв. Николай Зисов и Наталия Николова

Николай Зисов е адвокат, партньор в Адвокатско дружество „Боянов и Ко.“, една от водещите български правни кантори в сферата на търговското и бизнес право. Завършил е специалност „Право“ в Софийски университет „Св. Климент Охридски“ и е специализирал в Академията по американско и международно право, Център по американско и международно право в Далас, САЩ. Адв. Зисов има значителен опит в областите интелектуална собственост, електронна търговия, технологии и интернет право, регулации, защита на личните данни, договорно и корпоративно право. Член е на Софийската адвокатска колегия.

Наталия Николова е експерт в отдел „Правни становища и международно сътрудничество“ на Комисията за защита на личните данни. Участва в експертни работни групи към Съвета на ЕС, по въпроси, свързани с развитието на правната рамка в областта на защита на личните данни. Наталия Николова е завършила специалност „Право“ в Русенския университет. Работила е като юрист в транспортна компания.

Съгласието на лицето като законово основание за обработка на личните му данни поставя множество сериозни проблеми както от гледна точка на теоретичното разбиране на неговите елементи, така и от страна на практическото му прилагане.

Изложението по-долу представлява кратък обзор на правните елементи и характеристики на понятието, очертани в българското и европейско законодателство и доктрина. То дискутира и някои от по-важните и актуални проблеми и практики свързани с осигуряване на спазването на нормите относно даването на валидно съгласие, които поставя в последните години бурното технологично развитие в областта на Интернет и дигиталните технологии - операционни системи и приложения за смартфони и таблети, интернет свързани устройства, големи масиви от данни и т.н.

1. Понятие за „съгласие“. Необходими елементи и характеристики на съгласието. Разграничение от понятието за „съгласие“ по облигационното (договорното) право.

Съгласието на физическото лице е легално дефинирано в българското законодателство в параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) като „всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани“.

Легалната дефиниция очертава основните елементи на понятието:

а) На първо място, съгласието представлява **волеизявление** на физическото лице. Съгласно

текста на Директивата за защита на личните данни (95/46/ЕО, наричана по-долу „Директивата“), съгласието е „указание за волята на субекта на данни, с което той дава израз на своето съгласие“.

Нито ЗЗЛД, нито Директивата предвиждат ограничения за формата, чрез която може да бъде изразено съгласието. Както дефиницията в ЗЗЛД, така и тази в Директивата (волеизявление, съответно указание за / даване на израз на волята), насочват към идеята, че субектът на лични данни трябва да предприеме някакво активно действие с което да изрази съгласието. Съответно изцяло пасивното поведение трудно би могло да аргументира наличието на съгласие.

Същевременно законодателството не предписва и някаква специална форма за волеизявлението. Изразеното чрез конклюдентни действия съгласие също може да е валидно. Преценката дали е подходящо и надеждно, следва да се извършва във всеки конкретен случай. За валидната употреба на така изразеното съгласие, трябва да се вземат предвид времевите и пространствени параметри, както и характера на обществените отношения, в контекста на които се обработват личните данни.

б) Съгласието трябва да бъде **свободно изразено**, т.е. субектът на лични данни трябва да го е предоставил по свое собствено желание, без елемент на принуда. За да бъде съгласието свободно изразено, субектът на лични данни трябва да е в ситуация, която му предоставя възможност да упражни действителен избор, без от това да настъпят съществени неблагоприятни последици за него.

Класическият пример, който се дава в тази връзка е съгласието на работника / лицето, кандидатстващо за работа в контекста на съществуващо или бъдещо трудово правоотношение – трудно може да се твърди, че е налице свободно формирана воля за съгласие, когато алтернативата би могла да доведе до загуба на работното място или ненаемане на работа. В много от случаите, когато съгласието за обработване на лични данни се търси в контекста на йерархични правоотношения, съгласието би следвало да е по-скоро препоръчително, отколкото единствено приложимо основание за законосъобразно обработване. Съгласието обикновено предполага равнопоставеност между субекта на данни и администратора по повод възникналите между тях връзки.

Наличието на свободен избор за съгласие предполага и възможност, то да бъде оттеглено – липсата на такава възможност или продължаването на обработката на личните данни на друго основание, независимо че съгласието е било оттеглено, води до извода, че всъщност съгласие отсъства.

Оттеглянето на съгласието е важен елемент от дискусиите, свързани с новата правна рамка на европейско ниво. Динамиката на условията, при които се налага обработване на лични данни, налага реципрочната възможност на субекта на данни да упражни в пълен обем и навреме своите права и контрол върху собствените си данни. Оттеглянето на съгласието следва да се подчинява на същите условия и да притежава същите характеристики, както и изразяването на съгласие за обработване на лични данни.

в) Съгласието трябва да бъде **конкретно** – то трябва да се отнася за обработка на посочени по своя вид лични данни от даден администратор на лични данни за точно определени цели.

Необходимостта от конкретност на съгласието предполага, че при промяна на първоначалните параметри на обработка на лични данни, съгласието трябва да бъде предоставено отново, за да продължи да служи като валидно основание за обработка. В тази връзка може да се направи паралел с възможността за оттегляне на съгласието, като алтернатива на неговото препотвърждаване.

Конкретността, като характеристика на съгласието, изключва изразяване на общо съгласие за обработване на лични данни, дадено по принцип и без конкретни параметри и ограничения.

г) Съгласието трябва да бъде **информирано**. Тази информираност следва да се разглежда като предпоставка за предоставянето на конкретно изразено съгласие. Към момента на даване на съгласието, субектът на лични данни следва да е получил информацията съгласно чл. 19, 20 и 34а от ЗЗЛД (когато е приложимо). Предоставянето на информация за логиката и параметрите на обработването, обема от

данни, кръга от лицата, ангажирани с обработването и достъпа, както и предприетите технически и организационни мерки за защита, е определящо за възможността на лицето да вземе своето решение и да изрази съответно съгласие или да откаже обработване на лични данни в конкретна ситуация. Тук е мястото да се подчертае, че информираността включва осигуряване на яснота и по отношение на последиците за лицето при съгласие или отказ.

Информацията трябва да бъде директно представена на субекта в разбираема за него форма. Този въпрос е особено значим, що се отнася до предоставянето на информация онлайн – тази информация трябва да е ясно видима (което се отнася и за връзката, чрез която може да бъде достигната от потребителя), а администраторът трябва да е предприел мерки, за да я направи разбираема за средностатистическия потребител, като не използва сложен технически жаргон и я предоставя преведена на български език (освен в случаите, в които ползването на съответната услуга предполага познания по друг език).

д) Съгласието трябва да е **недвусмислено**. Този елемент на съгласието като че ли поставя най-сериозни проблеми при даването на съгласие в дигитална среда, доколкото преценката дали това съгласие е дадено недвусмислено често е свързана със сериозни затруднения.

Счита се, че съгласието е недвусмислено, ако волеизявлението на субекта не оставя никакво съмнение, че се отнася до обработването на личните му данни (а не се касае например за съгласие дадено само за актуализиране на софтуер).

Такава двусмисленост може да е налице и когато администраторът на лични данни не е достатъчно сигурен дали съгласието произхожда от субекта на лични данни, особено когато е дадено дистанционно.

С оглед на изискването съгласието да бъде недвусмислено, администраторите на лични данни, следва да са способни да докажат, че е налице изрично действие, извършено от съответното физическо лице, с което се дава съгласие или въз основа на което може да се заключи със сигурност, че такова съгласие е дадено. Тези доказателства могат да бъдат осигурени чрез процедури и мерки, въведени от администратора на лични данни, които са съответни на средата, в която администраторите развиват своята дейност и на евентуалните последици за физическите лица в резултат на обработката на личните им данни.

е) В последна сметка, съгласието трябва да е **предоставено от физическото лице**, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване. Този елемент не се нуждае от изясняване.

В заключение може да се каже, че съгласието е изрично единствено в случаите, когато са налице всички негови характеристики очертани до тук в изложението. При липсата дори на един компонент от изредените елементи, сложният състав на съгласието не е изпълнен и това би довело да неговата невалидност.

ж) Понятието за съгласие от гледна точка на защитата на личните данни се отличава от съдържанието на същия термин в облигационното право. За съгласие в облигационното право в теорията и практиката се говори най-често във връзка със сключването на договор, за което е необходимо постигането на съгласие между двете страни – а именно пълното съвпадане на волеизявленията на предложителя и адресата на предложението по начин, по който тези две насрещни волеизявление се покриват.

В тази връзка и за целите на сравнението, под съгласие в облигационното право би следвало да се разглежда приемането, като волеизявление на адресата на предложението.

Разликата между двете понятия за съгласие стои най-вече в различния предмет на уреждане на облигационното право и правото на защита на личните данни. От една страна, ЗЗЛД цели защитата на едната страна в отношението между администратор и субект на обработка, доколкото принципът на лична неприкосновеност е признат не само на конституционно, но и на международно ниво.

От друга страна, уредбата на облигационните отношения се изгражда на основата на принципа на свободата на договаряне в рамките на позволеното от закона. Тази разлика проличава в най-голяма степен при последиците от едно порочно съгласие. В случай че някой от елементите от дефиницията на съгласие по ЗЗЛД липсва, това съгласие е невалидно и администраторът не може да разчита на волеизявлението на физическото лице като правно основание за обработка на лични данни. Последиците от опорочено облигационно волеизявление са различни – така например волеизявление, което не е свободно изразено, от гледна точка на облигационното право би могло да доведе както до унищожаемост, така и до нищожност на договора в зависимост от тежестта на конкретния порок. Информираността на приемателя не е основание за валидност на договора, доколкото в общия случай законът не предвижда специална защита за приемателя. В облигационното право е възможно сключването на рамкови договори, които регулират отношенията между страните, т.е. не е необходимо едно съгласие да е конкретно.

Съгласието е основание за обработване на лични данни и то може да бъде инкорпорирано в договор, доколкото целта на обработването на лични данни се свързва с предмета на договора. Но то може да бъде изразено и в отделен документ или по друг начин, стига да е изрично. Българското законодателство не предписва задължителна писмена форма за изразяване на съгласието при обработване на лични данни, тя е само форма за доказване. Следва да се отбележи, че в тежест на администратора е да докаже, че валидно е получил съгласие на физическото лице, субект на данните.

2. Съгласието като условие за обработка на данните. Даване на съгласие в Интернет среда (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).

Работната група по чл. 29 посочва, че автономността на субекта на данни е едновременно предварително условие за съгласието и следствие от него: тя предоставя на субекта на данни влияние върху обработването на личните данни. Принципът на автономност не е абсолютен в случаите, в които субектът на данни не е в състояние да вземе истинско решение, съответно бива ограничен от изискването за свободно формиране на воля. Именно затова при невъзможност на субекта да влияе върху обработката на личните данни с последващо оттегляне на съгласието или възразяване на обработката в случаите, предвидени от закона, може да се твърди, че съгласието не съществува изобщо.

Трябва да се спомене, че съгласието на физическото лице е негодно да послужи за правно основание за законна обработка на лични данни при наличие на някое от другите условия по чл. 4 от ЗЗЛД. Нещо повече - едно такова обработване, при което субектът на лични данни е бил заблуден относно значението на съгласието му, може да бъде разглеждано като недобросъвестно по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, тъй като с получаването на съгласие, администраторът на данни може да иска да го използва за прехвърляне на отговорността си към физическото лице, като твърди че лицето само се е съгласило за обработката и трябва само да понесе последиците от незаконна обработка. Затова напълно валидното (съгласно критериите на легалната дефиниция) съгласие не освобождава администратора на лични данни от задълженията му и не узаконява обработване, което не отговаря на принципите за обработка на личните данни, залегнали в текстовете на ЗЗЛД и Директивата.

За целите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (Директива 2002/58/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г.) съгласието на потребителя или абоната, независимо дали последният е физическо или юридическо лице, има същото значение, както данните-обект на съгласие, както са определени в Директива 95/46/ЕО. Изрично се посочва, че съгласие може да бъде дадено по всеки подходящ начин, позволяващ свободно да се посочи специфичен и уведомителен знак за желанията на потребителя, включително чрез отбелязване в графа, при посещение на интернет страница. Целта е еднообразно прилагане на понятието за съгласие с оглед защитата на лични данни, независимо дали обработката става онлайн или офлайн.

3. Практика и становища относно съгласието на европейските органи и българския надзорен орган за защита на личните данни.

Становище 15/2011 на Работната група по член 29 съдържа може би най-изчерпателния към момента правен анализ на понятието „съгласие“ в светлината на европейските правни норми за защита на личните данни. Изключително полезни за юристите, практикуващи в тази сфера, са както множеството примери за валидно и невалидно съгласие, така и обстояните теоретични постановки, представени на достъпен език. Становището покрива всички дискутирани до момента въпроси и дава много добра основа за задълбочен анализ по конкретни проблеми, които възникват в практиката.

Основните концепции, съображения и изводи, изложени в становището се споделят и са залегнали в голяма степен и в досегашната практика на българския надзорен орган.

4. Някои практически проблеми, свързани с изразяване на съгласието в онлайн среда, препоръки и коментари.

а) Настройки по подразбиране на браузъри, смартфони, приложения и социални мрежи. Създаване и управление на профили като форма на контрол върху собствените лични данни.

Настройките по подразбиране предполагат изначално съгласие с определени базови правила за обработка на личните данни на потребителите, заложи от съответните браузъри, смартфони, приложения и социални мрежи. След инсталацията на съответното приложение/браузър или при регистриране на профил за социалната мрежа/смартфона потребителите, които желаят да ограничат обхвата на обработката, следва да променят съответните настройки, доколкото е възможно. Съмнително е дали предоставянето на километрични общи условия при инсталацията (които в огромен процент от случаите се игнорират от средностатистическия потребител), част от които уреждат въпроса за обработката на личните данни, или неизвършването на определени действия (непроменяне на настройките за сигурност), представлява валидно съгласие. Въвеждането на отделен механизъм за даване на съгласие, например при първото стартиране на приложението/устройството/уебсайта, при който администраторът на лични данни може да информира подробно крайния потребител и да му даде възможност за информиран избор, гарантира в много по-голяма степен, че предоставеното съгласие ще бъде свободно изразено, недвусмислено, конкретно и информирано.

При инсталация/първоначална регистрация обичайно се изискват два вида съгласие - съгласието, изисквано във връзка с въвеждането на информация в устройството и извличането на информация от него, и съгласието, което се изисква като правно основание за предприемане на обработка на различни категории лични данни. Често тези два вида съгласие се събират едновременно, като за целта трябва да е спазено изискването за предоставяне на достатъчна информация на потребителя, както и да има реалната възможност за избор дали да продължи с инсталацията/регистрацията, преди личните му данни да бъдат обработени за пръв път.

Нужно е да се изтъкне, че дори съгласието да отговаря на всички елементи от законовата дефиниция, то не може да послужи за законно основание за непропорционални цели на обработка. Така например недопустимо би било постоянно да се използват данните за местонахождение и да се предоставят на всички контакти на потребителя – такива практики са популярни сред приложения за запознанства, които разчитат на настройките за местонахождение на потребителите, за да ги свързват един с друг. В някои случаи обаче такива приложения продължават да предоставят информация в реално време за разстоянието между устройствата им. Подобна беше и вече преустановената практика на Facebook да информира всички „приятели“ на потребителя дали в даден момент ползва уебсайта/мобилното приложение от настолен компютър или от мобилно устройство.

б) Използване на Cookies.

Бисквитките (кукита / cookies) са малки текстови файлове, които се запазват на устройството на потребителя при посещаването на даден уебсайт. Те позволяват на уебсайта да запаметява действия и предпочитания на потребителя (като например потребителско име, език, размер на

шрифта и други настройки за показване) за определен период от време или дават възможност за други функционалности.

Бисквитките могат да бъдат както бисквитки на посещения домейн (first party cookies), които се използват за целите на използване на съответния уебсайт, така и бисквитки на трети страни ("third party cookies"), които също използват бисквитки във връзка с услугите си. „Бисквитка на трета страна“ означава „бисквитка“, създадена от администратор на данни, който е различен от оператора на уебсайта, посетен от ползвателя. Такива third party cookies са и един от най-агресивните типове бисквитки - таргетните рекламни бисквитки, които дават възможност да се представят реклами на потребителите, свързани с посещенията от тях сайтове, въвежданите от тях търсения и др. подобни.

На европейско ниво бисквитките се регулират от чл. 5, параграф 3 на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. По силата на последната редакция на тази разпоредба държавите членки са длъжни да гарантират, че съхраняването на информация или получаването на достъп до информация, вече съхранявана в крайното оборудване на абоната или ползвателя, е позволено само при условие, че съответният абонат или ползвател е дал своето съгласие след получаване на предоставена ясна и изчерпателна информация в съответствие с Директива 95/46/ЕО, освен всичко останало и относно целите на обработката, т.е. на европейско ниво съгласието за съхраняване на бисквитки е *opt-in* (съгласието не се предполага, следва да се даде предварително).

Съгласно Становище 4/2012 на Работната група по член 29, седем категории бисквитки могат да бъдат освободени от изискването за информирано съгласие при определени условия, ако не се използват за допълнителни цели. Такива са например „бисквитките“ за идентифициране, използвани за услуги по идентифициране с продължително на една сесия, „бисквитки за сигурност“, насочени към ползвателя, които се използват за откриване на злоупотреби при идентифициране с ограничена продължителност и др.

От друга страна, българската правна уредба по същите въпроси не отразява коректно последните изменения в директивата, като според чл. 4а, ал. 1, т. 2 на Закона за електронната търговия на получателя на услуга на информационното общество трябва да бъде предоставена възможност да откаже съхраняването или достъпа до информацията, но не и да се изиска неговото предварително съгласие. Оказва се, че за съответствие с разпоредбите на българското законодателство е достатъчно доставчикът на услуги на информационното общество да уведоми потребителя при първото му посещение на съответния уебсайт, че на устройството му ще бъдат записвани бисквитки, като от този момент нататък се разчита, че той сам ще ограничи настройките на браузъра си, ако не желае бисквитки на своето устройство, т.е. законодателното решение на национално ниво в България е за *opt-out* (предварително съгласие не се изисква, потребителят има възможност да откаже).

в) Дееспособност - Проблем съгласие деца – очаквани технологични решения от големите ИТ компании;

Според българското право дееспособността, като признато и гарантирано от закона правно качество на физическите лица със свои правомерни действия да учредяват, прехвърлят, придобиват или прекратяват субективни права и задължения, е диференцирано уредена в зависимост от постепенното напредване на тяхната възраст. Законът определя два етапа, предхождащи етапа на пълна дееспособност (пълнолетие):

1) период на малолетие (до 14 години) – в този период лицето е напълно недееспособно. Вместо него правни действия извършват неговите родители или неговите настойници. Съгласно чл. 129, ал. 1 от Семейния кодекс родителите са законни представители на малолетните си рождени или осиновени деца.

Законът не отдава правно значение на волеизявленията на малолетните – така например за договорите, сключени от малолетни, в теорията и практиката се приема, че са нищожни поради липса на съгласие.

В светлината на правната уредба за защита на личните данни, единственият възможен извод, който може да се направи за обработката на лични данни на малолетни, което се основава на тяхното съгласие, е, че е незаконна. С оглед предоставянето на съгласие за обработка на личните данни онлайн, където е обичайно потребителите да са анонимни, се оказва, че едно такова нищожно съгласие представлява сериозен проблем за администраторите на лични данни, които обработват ограничен обем лични данни за целите на дейността си. В тези случаи събирането на допълнителни лични данни би се наложило, единствено за да гарантира, че съгласието на лицата е валидно, а механизмите за доказване на верността на предоставената информация биха представлявали нежелано и ненужно навлизане в личната сфера на лицата – например абсолютно неприемливо разрешение на проблема би било администраторът на лични данни да изисква изпращането на сканирани документи, доказващи възрастта на потребителя. С оглед защитата на търговския оборот в интернет пространството и избягването на обработката на иначе ненужни лични данни, следва да не се допуска събирането на валидно съгласие за обработка на личните данни на малолетните лица да се превръща в самоцел на обработка. Като се отчита спецификата на всеки конкретен казус, е разумно в някои случаи да се приеме, че отговорността за обработката на такива лични данни не тежи единствено върху администратора на лични данни, доколкото родителите на децата имат задължение да осъществяват ефективен контрол върху тях при предоставянето на достъп до съответните устройства – дали чрез ограничаване на достъпа им до определени сайтове или чрез напътстването им при тяхната употреба.

2) период на непълнолетие – от навършени 14 до ненавършени 18 години. През този период лицето е ограничено дееспособно, то извършва действия лично с помощта на попечителско съдействие. Непълнолетните могат да сключват самостоятелно обикновени дребни сделки за задоволяване на текущите си нужди (чл. 4, ал. 2 от Закона за лицата и семейството). Нормата е относително определена, защото предпоставя извършването на преценка за стойността и характера на сделката. Критерият за дребна сделка е фактически и конкретен.

С оглед описания по-горе практически проблем за доказване на валидността на съгласието на малолетните лица за обработка на лични данни, разумно би било да се приеме, че в случаите, в които такава обработка не навлиза сериозно в личния живот на непълнолетния, съгласието би могло да се разглежда като сключване на дребна сделка за задоволяване на текущите нужди. В допълнение следва да се посочи, че законът все пак придава правно значение на сделките, сключени от непълнолетен без спазването на съответните изисквания – така например договорът, сключен при едно такова съгласие, ще поражда правни последици, докато не бъде унищожен по надлежния съдебен ред.

5. Концепцията за „правото да бъдеш забравен“.

Решението на Съда на ЕС от 13.05.2014 г. по случая Google създаде възможност за реализация на правото на достъп и заличаване от страна на заинтересовано физическо лице по отношение на компаниите, предлагащи услугата търсене в интернет (т. н. търсачки), като потвърди, че те попадат в обхвата на понятието администратор на лични данни. Решението още веднъж утвърждава високите стандарти за защита, достигнати с действащата директива, на която се основава. То може да се възприеме като основа за изключително важен напредък по отношение защитата на личното пространство, като затвърждава правата на лицата и в Интернет.

Важността на разглежданите въпроси се свързва и с една от най-важните промени по отношение на правата на гражданите, които са залегнали в модернизиращото се законодателство на европейско ниво, свързани с регламентирането на концепцията за “правото да бъдеш забравен”, която е нов израз на действащото и към момента право на заличаване. Възприетата в предложението на Общ регламент за защита на данните формулировка, по-скоро задава цели и нов стандарт при защита на данните, като очертава активната роля на администраторите-доставчици на онлайн услуги да улеснят субектите на данни при упражняването на техните права. Съществува пряка връзка между правото на заличаване, правото на възразяване срещу обработване на лични данни и възможността за оттегляне на съгласието за обработване. Ефектът, който се очаква от тази регламентация, се свързва

с по-лесен достъп на лицата до информация за обработването. Тази възможност се разглежда и като ефикасен метод за поемане на контрол върху собствените лични данни.

6. Профилиране и автоматизирано вземане на индивидуални решения.

Обработването на големи обеми от данни (Big Data), което става възможно с използването на новите технологии създава различни предизвикателства пред защитата на личните данни и личната неприкосновеност.

Профилирането е форма на автоматично обработване на лични данни, посредством което по специфичен начин отделни субекти на данни, въз основа на свои данни, характерни особености, обичайни навици и т.н., се причисляват към група или профил. За първи път има стремеж да се стигне до легално определение на понятието „профилиране“ в предложението за Общ регламент за защита на данните. Съгласно текста на постигнатия общ подход, то е формулирано по следния начин:

„Профилиране“ означава всяка форма на автоматизирано обработване на лични данни, изразяващо се в използване на тези данни за оценяване на лични аспекти, свързани с физическо лице, и по-конкретно за анализиране и прогнозиране на аспекти, отнасящи се до изпълнението на професионалните задължения, икономическото състояние, здравето, личните предпочитания или интереси, надеждността или поведението, местоположението или движението.

Несъмнено такова обработване поражда правни последици по отношение на лицето и го засяга значително. И въпреки, че европейското законодателство по защита на данните не забранява тази практика, се обръща особено внимание на гаранциите за лицата, обект на профилиране. Действащото законодателство, в частност Директива 95/46/ЕО, без да използва понятието профилиране, регламентира специалните мерки на защита по отношение на лицата в чл. 15. На субектите на данни е предоставено право да не бъдат обект на решение, основано единствено на автоматизирана обработка на данни, имаща за цел да се оценяват някои лични аспекти, свързани с него, като резултатите от работата му, кредитоспособност, надеждност, поведение, и т.н. Изключение от общото правило съществува при изрично посочените условия:

а) когато автоматизираното решение е взето по време на сключването или изпълнението на договор, при условие че молбата за сключване или изпълнение на договора, подадена от съответното физическо лице, е била удовлетворена или че съществуват подходящи мерки за гарантиране на неговите законни интереси, като възможности, които му позволяват да изложи своето мнение; или

б) когато автоматизираното решение е разрешено от закона, който също постановява мерки за гарантиране на законните интереси на съответното физическо лице.

Ключов момент при упражняването на правата от страна на субекта на данни е получаването на достатъчно подходяща информация за логиката на автоматизираната обработка на данни, в това число свързаното с нея профилиране. Даването на съгласие или отказа от съгласие са съществен елемент от поемането на контрол върху собствените лични данни.

7. Очаквано развитие на регулаторната рамка с новия Регламент за защита на личните данни.

На 25 януари 2012 година Европейската комисия представи цялостен пакет за защита на данните, състоящ се от:

- предложение за Регламент относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Общ регламент относно защитата на данните), предназначен да замени Директива 95/46/ЕО;

- предложение за Директива относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването

или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции, както и свободното движение на тези данни, предназначена да замени Рамково решение 2008/977/ПВР.

Целта на Общия регламент за защита на данните е да укрепи правата на физическите лица на защита на личните им данни и да се улесни свободното движение на лични данни в единния цифров пазар.

Съветът на ЕС даде приоритет на постигането на напредък по Общия регламент за защита на данните, постигайки споразумение за общ подход по предложението през юни 2015 г. Към настоящия момент (ноември 2015 г.) в ход са преговорите в тристранен формат между Съвета на ЕС, ЕК и ЕП.

Множество от теоретичните разработки за валидността на съгласието са изрично закрепени в текста на Регламента и неговите мотиви. Според текста на постигнатия общ подход, остава разбирането за съгласието, като недвусмислено изразена воля на субекта на данни. Посочва се, че съгласие следва да се дава изрично по всеки подходящ начин, позволяващ даването на свободно изразено, конкретно и информирано указание за волята на субекта на данни въз основа на потвърждаващо действие от страна на субекта на данни, което да гарантира, че физическите лица съзнават, че дават съгласието си за обработването на личните им данни, включително чрез отбелязването с отметка в поле при посещението на уебсайт в интернет или всякакво друго указание или поведение, което ясно показва, че субектът на данни е съгласен с предложеното обработване на неговите лични данни. Мълчанието или липсата на действие следователно не следва да представлява съгласие.

Съгласието следва да обхваща всички дейности по обработване, извършени за една и съща цел или цели. Ако съгласието на субекта на данни трябва да се даде след искане по електронен път, искането трябва да е ясно, сбито и да не нарушава излишно използването на услугата, за която се предвижда. Когато обработването се извършва въз основа на съгласието на субекта на данни, администраторът следва да носи тежестта на доказване, че субектът на данни е дал съгласието си за операцията по обработване. По-специално, в случай на писмена декларация по друг въпрос с гаранциите следва да се гарантира, че субектът на данни е информиран за това, че дава съгласието си и в каква степен го дава.

За да се гарантира свободното съгласие, следва да бъде разяснено, че съгласието не дава валидно правно основание, когато лицето няма истински и свободен избор и впоследствие не е в състояние да откаже или да оттегли съгласието си, без това да доведе до вредни последици за него. Съгласието не следва да представлява валидно правно основание за обработването на лични данни, когато е налице очевидна неравнопоставеност между субекта на данни и администратора. Такъв по-специално е случаят, когато субектът на данните е в положение на зависимост от администратора, например когато работодателят обработва личните данни на свой служител в контекста на трудово правоотношение. Когато администраторът е публичен орган, може да има неравнопоставеност само при особени операции по обработване на данни, в които публичният орган може да наложи задължение по силата на своите публични правомощия и съгласието не може да се счита за свободно изразено, като се има предвид интересът на субекта на данните.

Предвидената гъвкавост по отношение на публичните органи по никакъв начин не засяга правата на лицата по отношение изискването за наличие на правно основание за обработване на техните лични данни. Нормативно закрепените правомощия и задължения на тези органи следва да включват достатъчно валидни основания за обработване на данните, в съответствие с основните принципи – законност, целесъобразност, необходимост и пропорционалност, както и прозрачността и проследимостта на обработването.

Регламентът съдържа уредба и във връзка с получаването на съгласие от деца на възраст под 13 години – обработката би била законна само, ако съгласието е дадено или разрешено от родителя или попечителя на детето. Все пак се отчита, че администраторът е длъжен да положи „разумни усилия“, за получаване на достоверно съгласие. Съгласно новата уредба въпросът за доказване на валидността на съгласието отново ще е специфичен за всеки конкретен случай. Предвижда се

и въвеждането на образци за специфичните методи за получаването на удостоверимо съгласие. Регламентът не засяга действието на специфичните разпоредби в националното законодателство на държавите-членки относно действителността, сключването или последиците от даден договор по отношение на дете.

Независимо в каква форма се дава съгласието, то е само едно от основанията за обработване на лични данни. Наличието му е препоръчително, но не винаги то е подходящо и в повечето случаи може да се търси като крайна мярка. Пзовавайки се съгласието, като основание за обработване, особено в онлайн среда, следва да се отчитат всички рискове. Съвременното разбиране за защита на личните данни се свързва с предварителната и задължителна, съгласно българското законодателство, оценка на въздействието. Подходът, основан на риска е ключов елемент и от новата правна рамка, като процесът свързан с него, освен всичко, изисква и точна преценка на подходящите основания за обработване на данни.

Когато става въпрос за изразяване на съгласие онлайн, все пак не могат да се очакват абсолютно конкретни законодателни решения. Правната регламентация винаги ще е в положение да следва и догонва бурното технологично развитие. Стремeжът на създателите на нови нормативни актове е те да останат максимално технологично неутрални, да очертават принципи и да определят стандарти, с оглед желанието те да действат в по-продължителен период от време. Поради това, ролята на надзорните органи в областта на защитата на личните данни и неприкосновеността не се изразява в даването на технически и технологични решения. Тази дейност остава в полето на креативността на компаниите, доставчици на информационни и онлайн услуги. За надзорните органи остава нелеката задача да извършват анализ и преценка на съответствието на предложените технологични решения с принципите и целите на законодателството в областта на защитата на личните данни.

Единственото решение, за справяне с предизвикателствата при обработване на данни в онлайн среда, което съществува към момента, се изразява в изграждането на доверие – доверие между администратора и субекта на данни. Постигането на баланс в тези взаимоотношения значително ще повиши ползите и за двете страни, като от една страна ще се задоволят важни бизнес интереси на доставчиците на услуги, а от друга – ще нарасне тяхното търсене в резултат на доверието на отделните потребители, чиито данни са обект на обработка. Информираното съгласие е един от възможните начини за постигането на тази цел.

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАНИИ ПРИ ПОЛЗВАНЕ НА „ОБЛАЧНИ“ (CLOUD) УСЛУГИ

адв. Десислава Кръстева

Десислава Кръстева е адвокат с опит в областите електронна търговия и интернет право, телекомуникационно право, защита на личните данни, договорно право, дружествено и търговско право. Член е на Софийската адвокатска колегия и на Центъра по право на информационните и комуникационни технологии към Фондация „Право и Интернет“. Автор е на многобройни доклади и становища по прилагането на европейската правна рамка, свързана с информационните и комуникационни технологии, електронното правителство, защита на личните данни, електронни съобщения, електронна търговия, електронни подписи, електронно здравеопазване и др.

Така наречения ‘cloud computing’ („облачни“ услуги) съставлява набор от технологии и разнообразни модели на предоставяне на услуги с основен фокус върху Интернет-базираното използване и предоставяне на технологични приложения, възможности за обработване на информация и пространство за съхраняването ѝ. „Облачните“ услуги често се представят като една от най-значимите технологични революции в последните години. Същите тези „облачни“ услуги, обаче, могат да се разглеждат не толкова като технологична революция, а като естествено продължение на развитието на добре познати класически технологични услуги.

Да се даде ясна и изчерпателна дефиниция на „облачните“ услуги е едва ли не невъзможно, а в голяма степен и ненужно. Най-специфичното за тях е именно техният комплексен, динамичен и разнообразен характер; гъвкавостта, с която се комбинира разнообразен набор от технологични решения и ресурси, за да се отговори на специфичните нужди на конкретен ползвател (клиент). Друга специфична характеристика на „облачните“ услуги е, че независимо от техните конкретни технологични компоненти, те поставят сходни правни предизвикателства в сферата на защитата на личните данни. Независимо дали говорим за „облачни“ услуги, предоставяни под формата на инфраструктура (IaaS, Cloud Infrastructure as a Service), на софтуер (SaaS, Cloud Software as a Service) или на платформа (PaaS, Cloud Platform as a Service), или за каквито да е други нови разновидности или комбинации от вече познати типове „облачни“ услуги, пред техните ползватели стои въпросът с осигуряване защитата на информацията им, в това число и на личните данни.

За целите на настоящото кратко изложение е важно да се подчертае, че предмет на разглеждане са само и единствено „облачни“ услуги/ технологии, предоставяни от външен доставчик. Доколкото при т. нар. „частни“ облаци, контролът и върху техническите ресурси (оборудването), и върху самата информация, която се обработва и съхранява на тях, е съсредоточен изцяло в конкретно дружество (администратор на данни), то липсват специфични правни предизвикателства, които да налагат по-различен подход от обичайните мерки за защита на данните. По-отношение на всички „облачни“ услуги, при които е налице под каквато и да е форма участието на външен доставчик, обаче, възникват редица правни въпроси, които следва да бъдат решени, за да се спази приложимото в ЕС законодателство.

1. Предизвикателства при предоставянето на „облачни“ услуги

1. Външен доставчик

Едно от най-съществените предимства при ползване на „облачни“ услуги е възможността на относително ниска цена да се гарантира високо ниво на технологични мерки за защита на информацията. Днес пазарът на „облачни“ услуги е високо конкурентен и не липсват реномирани

професионални доставчици на такива услуги, които разполагат с големи дейта центрове, в които се използват най-новите и усъвършенствани технологични мерки за защита на информация. От гледна точка физическа и технологична защита несъмнено тези доставчици предлагат възможно най-високото качество и дават възможност на своите клиенти да се възползват от едно изключително ниво на информационна сигурност, за многократно по-ниска цена от тази, която би била необходима, за да приложат същите технологии и защита локално на свои собствени сървъри, инфраструктури и платформи.

Същевременно използването на външен доставчик неминуемо намалява контрола на ползвателя върху обработваните от него данни и съответно върху тяхната защита. От правна гледна точка в резултат на достъпа и контрола, който има върху предлаганите от него услуги, инфраструктура, платформи и др. под., доставчикът на „облачни“ услуги се явява обработващ данните на ползвателя на услугата. Така, на практика, при всяко ползване на „облачни“ услуги компаниите предоставят данните на трети лица (доставчиците на „облачни“ услуги) и им възлагат да извършват определени действия по обработването им от тяхно име.

Много често тази специфика на „облачните“ услуги се пропуска или пренебрегва от администраторите на лични данни, тъй като официално достъп до данните имат само те с персонални пароли за достъп; осигурява им се проследимост на хронологията на достъпа и процесите с данните и не се извършва възлагане на конкретни задачи по обработване на тяхната информация в „облака“ към доставчика. Самият физически достъп до, поддръжката на и/или контролът върху оборудване, през което преминават лични данни или на което се съхраняват такива, обаче, може да се разглежда като обработване на личните данни, тъй като дори и самото съхраняване на данни е форма на обработване по смисъла на закона.

С други думи, ако „облачни“ услуги се ползват за целите на съхраняване или друга форма на обработване на лични данни, то:

1.1. Клиентът извършва трансфер на лични данни към лице, обработващо от негово име личните данни, а именно към доставчика на „облачната“ услуга;

1.2. Отношенията между клиента и доставчика, свързани с обработването на личните данни, следва да бъдат уредени в съответствие с изискванията на закона като отношения между администратор и обработващ, т.е. писмено да бъдат уредени задълженията на обработващото данните лице по защита на личните данни;

1.3. Клиентът като администратор на личните данни носи отговорността за защитата на тези данни с всички произтичащи от това задължения.

2. Международно-правен елемент

Към настоящия момент водещите доставчици на „облачни“ услуги са големи мултинационални компании. Този тип компании предлагат услугите си в цял свят; изграждат големи дейта центрове, в които се съхранява информацията на клиенти от различни държави; използват едно дружество за чисто търговските си отношения с клиентите, докато контрола върху самите дейта центрове е в друго дружество и т. н. Това внася международно-правен елемент в отношенията между клиентите и доставчиците на „облачни“ услуги и обуславя редица усложнения, свързани със защитата на данните, доколкото тяхното обработване се оказва предмет на уредба от различни юрисдикции.

Така на практика, ползването на „облачни“ услуги много често е свързано с необходимостта да се спази законодателството, свързано със защитата на личните данни при трансгранични трансфери. Допълнителен елемент на усложнение възниква в случаите, когато доставчикът е под юрисдикцията на трета страна, т.е. страна извън ЕС и/или ЕИП, а клиентът е лице от ЕС и/или ЕИП. В тези случаи клиентът е необходимо да предприеме допълнителни мерки, за да се гарантира, че доставчикът ще гарантира адекватно, съобразно европейските изисквания, ниво на защита на личните данни. За администратор, който извършва трансфери на лични данни към трети страни възникват и определени допълнителни административни задължения като уведомяване на съответния орган по защита на личните данни в неговата страна и др. под.

3. Подизпълнители

Друга типична специфика за дейността на доставчиците на „облачни“ услуги е използването на голям брой подизпълнители в различни юрисдикции. С цел оптимално използване на технологичните ресурси информацията динамично се прехвърля от едни сървъри на други, разположени в различни дейта центрове на различни локации и под контрола на различни лица (подизпълнители). В някои случаи подизпълнителите да лица от същата корпоративна група като основния доставчик, с който клиентът има договор, но в други се ползват и външни за доставчика подизпълнители. Нещо в повече, с оглед минимизиране на разходите по предоставяне на такива услуги голям процент от подизпълнителите са установени на територията на трети за ЕС и ЕИП страни.

При класическия модел на предоставяне на „облачни“ услуги процесите по промяна на физическото местоположение на оборудването, използвано за съхраняване на информацията и смяната и/или ангажирането на подизпълнителите на доставчика се случва без знанието и извън контрола на клиента. Този класически модел на предоставяне на „облачни“ услуги, обаче, влиза в пряко противоречие с основните задължения на европейските администратори на лични данни, тъй като не позволява идентификация на обработващите данните лица, проследимост и контрол върху тяхната дейност, нито осигуряване на адекватно ниво на защита на личните данни в трети юрисдикции съобразно европейското законодателство.

4. Други предизвикателства

Към настоящия момент липсва специфична уредба, насочена конкретно към „облачните“ услуги. Те са предмет на общата уредба. Всъщност, подобно на опита да се даде изчерпателна дефиниция на „облачните“ услуги, една по-детайлна и специална уредба за същите вероятно би била или твърде непрецизна, или неактуална още от самото ѝ създаване, заради многообразието от услуги, влизащи под общото название „облачни“ услуги и динамичните темпове на развитие.

Липсата на детайлна и специална уредба на „облачните“ услуги не е необходимо да се разглежда като пропуск на законодателя. Всъщност прекомерното регулиране на пазара и създаването на казуистична нормативна уредба би могло да има далеч по-негативно въздействие, от приложението на по-обща, технологично неутрални правила, дори и при създаването на последните „облачните“ услуги да не са съществували.

Същевременно, обаче, съществува определена нагласа, че липсата на специална уредба и необходимостта да се съблюдават общите принципи и правила, затруднява предлагането и ползването на „облачните“ услуги. Нерядко „остарялата“ уредба, непригодена към специфичните характеристики на „облачните“ услуги се посочва като основна пречка пред развитието им или като основно затруднение за участниците на този пазар (клиенти и доставчици). Особено осезаема е тази тенденция в сферата на защитата на личните данни.

Действително сега действащите правила по защита на личните данни в ЕС датират от 1995 г., момент, в който „облачните“ услуги не са съществували. В допълнение, тези правила на практика изключително формални и ограничителни в контекста на споменатия по-горе интернационален пазар, при който географското положение на данните не е от съществено значение. В тази връзка възниква въпросът, доколко една по-нова и специално насочена към „облачните“ услуги уредба би облекчила предоставянето и ползването им и би преодоляла настоящите сочени за остарели и ограничителни правила.

II. Тенденции при трансферите на лични данни към трети страни

1. Трансграничен поток на данните

Технологично пред движението на данните днес няма ограничения. За крайния клиент технологично няма значение в коя точка на света се съхранява информацията, която той използва, нито къде се намира самия той, нито през колко юрисдикции същата преминава.

Например: Българско дружество – клиент на международен реномиран доставчик на „облачни“

услуги, сключва договор с ирландско дружество, което е част от корпоративната група на този доставчик. „Облачните“ услуги към българския клиент се предоставят основно чрез дейта центрове – един в Германия и друг в Румъния, които са съответно под контрола на немско и румънско дружество от корпоративната група на доставчика. За част от услугите, обаче, се ползват съоръжения в САЩ. В допълнение, част от поддръжката на съоръженията във всички тези страни и на предоставяните услуги, се извършва дистанционно от подизпълнители, които са извън корпоративната група на доставчика и извършват дейността си от Индия, Китай и Виетнам. Поддръжката на услугите им е възложена не пряко от ирландското дружество, което има договор с българския клиент, а от американското дружество. То има договор с китайска компания, която от своя страна превъзлага част от дейностите към подизпълнители в Индия и Виетнам. В допълнение, няколко месеца след сключване на договора доставчикът взема решение да премести предоставянето на услугите от немския и румънския дейта център, към дейта център в Унгария, и т. н., и т. н.

От технологична гледна точка клиентът би могъл да ползва услугите в пълен комфорт, без каквото и да е забавяне независимо, че са намесени множество юрисдикции. Нещо повече участниците в тази схема могат динамично да се променят без неговото знание и това по никакъв начин няма да се отрази на осезаемото за клиента качество на услугите. Всъщност това е един класически пример за механизъм, по който могат и се предоставят „облачни“ услуги.

От правна гледна точка, обаче, както вече посочихме преминаването на информацията (в това число лични данни) през множество юрисдикции е реално серия от трансфери на лични данни. И ако технологично това може да се осъществява все по-бързо и лесно, то по отношения изискванията за защита на личните данни тенденцията изглежда ориентирана в обратната посока. Законодател, институции и дори физическите лица, чиито данни се обработват, обръщат все по-голямо внимание и отдават все по-голямо значение на трансграничното движение.

2. Краят на Safe Harbor

Ключови в това отношение са две скорошни събития. Преди всичко, в края на 2015 година, в резултат на решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело C-362/14 един от инструментите за трансфер на лични данни към САЩ, а именно т.нар. решение за Safe Harbor, бе обявен за незаконен и съответно отменен. Това наложи всички субекти, които се ползваха с разрешенията и гаранциите на този инструмент за трансфери на данни от територията на Европейския съюз (ЕС) към САЩ, да преосмислят механизмите и основанията си за тези трансфери.

Прекият ефект от това решение е необходимостта от бързи промени в използваните инструменти за трансфер на лични данни от клиенти и доставчици на „облачни“ услуги, т.е. бързо преуреждане на отношенията между тях, ако са разчитали на Safe Harbor. Далеч по-интересни са, обаче, самите мотиви на това решение, които сякаш повдигат фундаменталния въпрос относно ефективността на действащите инструменти за трансфери на лични данни. Ако същите се превърнат в трайна практика на СЕС и се започнат да се прилагат последователно и при други случаи на трансфери на лични данни към трети страни Safe Harbor няма да е единственият инструмент, който е негоден да осигури целеното от ЕС адекватно ниво на защита на личните данни трансферирани към трети страни. Това на практика би довело до радикални промени в механизма, по който се уреждат трансферите на лични данни.

Известно е и е отбелязано в решението, приложението на принципите на Safe Harbor в САЩ може да бъде ограничено, ако това е необходимо за целите на националната сигурност, обществен интерес или за да се спазят нормативни изисквания или ако е предвидено в закон, наредба, прецедент, които влизат в конфликт с тях. Съдът подчертава, че тези изисквания „имат приоритет над принципите на Safe Harbor и поради това самосертифициралите организации в САЩ ... са задължени да не зачитат принципите (*на Safe Harbor*) без каквито и да е ограничения, ако те (*принципите*) са в конфликт с тези изисквания“. Въз основа на тази констатация, наред с други аргументи и в контекста на наличната информация, че „американските власти могат да имат масов и несистематизиран достъп до личните данни на населението, живеещо на територията на Съюза“, СЕС отменя решението за Safe Harbor.

Тази констатация, обаче, напълно валидна и за останалите налични инструменти за трансфер на лични данни към трети страни като стандартните договорни клаузи и дори за бъдещи такива като обвързващите корпоративни правила (Binding Corporate Rules). Без значение кой от тези инструменти се прилага, е обективно невъзможно чрез него да се преодолеят задължителните норми, установени в местното законодателство на третата държава, към която се извършва трансфер на лични данни. Получателят на данните в третата страна, независимо колко е добросъвестен и какви усилия полага за защитата на данните е безсилен пред разпорежданията на местните компетентни органи.

Така на практика става все по-очевидно, че опитът с договорни клаузи или други „soft-law“ инструменти да се гарантира желаното от ЕС „адекватно ниво на защита на личните данни“, трансферирани към държава, чието законодателство не гарантира такова „адекватно ниво на защита“, е обречен на неуспех и е по-скоро в сферата на добрите пожелания.

Затрудненията, свързани с изпълнението на европейските изисквания за осигуряване на „адекватно ниво на защита на личните данни“ във всяка една юрисдикция, към която те се трансферират, е добре познат на големите международни доставчици на „облачни“ услуги. За да се намали административната тежест и да се избегнат или поне да се намалят трансферите на лични данни към трети страни, някои от тези доставчици са изградили дейта центрове на територията на ЕС, предназначени да обслужват преди всичко европейските клиенти. Едно друго относително скорошно събитие, обаче, заслужава по-специално внимание.

3. „Бягство“ от националното законодателство на доставчика

През ноември 2015 г. бе оповестена новината, че американска мултинационална компания, която е и един от водещите доставчици на „облачни“ услуги в света, изгражда нов дейта център в Германия, който ще бъде недостъпен за американските власти. Любопитното тук не е това, че се изгражда дейта център в Германия, вероятно почти всеки голям доставчик има такъв център в Германия, а механизмът, чрез който се този доставчик се стреми към пълното елиминиране на възможността американските власти да достъпват информацията, съхранявана в този дейта център. За целта самият дейта център ще бъде под контрола и ще се управлява от местно дружество, което е извън корпоративната група на доставчика. Така на практика доставчик на услугите за европейските дружества ще бъде не американската мултинационална компания, а немско дружество без каквото и да е международно участие, по отношение на което американските власти нямат възможност да прилагат американското законодателство. Макар да се използват технологиите, ноу-хау и стандарти за качество изградени от американската компания тя се отказва от контрола върху съоръженията и предоставянето на услугите, за да се гарантира, че американските власти няма да имат възможност да я принудят да им съдейства и да им предоставя достъп информацията на европейски клиенти.

Това събитие вероятно сочи още една тенденция, която е възможно да се развие в бъдеще. Не само трансфера (физически към сървъри) на данни извън държави от ЕС и ЕИП към трети страни би могъл да доведе до липса на „адекватно ниво на защита“ на тези данни и да позволи на чуждестранни власти да осъществяват достъп до тях, а самият факт, че доставчик на „облачните“ услуги е чуждестранно лице, което е субект на правото на трета страна или дори е местно лице, което обаче е част от корпоративната група на такова чуждестранно лице. За да се разбере по-добре тази възможност е необходимо да се посочи, че в законодателството на определени държави съществуват разпоредби, които задължават местните дружества да им съдействат и да им предоставят информация, която е под контрола на техни дъщерни дружества установени в други държави. Така например едно американско дружество, което държи определен процент от капитала на едно немско дружество би могло да бъде задължено от американските власти да им окаже съдействие, за да могат те да достъпят информация, която е под контрола на немското дружество.

4. Остаряло ли е законодателството и това ли е проблемът, пред който са изправени „облачните“ услуги

Очертаните по-горе тенденции сочат, че към момента е трудно да се предвиди как ще се развият моделите на предоставяне на „облачни“ услуги в бъдеще. От една страна е факт, че

сегашната уредба в ЕС налага сериозни изисквания и ограничения пред ползването на такива услуги с оглед задължението на клиентите като администратори на лични данни да осигурят и гарантират адекватното ниво на защитата на личните данни. От друга страна, обаче, облекчаване на тези изисквания би означавало отказ на ЕС от поставената от него цел да се гарантира адекватно ниво на защита на личните данни, което изглежда малко вероятно контекста на решението на СЕС за Safe Harbor. В допълнение самият пазар поставя своите изисквания – клиентите искат да се възползват от предимствата на „облачните“ услуги, а международните доставчици искат да предложат услугите си на платежоспособния европейски пазар и съответно търсят решения, които ще направят техните услуги достъпни и привлекателни за клиентите.

Макар примерите по-горе да са фокусирани основно върху конфликта в концепциите за защита на личните данни на САЩ и ЕС, то идентифицираните проблеми са общовалидни и важат за трансферите на данни към която и да е трета страна, която не осигурява „адекватно“ спрямо европейските изисквания ниво на защита на личните данни. Единствената причина първите проявления тези проблеми да са свързани с американски компании е изключително развитият ИТ сектор в САЩ и интензивните икономически отношения между САЩ и ЕС. Без значение къде е установен доставчикът на „облачни“ услуги, Китай, Индия, Русия, Япония, Турция, Виетнам, Южна Африка и т.н., и т.н., ако това е трета на ЕС страна и той и европейските му клиенти ще са изправени пред предизвикателството да осигурят адекватно ниво на защита на данните в юрисдикцията на трета страна.

Един по-задълбочен анализ на правната уредба и на идентифицираните затруднения пред предлагането и ползването на „облачни“ услуги позволява да се твърди, че всъщност основният проблем не се състои в „остаряла“ или „липсваща“ нормативна уредба, а в противоречия на концептуално ниво между правните системи на суверенни държави. В този смисъл едно обновяване на правната уредба фокусирано върху технологичните особености на „облачните“ услуги реално не би могло да преодолее набелязаните проблеми.

III. Изисквания приложими към защитата на личните данни в „облака“

1. Нормативна уредба и помощни инструменти за уреждане на отношенията

Както бе посочено по-горе, макар да липсва подробна специална уредба относно „облачните“ услуги, то далеч не може да се твърди, че липсват правила за защитата на личните данни в „облака“. Към „облачните“ услуги с пълна сила се прилагат общите правила относно защитата на личните данни.

Дейността, свързана с предоставянето и ползването на „облачни“ услуги на национално ниво в България се регулира от множество разнообразни нормативни актове, включващи Закона за защита на личните данни, Закона за електронната търговия, Търговския закон, Закона за задълженията и договорите, както и от специалното секторно законодателство (Закон за електронните съобщения и др.). На европейско ниво понастоящем все още е приложима Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.

Съществуват и редица международни документи, приложими в сферата като напр. Насоки за стандартни европейски SLA (т.е. споразумения за ниво на качество на услугата при предоставяне на „облачни“ услуги (Cloud Service Level Agreement Standardization Guidelines), както и различни стандарти и ръководства на организации като ENISA, NIST, ISO/IEC7. Тези документи могат да са в помощ както на доставчиците, така и на ползвателите на „облачни“ услуги при уреждане на отношенията им.

В допълнение, през ноември 2012 г. Работната група по чл. 29 от Директивата за защита на личните данни прие становище (Становище №05/2012) относно „cloud computing“. Работната група по чл. 29 е консултативен орган и няма законодателни правомощия. Издаваните от нея становища имат тълкувателен характер и отразяват възгледите на европейските органи по защитата на личните данни относно прилагането на нормативната уредба. В тази връзка, набелязаните в Становище

№05/2012 изисквания следва да бъдат съобразени, доколкото не противоречат на императивни норми на местното законодателство на съответните администратори.

2. Мерки за защита на личните данни в „облака“

В Становище №05/2012 се подробно разяснява какви конкретни действия и мерки е необходимо да предприеме един администратор, използващ „облачни“ услуги, за да се счете, че съблюдава изискванията на уредбата относно личните данни. Същите са базирани основно на конструкция, при която отношенията „клиент-доставчик“ са отношения между „администратор и обработващ“. Подчертава се, обаче, че е възможно в определени случаи доставчикът на „облачни“ услуги да действа и като администратор, ако обработва допълнително лични данни предоставяни му от клиента за свои собствени цели.

Сред най-съществените изисквания, набелязани от Работната група по чл. 29 могат да се посочат следните:

- Клиент-администратор: Клиентът на „облачни“ услуги носи отговорност за защитата на личните данни, които се обработват чрез тези услуги като администратор на лични данни. Поради това клиентът е необходимо да избере доставчик, който гарантира спазването на европейското законодателство за защита на личните данни и това да бъде отразено в адекватни договорни гаранции и задължения.

- Подизпълнители: В случай, че доставчикът ползва подизпълнители е необходимо да се гарантира, че на тях ще им бъдат вменени задължения по защита на личните данни, които кореспондират със задълженията вменени от клиента към доставчика. Такива подизпълнители могат да се ползват само със знанието и съгласието на клиента, който трябва да разполага с информация идентифицираща всеки един от тези подизпълнители. В допълнение, клиентът е необходимо да може по всяко време да изиска преустановяване ползването на определен подизпълнител по отношение на предоставяните му услуги.

- Прозрачност: Клиентът трябва да разполага с пълна информация относно релевантните за защитата на данните аспекти и по-конкретно за всички подизпълнители, за всички места (локации), на които може да се съхранява негова информация (особено ако са извън ЕС/ЕИП), за прилаганите от доставчика технически и организационни мерки за защита на данните. В допълнение клиентът следва да информира физическите лица, чиито данни обработва, за факта на предоставяне на данните им към обработващи данните трети лица и за тяхното местоположение.

- Целево обработване на данните: Клиентът трябва предприеме мерки, с които да се гарантира, че личните данни няма да бъдат обработвани от доставчика и/или неговите подизпълнители за допълнителни цели, извън възложените им от него самия.

- Заличаване на данните: Необходимо е да се гарантира, че личните данни се заличават незабавно след постигане на целите за обработването им.

- Договорни механизми за защита: Договорът между доставчика и клиента е необходимо да е писмен и да предвижда ефективни мерки и механизми за защита на данните с адекватна отговорност на доставчика в случай на неизпълнение.

- Технически и организационни мерки за защита: Договорът е необходимо да съдържа детайлно описание на техническите и организационните мерки за защита на данните, които доставчикът ще прилага.

- Достъпност на данните: Достъпът до данните трябва да е ограничен единствено до надлежно оторизирани лица. Същевременно клиентът следва да си гарантира навременен и надежден достъп до данните.

- Интегритет на данните: Необходимо е да се гарантира интегритетът на данните и по-конкретно, при ползване на услугите същите трябва да са защитени срещу неоторизирано или случайно изменение или заличаване.

- Поверителност: Доставчикът, неговите служители, неговите подизпълнители, както и техните служители е необходимо да бъдат обвързани със задължение да пазят поверителността на данните и да не ги разкриват на трети лица.

- Подсигуряване на възможността лицата, чиито лични данни се обработват да упражняват всички свои права по отношение на тези данни: Доставчикът е необходимо да бъде обвързан от задължения за съдействие на клиента с оглед упражняването на правата на физическите лица, чиито данни се обработват (напр. правото им на достъп и корекция на данните).

- Преносимост/ Оперативна съвместимост: Клиентът е необходимо да си гарантира, че има контрол върху своята собствена информация и включените в нея лични данни. Този контрол включва и възможността при прекратяване на отношенията си с доставчика клиентът да има възможност да прехвърли информацията към друг доставчик или на свои собствени съоръжения. Тази възможност практически би могла да бъде ограничена или дори напълно блокирана, ако доставчикът не ползва стандартни формати за обработване и съхраняване на информацията или интерфейсите му не са оперативни съвместими с интерфейсите, използвани от клиента или от новите му доставчици на „облачни“ услуги.

- Контрол и отчетност/ Одити: В отношенията между клиент и доставчик е необходимо да се предвидят ефективни механизми за контрол от страна на клиента към доставчика за спазването на изискванията за защита на личните данни.

- Осигуряване на адекватно ниво на защита на личните данни при трансфери към трети страни: В случай, че ползването на услугите е свързано с трансфер на данните към трети страни, то е необходимо в договорните отношения между клиент и доставчик да са уредени и конкретни мерки за осигуряване на „адекватно“ съобразно европейското законодателство ниво на защита. Това може да стане чрез включване на стандартните европейски договорни клаузи или по друг начин.

- Други.

В заключение въз основа на набелязаните по-горе конкретни изисквания може да се твърди, че към този момент за европейските администратори използването на „облачни“ услуги, предоставяни от международен доставчик, който не е установен на територията на ЕС/ЕИП или дори и да е установен на територията ЕС/ЕИП използва подизпълнители в трети страни или услугите му по друг начин предполагат трансфериране на информацията на клиентите към трети страни, е свързано със значителни затруднения. Такива клиенти е необходимо да положат значителни усилия, за да проверяват и контролират дейността на доставчика си и за да уредят детайлно отношенията си него по изисквания от европейското законодателство начин. Дори и след тези усилия, обаче, съществува риск с личните данни да бъде злоупотребено, до тях да бъде осъществен неправомерен от гледна точка на европейското право достъп и правата на физическите лица да бъдат накърнени. Този риск стои дори и при избор на реномиран и добросъвестен доставчик. Това от своя страна означава и риск от ангажиране отговорността на клиентите-администратори на лични данни и генерално поставя под въпрос възможността им да ползват подобни услуги.

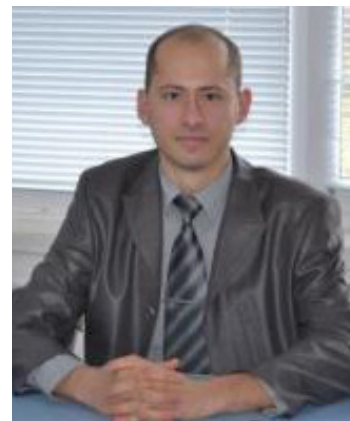
ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА МРЕЖОВИ СКАНИРАЩИ КИБЕРАТАКИ С ИЗГРАДЕНА ХИБРИДНА ЗАЩИТНА СТЕНА

проф. д-н инж. Борислав Беджев и ас. д-р инж. Петър Боянов

Проф. д-н инж. Борислав Беджев е заместник-декан на Факултета по технически науки на Шуменския университет "Епископ К. Преславски". Член е на асоциация „Институт на Инженерите по Електротехника и Електроника“ (IEEE). Борислав Беджев е професор по „Комуникационни мрежи и системи“. Автор и съавтор е на повече от 120 научни публикации в областта на теория на сигналите, криптологията и защитата на информацията в комуникационно-информационните мрежи.

Ас. д-р инж. Петър е преподавател в катедра „Комуникационна и компютърна техника“ на Факултета по технически науки на Шуменския университет "Епископ К. Преславски". Член е на асоциация „Институт на Инженерите по Електротехника и Електроника“ (IEEE). Петър Боянов е доктор по научна специалност „Комуникационни мрежи и системи“. Автор и съавтор на повече от 30 научни публикации в областта на изграждането на компютърни мрежи и хибридни защитни стени срещу съвременни видове кибератаки.

Анотация: С навлизането на новите технологии повечето от извършените киберпрестъпления са базирани на слаби места и уязвимости в компютърните мрежи и системи. Злонамерените извършители постоянно намират нови начини, с които да заобиколят приложените защитни механизми. Основната цел на киберпрестъпника е да осъществи сканиране на машината на хоста с цел получаване на важна потребителска информация, която ще му помогне да получи отдалечен достъп до информационните ресурси на стартираната операционна система. Съвременните кибератаки причиняват огромни и непоправими щети и вреди като изтриване на конфиденциални електронни данни и файлове, несанкциониран електронен трансфер на парични средства, следене на цялата кореспонденция в социалните мрежи на потребителите и т.н.

Ключови думи: Кибератаки, Киберпрестъпници, Компютърна и мрежова сигурност, Мрежови атаки, Хибридна защитна стена, Уязвимост.

1. Увод

Повечето извършени киберпрестъпления са базирани на слаби места и уязвимости в компютърните системи и мрежи. Благодарение на своите задълбочени познания в компютърните технологии повечето киберпрестъпници намират начин да приложат и експлоатират опасни злонамерени компютърни и мрежови атаки, които могат да причинят непоправими щети на ресурсите на компютърните мрежи [1], [21].

В научните среди са публикувани много източници, които анализират и описват различните видове кибератаки [20]. Поддържането на сигурно ниво на една компютърна система срещу различни видове кибератаки е проблем за всички потребители. Всеки ден кибератаките причиняват щети като открадване на електронни документи за самоличност, неоторизирано електронно теглене и прехвърляне на пари [10], злонамерено проникване в компютърни системи за кражба на конфиденциална информация, инсталиране на шпионски програми, които да следят всяка дейност на потребителя при влизането му в INTERNET, изпращане на злонамерени писма със специални скрипт линкове по електронната поща, целящи да бъдат отворени от потребителя, за да може след това извършителят да получи отдалечен достъп до машината на своята жертва и др [2], [22].

2. Изложение

Повечето софтуерни компании продължават да изграждат все по-големи защитни механизми, които да предотвратят нежелани пробиви в софтуерния код. Въпреки всички изградени механизми киберизвършителите успяват да намерят уязвимост дори и в най-новите софтуерни програми и операционни системи. След извършения сравнителен анализ на кибератаките се установи, че мрежовите сканиращи кибератаки се характеризират с голямо бързодействие и причиняват най-много непоправими щети на своите жертви. Следователно е необходимо да се проектира и изгради съвременни хибридни защитни стени за защита от мрежови сканиращи кибератаки [3], [9], [10], [22].

Хибридната защитна стена представлява най-съвременното и ефективно средство за борба с несанкционирания достъп до ресурсите на компютърните системи и мрежи. Хибридната защитна стена следи състоянието на всяка входяща или изходяща мрежова връзка и проверява за наличие на следящи аналитични уеб платформи, които събират различна потребителска информация в INTERNET пространството [4], [5], [6].

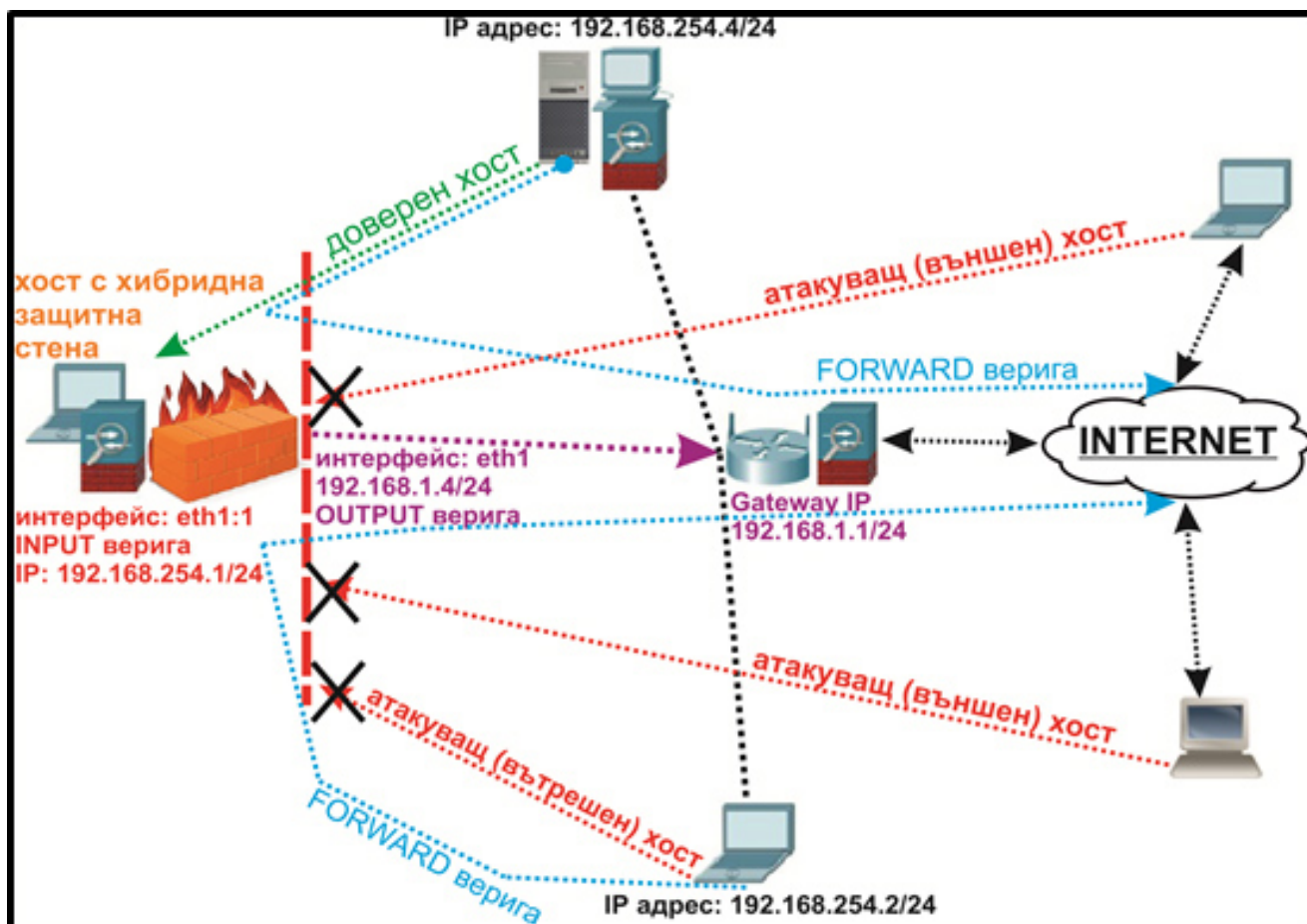
Изградената хибридна защитна стена е съставена от защитна стена с филтриране на пакети, динамична защитна стена с цялостно инспектиране, защитната стена с приложен шлюз, защитна стена с преобразуване на мрежови адреси (NAT), персонална защитна стена и хост-базирана защитна стена. По този начин се осигурява пълна защита на хоста от злонамерени мрежови кибератаки [7], [17], [18].

Хибридната защитна стена служи за защита на информационните ресурси на Центъра за дистанционно обучение (cdo.shu.bg) и уеб страницата на Факултета по технически науки (ftn.shu.bg) при Шуменски университет „Епископ Константин Преславски“.

Като основа на разработената хибридна защитна стена са използвани 20 скрипта. Направен е сравнителен анализ на характеристиките и функциите на използваните скриптове и за премахване на получените недостатъци е създаден модифициран скрипт, реализиращ хибридна защитна стена в Linux [11], [15] базирана операционна система. Алгоритмът на хибридната защитна стена се състои от основни 3 подалгоритъма и 27 защитни решения. Всеки един от подалгоритмите, както и защитните решения представляват самостоятелни софтуерни скриптове, които имат за цел да противодействат на различни видове злонамерени кибератаки.

3. Експеримент

Изследванията са реализирани в реална университетска локална компютърна мрежа, състояща се от три хоста и един маршрутизатор. На фиг.1 е показан начинът на работа на хибридната защитна стена в локална компютърна мрежа във Факултета по технически науки.

Фиг. 1. Начин на работа на хибридна защитна стена в университетска локална компютърна мрежа

Изследванията с хибридната защитна стена са реализирани с помощта на програми за мрежово сканиране, показващи добри резултати при откриване на отворени портове и мрежови уязвимости. Поради тази причина предложената хибридна защитна стена допълнително е изследвана с всички налични в момента на пазара платени и безплатни мрежови сканиращи програми SuperScan Version 4.1, FreePortScanner Version 3.1.2, Ping Monitor Version 3.5, Ultra Ping Pro, 10-Strike 10-Strike Network Inventory Explorer Version 5.31, Advanced Port Scanner Version 1.3, Colasoft Ping Tool Version 1.2, Network Ping Version 1.2.9.5, Global Network Inventory Version 3.0.0.7, PhatScan 2004, AW Security Port Scanner version 4.61, Nessus (Network Vulnerability Scanner) Version 6.4.3-x64 и Zenmap Version 6.49BETA4 [8], [12], [13], [14], [16], [19]. Основните цели на проведените изследвания са:

1. Да се проверят функционалните възможности на предложената хибридна защитна стена под въздействие на кибератаки от горе изброените мрежови сканиращи програми.
2. Да се направи сравнителен анализ между възможностите на предлаганите на пазара мрежови сканиращи програми.

На фиг. 2 е представено първоначалното зареждане на хибридната защитна стена в Linux базирана операционна система.

```

root@peshoalkido: /home/peshoalkido/Desktop
root@peshoalkido: /home/peshoalkido/Desktop# sh hybrid_firewall.sh
Системните пътища на iptables са:
iptables: /sbin/iptables /usr/share/iptables /usr/share/man/man8/iptables.8.gz
Версията на iptables е: v.1.4.21
Хибридната защитна стена (HYBRID FIREWALL) за защита на електронните ресурси на Центъра за дистанционно обучение - cdo.shu.bg и сайта на Факултета по технически науки - ftn.shu.bg!!!
!!!Версия на скрипта ver.1.1_24.10.2015!!!
Получаване на DNS адреси и записването им във файла /etc/resolv.conf!!!
###Конфигуриране на мрежовите интерфейси!!!##
LOCALHOST_INTERFACE=lo
LOOPHOST_IP=127.0.0.1
FIREWALL_INTERFACE=eth1
FIREWALL_IP=192.168.1.4
GATEWAY_IP=192.168.1.1
UBUNTU_INTERFACE=eth1:1
UBUNTU_IP=192.168.254.1
WINDOWS_IP=192.168.254.2
UBUNTU_INTERFACE2=eth1:2

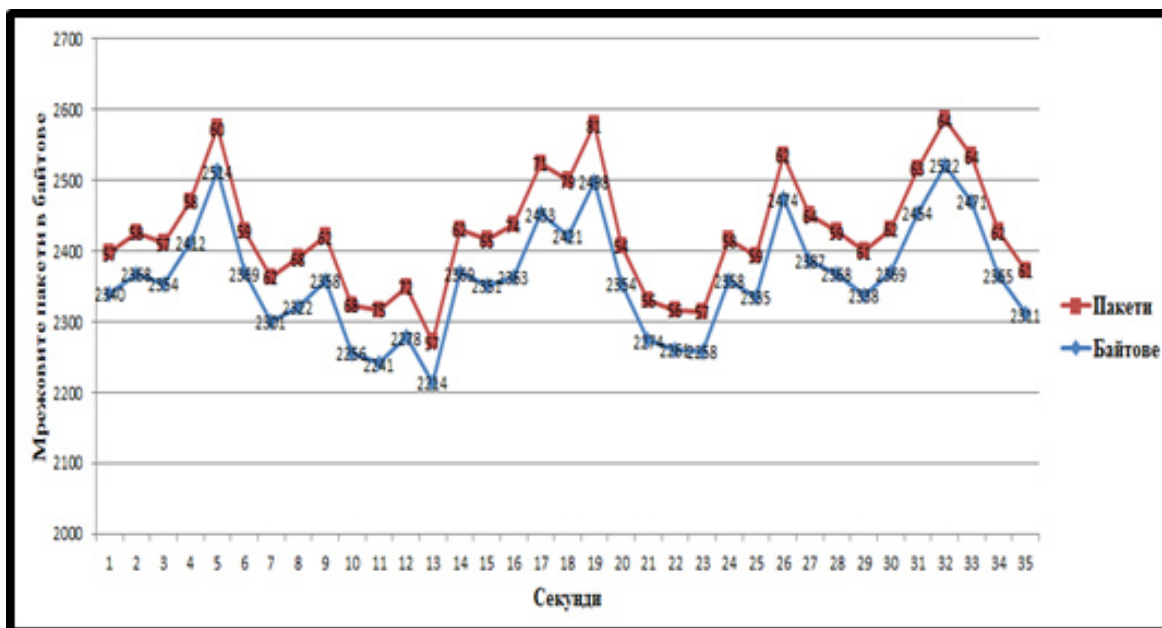
Първоначално зареждане на основния модул на iptable!
*Зареждане на основните модули и модулите с отчитането на състоянието на пакетите:
*** Изтриване на всички правила едно по едно за интернет протокол 4 (IPv4) в таблиците filter,nat и mangle!!!
*** Изтриване на всички правила за интернет протокол 6 (IPv6) в таблиците 'filter','nat' и 'mangle'!!!
*** Изтриване на всички вериги за интернет протокол 4 (IPv4) в таблиците 'filter','nat' и 'mangle'!!!
*** Изтриване на всички правила едно по едно за интернет протокол 6 (IPv6) в таблиците filter,nat и mangle!!!
*** Нулиране на всички броячи за протоколи IPv4 и IPv6
*** Допълнителни настройки на защитната стена в директорията на файловата система /proc/ - /proc/sys/net/ipv4/
*** Активиране на процеса на рутиране на информацията в мрежата!!!
*** Процесът за рутиране е активиран!!!
*** Блокиране на разпръскащите заявки на ICMP (Internet Control Message Protocol) протокола. Този протокол използва приложението ICMP!
*** Блокиране на всички заявки на ICMP (Internet Control Message Protocol) протокола. Този протокол използва приложението ICMP!
*** Блокиране пренасочването на ICMP пакети!
*** Активиране на защитата против кибератаката IP Spoofing - поправяне на IP адреса на хоста.
Непропускане на подправените и фалшиви пакети, пристигащи на мрежовия интерфейс, който от своя страна ще ги препрати на друг мрежов интерфейс.
*** Активирана защита против IP Spoofing - поправяне на IP адреса на хоста!
*** Активиране на функцията за отбелязване на 'марсиански' пакети само IP адрес на източника и никаква друга информация.
*** Активирана функция за отбелязване на 'марсиански' пакети в LOG файла на линукс ядрото за всички интерфейси!
*** Активирана функция за отбелязване на 'марсиански' пакети в LOG файла на линукс ядрото за интерфейс eth1!
*** Активирана функция за отбелязване на 'марсиански' пакети в LOG файла на линукс ядрото за интерфейса по подразбиране!
*** Активиране на защитата против незапълване на log файла с ICMP echo broadcast заявки, които не са част от кибератаката Smurf!
*** Активирана защита против незапълване на log файла с ICMP echo broadcast заявки, които не са част от кибератаката Smurf!

```

Фиг. 2. Зареждане на хибридната защитна стена

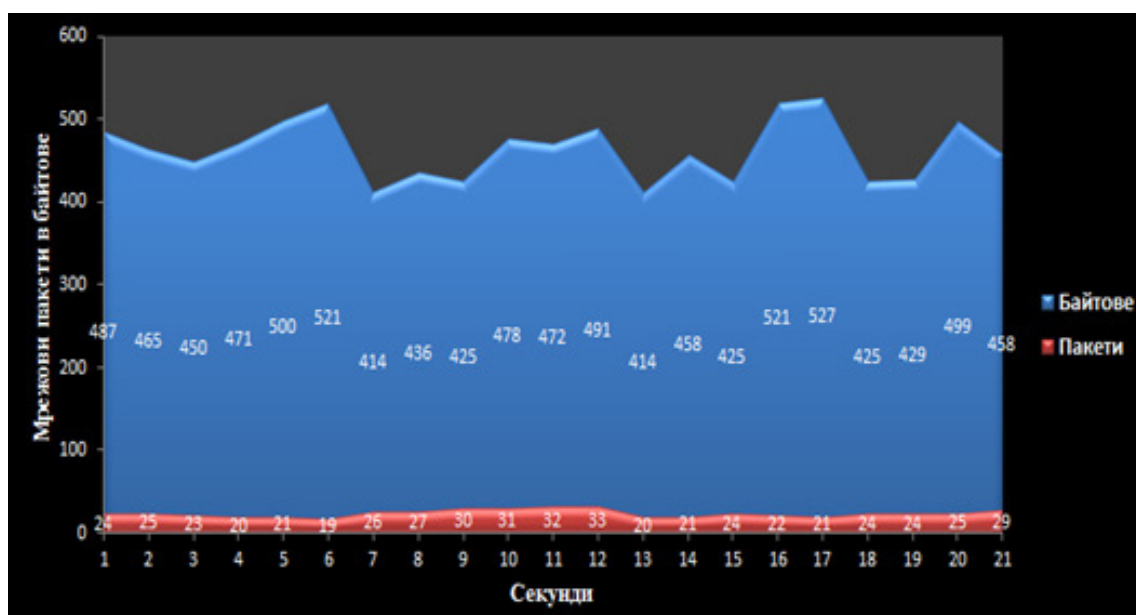
4. Резултати

Резултати от изпълнението на изследванията за сканиране чрез разкриване мрежовото състояние на хоста са илюстрирани на фиг. 3.

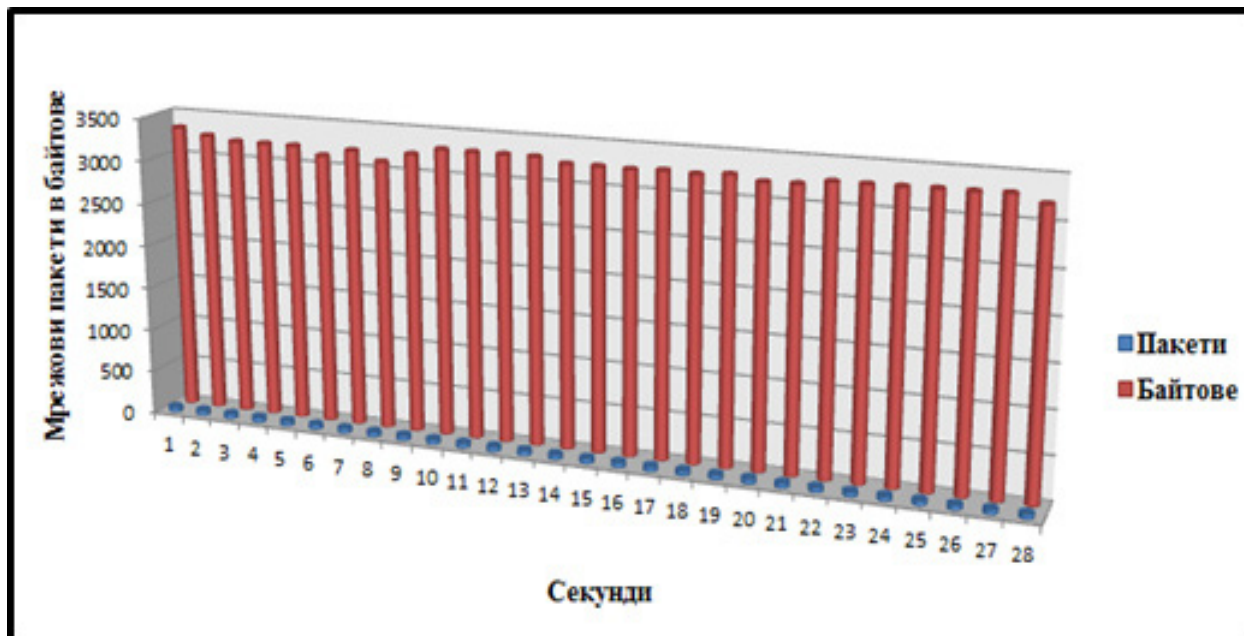
Фиг. 3. Блокиран брой на мрежовите пакети в байтове

Резултати от изпълнението на изследванията за сканиране чрез разкриване на версията на услугите и типа на операционната система на хоста са представени на фиг. 4.

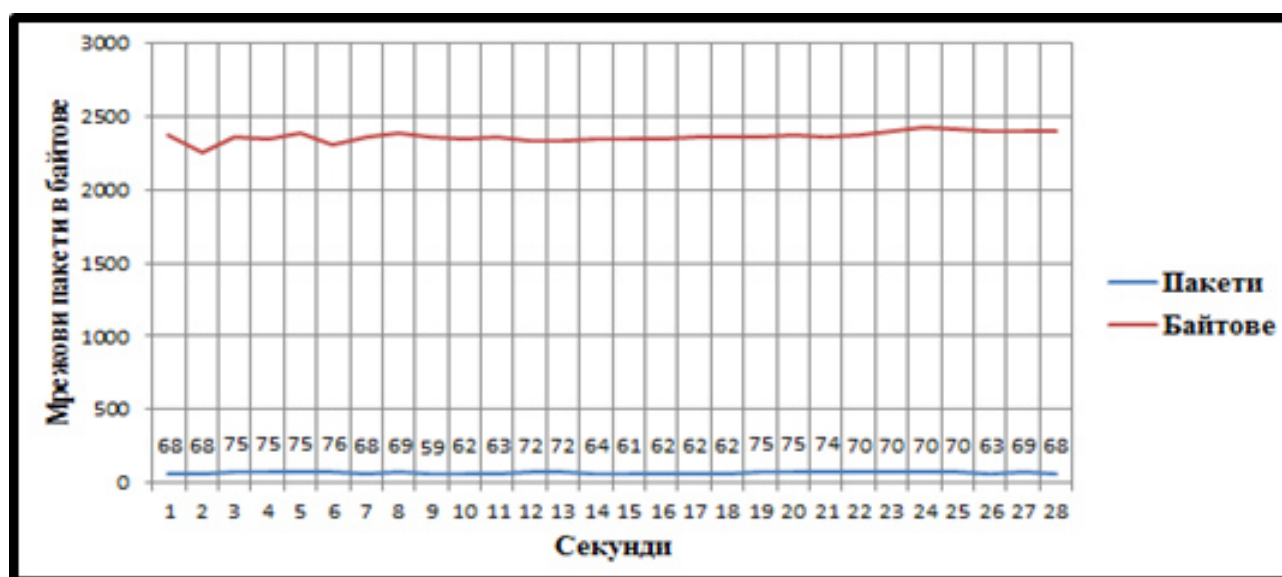
Фиг. 4. Блокиран брой на мрежовите пакети в байтове

На фиг. 5 са показани резултатите от проведените изследвания за сканиране чрез използването на техники за избягване на различни видове защитни стени и системи за откриване на злонамерени извършители.

Фиг. 5. Блокиран брой на мрежовите пакети в байтове

Резултати от проведените изследвания на мрежово сканиране и откриване на уязвимости чрез използване на мрежови злонамерени скриптове са представени на фиг. 6.

Фиг. 6. Блокиран брой на мрежовите пакети в байтове

5. Изводи

От извършения сравнителен анализ между възможностите на предлаганите на пазара мрежови сканиращи програми се установи, че само програмите Nessus (Network Vulnerability Scanner) Version 6.4.3-x64 и Zenmap Version 6.49BETA4 успяха да разкрият физическия MAC адрес на предлаганата хибридна защитна стена. Причината за това е наличието на записана информация за логическия IP адрес и физическия MAC адрес за всички хостове в Content Access Memory (CAM) таблицата на комутатора или рутера в компютърната мрежа, за да могат да комуникират заедно в една ETHERNET мрежа.

Независимо от времетраенето на сканираща мрежова кибератака (до 96 часа) с изпращане на голям брой пакети в мегабайтове (до 200), хибридната защитна стена устоя на всички зловредни сканиращи кибератаки. Това гарантира повишена сигурност на ресурсите, които се намират на машината със предложената модифицирана хибридна защитна стена.

Литература:

1. Bayuk J. L., Healey J., Rohmeyer P., Sachs M. H., Schmidt J., Weiss J., Cyber Security Policy Guidebook, John Wiley & Sons, 2012, ISBN: 978-1-118-02780-6, pp. 288
2. Bejtlich R., The Practice of Network Security Monitoring: Understanding Incident Detection and Response, No Starch Press, 2013, ISBN-13: 978-1593275099, pp.376
3. Cole E., Advanced persistent threat: understanding the danger and how to protect your organization, Syngress, 2013, ISBN: 978-1-59749-949-1, pp. 309
4. Eaton-Lee J., Dempster B., Configuring IPCop Firewalls: Closing Borders with Open Source, Packt Publishing, 2006, ISBN 1-904811-36-1, pp. 244
5. El-Nazeer N., Daimi K., Evaluation of Network Port Scanning Tools, In The 2011 International Conference on Security and Management (SAM'11), July. 2011, Citeseer, pp. 18-21
6. Gheorghe L., Designing and Implementing Linux Firewalls and QoS using netfilter, iproute2, NAT, and L7-filter, Packt Publishing, 2006, ISBN 1-904811-65-5, pp. 288

7. Hansteen P. N.M., The Book of PF, 2nd Edition, No Starch Press, San Francisco, USA, 2011, ISBN: 978-1-59327-165-7, pp. 220
8. Harrison L., Spahn R., Iannacone M., Downing E., Goodall J. R., Nessus vulnerability visualization for the web, ACM, Proceedings of the Ninth International Symposium on Visualization for Cyber Security, 2012, New York, USA, ISBN: 978-1-4503-1413-8, pp. 25-32
9. Kaur R., Singh G. Analysing, Port Scanning Tools and Security Techniques, International Journal of Electrical Electronics & Computer Science Engineering, Volume 1, Issue 5, October 2014, ISSN : 2348 2273, pp. 58-64
10. Kaushik A. K., Pilli E. S., Joshi R. C., Network forensic system for port scanning attack. In Advance Computing Conference (IACC), 2010 IEEE 2nd International, ISBN: 978-1-4244-4790-9, pp. 310-315
11. Komar Br., Beekelaar R., Wettern J., Firewalls For Dummies 2nd Edition, Wiley Publishing, 2003, ISBN: 0-7645-4048-3, pp. 432
12. Lyon G., F., Nmap Network Scanning: The Official Nmap Project Guide to Network Discovery and Security Scanning, Nmap Project, 2009, ISBN-13: 978-0979958717, pp. 464
13. Orebaugh A., Pinkard B., Nmap in the Enterprise: Your Guide to Network Scanning, Syngress Publishing, 2008, ISBN 13: 978-1-59749-241-6, pp.259
14. Paulino C. P., Nmap 6: Network Exploration and Security Auditing Cookbook, Packt Publishing, 2012, ISBN 978-1-84951-748-5, pp.318
15. Rash M., Linux Firewalls: Attack Detection and Response with iptables, psad, and fwsnort, No Starch Press, San Francisco, 2007, ISBN-13: 978-1-59327-141-1, pp. 334
16. Rogers R., Nessus Network Auditing, Second Edition, Syngress, May 2008, ISBN-13: 978-1597492089, p. 433
17. Rosen R., Linux Kernel Networking: Implementation and Theory (Expert's Voice in Open Source), Apress, ISBN-13: 978-1430261964, pp. 648
18. Sanders Ch., Practical Packet Analysis, 2nd Edition, No Starch Press, San Francisco, USA, 2011, ISBN: 978-1-59327-266-1, pp.280
19. Seagren E., Secure Your Network for Free: Using Nmap, Wireshark, Snort, Nessus, and MRTG, Syngress, 2007, ISBN-13: 978-1-59749-123-5, p. 509
20. Simmons C., Shiva S., Dasgupta D., Wu Q., AVOIDIT: A cyber attack taxonomy, University of Memphis, Proceedings of the 9th Annual Symposium on Information Assurance (ASIA '14), Albany, NY, USA, June 3-4, 2014, pp. 1-12
21. Willie Pr., Smet D., BackTrack 5 Cookbook, Packt Publishing, Birmingham, UK, December 2012, ISBN 978-1-84951-738-6, pp.296
22. Winkler I., Zen and the Art of Information Security, Syngress Publishing, 2007, ISBN 13: 978-1-59749-168-6, pp. 192

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (59) 2016 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759